

ชุมชนะฮ์และบทชิกริต่างๆ
ในชีวิตประจำวันของท่านนบี
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

ผู้แต่ง

ดร.อับดุลลอฮ์ บิน สะมุด อัลฟุร็อยห์

คำนิยม

ศาสตราจารย์ ดร.คอลิด บิน อะลี อัลมุฮัยกีฮ์

คุณนะฮ์และบทชีกิรต่างๆ ในชีวิตประจำวันของท่านนบี

ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

อัลลอฮ์ อัซซะวะญัล ได้ตรัสในสะดีษะกุดษีย์ว่า:

“และบ่าวของข้ายังคงแสวงหาความใกล้ชิดกับข้า

ด้วยการปฏิบัติสิ่งที่เป็นคุณนะฮ์จนข้ารักเขา”

ผู้แต่ง

ดร.อับดุลลอฮ์ บิน ฮะมูด อัลฟุร็อยห์

คำนิยม

ศาสตราจารย์ ดร.คอลิด บิน อะลี อัลมุฮัยกีย์

อนุญาตให้ใช้ประโยชน์ในการอ้างอิงจากหนังสือ (แจกจ่าย เผยแพร่
แปลสู่ภาษาอื่น) โดยไม่บิดเบือนหรือเปลี่ยนแปลงเนื้อหาเดิม

หนังสือเล่มนี้ได้รับการแปลมาแล้วมากกว่าสิบภาษา

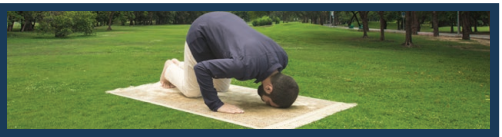
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

สารบัญ

บทนำ

เรื่อง	หน้า
◆ บทนำ	21
◆ อารัมภบท	22
▶ ความหมายของ “อัสซุนนะฮ์”	22
▶ การเอาใจใส่ของชาวสะลัฟต่ออัสซุนนะฮ์	23
▶ ผลที่ได้รับจากการปฏิบัติตามซุนนะฮ์	24

ซุนนะฮ์ที่กำหนดเวลา

เรื่อง	หน้า
◆ หนึ่งใน: เวลาก่อนรุ่งอรุณ	28
◆ ส่วนที่หนึ่ง	28
① การแปร่งฟันด้วยไม้ซีก	28
② อ่านบทชักริขณะตื่นนอน	29
③ เอามือลูบใบหน้า	29

เรื่อง	หน้า
④ มองขึ้นไปยังท้องฟ้า	29
⑤ อ่านสิบอายะฮ์สุดท้ายของซูเราะฮ์ อาละอิมรอน	29
⑥ ล้างมือสามครั้ง	30
⑦ สูดน้ำเข้าจมูกแล้วสั่งออก ทำซ้ำสามครั้ง	30
⑧ อาบน้ำละหมาด	30
▶ ชุมนะฮ์ต่างๆ ในการอาบน้ำละหมาด	31
① แปรงฟัน หรือถูไม้ซิวาก	31
② กล่าว บิสมิลลาฮ์	32
③ ล้างมือทั้งสองสามครั้ง	32
④ ล้างมือและเท้าจากข้างขวาก่อน	32
⑤ บ้วนปากและสูดน้ำเข้าจมูก	32
⑥ การกลั้วคอและสูดน้ำเข้าจมูกลึกๆ สำหรับผู้ไม่ถือศีลอด	33
⑦ การบ้วนปากกับการสูดน้ำเข้าจมูกจากน้ำฝามือเดียวกัน	33
⑧ วิธีการการเช็ดศีรษะตามชุนนะฮ์	33
⑨ ล้างอวัยวะแต่ละอย่างจำนวนสามครั้ง	34
⑩ อ่านดุอาอ์หลังอาบน้ำละหมาดเสร็จ	34

เรื่อง	หน้า
◆ ส่วนที่สอง: การละหมาดกียามุลลัยล์และละหมาดวีตร มีแบบอย่างของท่านบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม อยู่หลายประการ	36
① ซุนนะฮ์ให้ละหมาดกียามุลลัยล์ในเวลาที่ดีที่สุด	36
② ซุนนะฮ์ให้ละหมาดสิบเอ็ดร็อกอะฮ์	38
③ ซุนนะฮ์ให้เริ่มละหมาดกียามุลลัยล์ด้วยสองร็อกอะฮ์สั้น ๆ	38
④ ซุนนะฮ์ให้อ่านดุอาอ์อิศตีฟต่าห์ในละหมาดกียามุลลัยล์ ตามที่มีหลักฐานปรากฏดังต่อไปนี้	39
⑤ ซุนนะฮ์ให้ยืนนาน ๆ รุก่อนาน ๆ ซุกูดนาน ๆ และในทุก ๆ อิริยาบถให้มีความนานเท่ากัน	40
⑥ การอ่านอัลกุรอานในละหมาดมีซุนนะฮ์ดังนี้	40
⑦ ซุนนะฮ์ให้สลามทุก ๆ สองร็อกอะฮ์	41
⑧ ซุนนะฮ์ให้อ่านซูเราะฮ์ที่กำหนดในสามร็อกอะฮ์สุดท้าย	41
⑨ ซุนนะฮ์ให้อ่านกุนุตบางครั้งในละหมาดวีตร	42
⑩ ขอดุอาอ์ในช่วงหนึ่งส่วนสามสุดท้ายของคืน	43
⑪ เมื่อให้สลามออกจากละหมาดวีตรเสร็จแล้ว ซุนนะฮ์ให้กล่าวว่า “ซุบฮานัล มะลิกิล กุดดูซ” สามครั้ง และครั้งที่สามกล่าวดังกว่าสองครั้งแรก	43
⑫ ซุนนะฮ์ให้ปลุกครอบครัวมาละหมาดกียามุลลัยล์	44
⑬ ซุนนะฮ์ให้ผู้ละหมาดกียามุลลัยล์ปฏิบัติอย่างผ่อนคลาย เพื่อรักษาความคชอุ(การมีสมาธิ)ในละหมาด	44
⑭ ผู้ใดพลาดจากการละหมาดกียามุลลัยล์ในตอนกลางคืน มีซุนนะฮ์ให้ละหมาดทดแทนในตอนกลางวันเป็นจำนวนคู่	45

เรื่อง	หน้า
◆ เวลารุ่งอรุณ	46
▶ การอะซาน	46
① กล่าวตามผู้อะซาน	46
② กล่าวบทชักรีนีหลังชะฮาดะฮ์ทั้งสองในอะซาน	47
③ การกล่าวเศาะละวาตแก่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม หลังเสร็จสิ้นการอะซาน	47
④ อ่านดุอาอ์หลังเสร็จสิ้นการอะซาน	48
⑤ ดุอาอ์อื่นๆ หลังอะซาน	48
▶ ละหมาดซุนนะฮ์ของละหมาดศุบห์	49
① การละหมาดซุนนะฮ์รอวาติบที่บ้านประเสริฐที่สุด	49
② ซุนนะฮ์รอวาติบที่เน้นหนักที่สุด	49
▶ การไปมัสญิด	51
① ซุนนะฮ์ให้ไปมัสญิดตั้งแต่เนิ่น ๆ	51
② ออกจากบ้านโดยมีน้ำละหมาด เพื่อให้ทุกก้าวเดินถูกบันทึกความดี	51
③ จะต้องออกไปสู่การละหมาดด้วยความสงบนิ่งและสุขุม	52
④ ก้าวเข้ามัสญิดด้วยเท้าขวา และออกจากมัสญิดด้วยเท้าซ้าย	52
⑤ กล่าวดุอาอ์ตอนเข้าและออกจากมัสญิด	52
⑥ ละหมาดสองร็อกอะฮ์ให้เกียรติมัสญิดก่อนนั่ง	53

เรื่อง	หน้า
⑦ แถวที่ประเสริฐที่สุดสำหรับผู้ชายคือแถวแรก และแถวที่ดีที่สุดสำหรับผู้หญิงคือแถวสุดท้าย	53
⑧ ชุมนนะฮ์ให้มะอ์มูมใกล้อิمامมากที่สุด	54
▶ ชุมนนะฮ์ต่างๆ ในละหมาด:	55
◆ เขตกัน มีชุมนนะฮ์ดังต่อไปนี้:	55
① มีชุมนนะฮ์ให้กันเขต	55
② ชุมนนะฮ์ต้องยืนใกล้เขตกัน	56
③ ชุมนนะฮ์ให้ขวางผู้ที่จะเดินผ่านหน้าผู้ละหมาด	56
④ ชุมนนะฮ์ให้ถูพื้นด้วยชีวากทุกเวลาละหมาด	57
◆ ระหว่างยืนในละหมาดมีชุมนนะฮ์ดังต่อไปนี้:	57
① ยกมือทั้งสองข้างขณะดักบีเราะตุลอิห์รอม	57
② ชุมนนะฮ์ให้ยึดนิ้วขณะยกมือทั้งสอง	58
③ ชุมนนะฮ์ให้ยกมือทั้งสองถึงจุดที่มีชุมนนะฮ์ให้ยก	58
④ ชุมนนะฮ์สำหรับผู้ละหมาดที่จะต้องวางมือข้างขวาบนมือข้างซ้ายหลังการดักบีเราะตุลอิห์รอม	59
⑤ ชุมนนะฮ์ให้เอามือข้างขวาจับมือข้างซ้าย	59
⑥ ชุมนนะฮ์ให้กล่าวดูอาอ์อิสติฟตาฮ์	60

เรื่อง	หน้า
๗ กล่าว “อิสติอาซะฮ์”	61
๘ กล่าว “บิสมิลลาฮิรเราะห์มานิรเราะฮีม”	61
๙ กล่าว “อามีน” พร้อมกับอิมาม	62
๑๐ อ่านซูเราะฮ์อื่นหลังจากอ่านซูเราะฮ์ฟาติฮะฮ์	62
◆ ขณะรูกูอ์มีซุนนะฮ์ดังนี้:	62
๑ ซุนนะฮ์ให้อา่มือทั้งสองจับเข้าทั้งสองโดยกางนิ้วออกด้วย	62
๒ มีซุนนะฮ์ให้ผู้รูกูอ์ยัดหลังตรง	63
๓ สำหรับผู้ละหมาดขณะรูกูอ์มีซุนนะฮ์ให้กางข้อศอกทั้งสองออกจากลำตัว	63
๔ ซุนนะฮ์ให้กล่าวบทชิกิริรขณะรูกูอ์	64
◆ การเงยขึ้นจากรูกูอ์ มีซุนนะฮ์ดังนี้:	64
๑ ให้ยืนนิ่งนาน ๆ	64
๒ กล่าวบทชิกิริรสำนวนต่าง ๆ	65
๓ ซุนนะฮ์ให้กล่าวบทชิกิริรต่อไปนี่หลังจากเงยขึ้นจากรูกูอ์	66
◆ การซุกูต มีซุนนะฮ์ดังนี้:	67
๑ มีซุนนะฮ์ให้ผู้ซุกูตกางแขนให้ห่างจากสีข้างของเขา และให้หน้าท้องห่างจากต้นขาทั้งสองข้าง	67
๒ สำหรับผู้ซุกูตมีซุนนะฮ์ให้ปลายนิ้วเท้าหันไปทางกิบละฮ์	67

เรื่อง	หน้า
③ ในขณะที่ชุกชุมมีชุนนะฮ์ให้กล่าวบทชุกรต่อไปนึ้	68
④ ชุนนะฮ์ให้ขอดุอาอ์เยอะๆ ในขณะที่ชุกชุม	69
◆ ชุนนะฮ์ของการนั่งระหว่างสองชุกชุม:	70
① ขวาชั้นขึ้น	70
② อยู่ในท่านั่งนี้นานๆ	70
③ เมื่อจะลุกขึ้นสู้ออกอะฮ์ที่สอง หรือสี่ จะต้องนั่งสงบนิ่งครู่หนึ่งก่อน	70
◆ ชุนนะฮ์ในการตะชะฮ์ฮ์สุด:	71
① ชุนนะฮ์ให้ผู้ละหมาดนั่งตะชะฮ์ฮ์สุดบนเท้าซ้ายที่แบออก และเท้าขวาชั้นขึ้น	71
② ชุนนะฮ์ให้วางมือทั้งสองข้างในขณะที่นั่งตะชะฮ์ฮ์สุดด้วยวิธีที่หลากหลาย	71
③ ชุนนะฮ์การวางนิ้วในขณะที่นั่งตะชะฮ์ฮ์สุดด้วยวิธีที่หลากหลาย	72
④ ชุนนะฮ์ให้ผู้ละหมาดกล่าวบทชุกรในตะชะฮ์ฮ์สุดด้วยสำนวนที่หลากหลาย	72
⑤ ชุนนะฮ์ให้นั่งแบบตะวารุกในตะชะฮ์ฮ์สุดครั้งสุดท้ายของละหมาดที่มีสามและสี่ร็อกอะฮ์	73
⑥ ชุนนะฮ์ให้กล่าวเศาะละวาตแก่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ด้วยสำนวนที่หลากหลาย	74
⑦ ชุนนะฮ์ให้ขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์จากสื่ออย่างก่อนให้สลามออกจากละหมาด	75

เรื่อง	หน้า
◆ บทชกกรหลังจากให้สละมเสรจในละหมาดฟรฎูกือเป็นซุนนะฮ์	77
◆ หลังละหมาดศุบห์หรือฟัจฎรเสรจ การนงอยู่ในสเถานที่ละหมาดจนกระทั่งดวงอาทิตย์ซันถือเป็นอืกซุนนะฮ์หนึ่ง	80
▶ บทชกกรยามเช้า	82
◆ บทชกกรในยามเช้า และยามเยนมีดงนี้	82
◊ สาม: เวลาสาย	88
◆ เวลาของละหมาดฎุฮา	89
◆ เวลาละหมาดฎุฮาที่ประเสรฐที่สุด	89
◊ สี่: เวลาซุฮูร์	91
◆ ซุนนะฮ์ที่หนึ่ง: ละหมาดซุนนะฮ์ก่อนและหลังละหมาดซุฮูร์	91
◆ ซุนนะฮ์ที่สอง: ในละหมาดซุฮูร์ให้ละหมาดรือกออะฮ์แรกยาวกว่า	91
◆ เรืองที่สาม: ช่วงที่มีอากาศรؤونจัด มีซุนนะฮ์ให้รอคอยจนความรؤونลดลงก่อน แล้วจึงค่อยละหมาดซุฮูร์	92
◊ ห้า: เวลาอัศร์	94
◆ บทชกกรในตอนเช้าและตอนเยน	95
◆ เวลาของการกล่าวบทชกกรตอนเช้า	95
◆ เวลาของการกล่าวบทชกกรตอนเยน	95

เรื่อง	หน้า
◆ หก: เวลามีขมิริบ	96
◆ หนึ่ง: ให้เด็กอยู่ในบ้านในช่วงแรกของเวลามีขมิริบ	96
◆ สอง: ปิดประตูบ้านในช่วงแรกของขมิริบและกล่าว บิสมิลลาฮ์	96
◆ สาม: ละหมาดสองร็อกอะฮ์ก่อนละหมาดขมิริบ	97
◆ สี่: การนอนก่อนอิซฮ์เป็นที่สิ่งน่ารังเกียจ	98
◆ เจ็ด: เวลาอิซฮ์	99
◆ หนึ่ง: การพูดคุย และการจับกลุ่มสนทนาหลังละหมาดอิซฮ์เป็นเรื่องน่ารังเกียจ	99
◆ สอง: เวลาที่ประเสริฐที่สุดของการละหมาดอิซฮ์คือให้ล่าช้าหากไม่สร้างความลำบากให้แก่บรรดามะอ์มูม	100
◆ มีสุนนะฮ์ให้อ่านซูเราะฮ์อัลอิคลาศทุกคืน	100
◆ ซุนนะฮ์ของการนอน	101
① ปิดประตูทั้งหมดขณะเข้านอน	101
② ดับไฟก่อนนอน	101
③ อาบน้ำละหมาดก่อนนอน	102
④ ปิดที่นอนก่อนนอน	102

เรื่อง	หน้า
๕ นอนบนสีข้างด้านขวา	102
๖ วางมือขวาใต้แก้มข้างขวา	103
๗ กล่าวบทชกิริยก่อนนอน	103
◆ จากอัลกุรอาน	103
◆ ในซุนนะฮ์ มีดุอาอ์มากมาย เช่น	105
◆ ซุนนะฮ์เมื่อฝัน	109
◆ ผู้ใดตื่นขึ้นมาในยามค่ำคืน มีซุนนะฮ์ให้กล่าวบทชกิริต่อไปนี้	111

ชุมนะฮ์ที่ไม่กำหนดเวลา

เรื่อง	หน้า
◆ หนึ่ง: ชุมนะฮ์ในการรับประทานอาหาร	114
① กล่าว บิสมิลลาฮ์ ตอนเริ่มรับประทานอาหาร	114
② รับประทานอาหารที่อยู่ใกล้ตัวก่อน	115
③ หยิบขึ้นอาหารที่ตกพื้น เช็ดฝุ่นออก และรับประทานอาหารมัน	115
④ การเลียนิ้ว	116
⑤ รับประทานอาหารจนหมดเกลี้ยงภาชนะ	116
⑥ รับประทานอาหารโดยใช้นิ้วสามนิ้ว	117
⑦ หายใจนอกภาชนะสามครั้ง	117
⑧ กล่าว อัลฮัมดุลิลลาฮ์ หลังจากรับประทานอาหารเสร็จ	118
⑨ รับประทานอาหารพร้อมหน้ากัน	118
⑩ ชมอาหารเมื่อชอบอาหารนั้น	119
⑪ ขอคูอาฮ์ให้แก่เจ้าของอาหาร	119
⑫ รินน้ำให้คนที่อยู่ทางขวามือก่อนคนที่อยู่ทางซ้ายมือ	120
⑬ ผู้รินน้ำต้องเป็นคนสุดท้ายที่ดื่ม	120
⑭ ปิดฝาภาชนะในตอนกลางคืน และกล่าว บิสมิลลาฮ์	121

เรื่อง	หน้า
◆ สอง: ชุมนนะฮีในการสละม การพบกัน และนั่งชุนนุมน	122
◆ 1 ชุมนนะฮีในการให้สละม	122
◆ 2 ชุมนนะฮีให้กล่าวสละมซ้ำสามครั้ง หากมีความจำเป็น	123
◆ 3 ให้สละมทั้งคนที่รู้จักและไม่รู้จัก	124
◆ 4 ให้เริ่มกล่าวสละมแก่ผู้ที่มีระบุในชุมนนะฮีว่าให้กล่าวแก่เขาก่อน	124
◆ 5 การให้สละมแก่เด็ก ๆ	124
◆ 6 ให้สละมขณะเข้าบ้าน	125
◆ 7 ให้กล่าวสละมเสียงค่อย ๆ หากมีคนหลับอยู่ด้วย	126
◆ 8 การฝากสละม	126
◆ 9 กล่าวสละมเมื่อเข้าไปยังสถานที่ประชุมและขณะเสร็จสิ้นการประชุม	126
◆ 10 ชุมนนะฮีให้จับมือขณะสละมตอนพบกัน	127
◆ 11 ชุมนนะฮีให้ยิ้ม และหน้าตาเบิกบานขณะพบกัน	127
◆ 12 ชุมนนะฮีให้พูดจาด้วยคำพูดที่ดี	127
◆ 13 มีชุมนนะฮีให้รำลึกถึงอัลลอฮ์ขณะนั่งชุนนุมนสนทนา	128
◆ 14 ชุมนนะฮีให้ปิดการนั่งพูดคุยด้วยการกล่าวดูอา้อลบล้างความผิด	128

เรื่อง	หน้า
◆ สาม: ชุมนนะฮ์ในการสวมใส่เสื้อผ้าและเครื่องประดับ	129
① ชุมนนะฮ์ให้สวมใส่รองเท้าข้างขวาก่อน	129
② ชุมนนะฮ์ให้สวมใส่เสื้อผ้าสีขาว	130
③ มีชุมนนะฮ์ให้ใช้น้ำหอม	130
④ การปฏิเสธรับน้ำหอมเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ	131
⑤ ชุมนนะฮ์ให้หนีผมจากข้างขวาก่อน	131
◆ สี่: ชุมนนะฮ์ในการจามและการหา	132
◆ ในการจามมีชุมนนะฮ์ดังนี้:	132
① มีชุมนนะฮ์ให้ผู้จามกล่าวคำว่า “อัลฮัมดุลิลลาฮ์”	132
② หากผู้ที่จามไม่กล่าว อัลฮัมดุลิลลาฮ์ ผู้ที่ได้ยินก็ไม่ต้องกล่าว ยัรฮะมุกัลลอฮ์	133
◆ ชุมนนะฮ์ในการหา:	134
◆ มีชุมนนะฮ์ให้ระงับการหา หรือใช้มือปิดปากไว้	134
◆ ห้า: ชุมนนะฮ์อื่น ๆ	136
◆ กล่าวดูอาอ์ขณะเข้าและออกจากห้องน้ำ	136
◆ ชุมนนะฮ์ให้เขียนพินัยกรรม	137
◆ ใช้ความเอื้อเฟื้อและอ่อนโยนต่อกันในการซื้อขาย	137

เรื่อง	หน้า
◆ ละครหมาดสองร้อยกอะฮ์หลังจากการอาบน้ำหมาดทุกครั้ง	138
◆ การรอลหมาด	138
◆ การแปรงพัน	139
◆ อาบน้ำหมาดใหม่ทุกครั้งทีหมาด	140
◆ การขอตุอาฮ์	140
◆ เกร็ด : บางคนอาจจะถามว่า ฉันจะขออะไรในตุอาฮ์ของฉัน?	143
◆ ชุมนนะฮ์ในชีวิตประจำวันอีกอย่างหนึ่งคือ การซิกรุลลอฮ์ หรือ การรำลึกถึงอัลลอฮ์	144
◆ การรำลึกถึงอัลลอฮ์เป็นการให้ชีวิตแก่หัวใจ	146
◆ อัลลอฮ์ส่งเสริมให้มีการรำลึกถึงพระองค์ในอัลกุรอานไว้หลายแห่ง เช่น	146
◆ ในจำนวนรูปแบบการรำลึกถึงอัลลอฮ์ที่มีในชุมนนะฮ์ของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลยิวะฮัลลัม มีดังนี้	147

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله وهدى للصلاة والسلام على من لا نبي بعده ، وبعد :
 فقد قرأت في هذا المؤلف للشيخ عبد الله بن حمود
 العزيز (المنهج العلمي في بيان السنن اليومية)
 فقد ألفت مؤلفاً مفيداً حمل على استقصاء السنن
 اليومية (الفعلية والتقليدية) في الليل والنهار المنفردة
 والتابعة لغيرها كما ثبت بالليل مجراه الله خيراً
 ونفع بحول الله آمين ، وبالله التوفيق .

كتبه
 د. خالد بن علي المشيقح

خلتها
 ١٤٣٤/١١/٧ هـ

คำนิยม

ศาสตราจารย์ ดร.คอลิด บิน อะลี อัลมุฮัยกีห์

การสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ความจำเริญและความสันติจงมีแด่ท่าน
สุดท้ายที่ไม่มีมีใครได้อีกหลังจากท่าน

อนึ่ง ข้าพเจ้าได้อ่านผลงานของ ชัยค้อับดุลลอฮ์ บิน ฮะมูด อัลฟุร็อยห์ ที่ชื่อว่า

(المنح العلية في بيان السنن اليومية) “อัลมินะห์ อัลอะลียะฮ์ ฟิ บะยาน อัซซุนัน อัลเยามียะฮ์”

ซึ่งข้าพเจ้าพบว่าเป็นงานเขียนที่ทรงคุณค่ายิ่ง ในการพยายามรวบรวมสุนนะห์หรือแบบอย่าง
ด้านต่างๆ ในการดำเนินชีวิตของท่านนบี ทั้งที่เป็นคำพูดและการกระทำของท่าน ตลอดกลาง
วันและกลางคืน ทั้งที่เป็นสุนนะห์โดยตัวเองหรือเป็นสุนนะห์เสริมที่ผูกโยงกับสุนนะห์อื่น โดย
ยืนยันด้วยหลักฐานเป็นหลัก

ขออัลลอฮ์ทรงตอบแทนความดีให้แก่ผู้เขียน และขอให้ผลงานชิ้นนี้เป็นประโยชน์แก่ทุกท่าน
ด้วย อามีน ขออัลลอฮ์ทรงอำนวยความสำเร็จอย่างง่ายดาย

เขียนโดย ดร.คอลิด บิน อะลี อัลมุฮัยกีห์

ศาสตราจารย์ประจำมหาวิทยาลัยอัลเกาะซีม

อาจารย์ประจำมัสยิดอัลฮะรออมเมื่องมักกะฮ์และมะดีนะฮ์

คำนำ

การสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ พระองค์ตรัสว่า:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ [الأحزاب: 21]

ความว่า “แน่แท้ ในตัวศาสนทูตของอัลลอฮ์นั้นมีแบบฉบับอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้ว สำหรับผู้ที่หวังในอัลลอฮ์และวันปรโลก และได้รำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากมาย” (อัล-อะห์ซาบ : 21)

พระองค์ผู้ทรงบัญญัติให้ปฏิบัติตามแบบอย่างของท่านเราะซูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ขอความจำเริญและความสันติจงมีแต่ผู้ที่ดีที่สุดในการแนะนำประชาชาติสู่การเชื่อฟังและปฏิบัติตามซุนนะฮ์

อนึ่ง สิ่งที่อยู่ต่อหน้าผู้อ่านทุกท่านตอนนี้ คือ ซุนนะฮ์ต่างๆ ของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ในชีวิตประจำวันของท่าน ตั้งแต่ตื่นนอนจนถึงเข้านอนเรียงตามลำดับเวลา ตามด้วยซุนนะฮ์อื่นๆ ที่ไม่ได้เจาะจงเวลาเฉพาะ ซุนนะฮ์ที่ข้าพเจ้าหมายถึง ณ ที่นี้คือศาสนิกที่เป็นมุสตะฮับ หมายถึงสิ่งที่บัญญัติทางศาสนาสั่งให้ปฏิบัติไม่ถึงขั้นบังคับ แต่เพื่อเป็นการเพิ่มความดีให้ถึงระดับที่สมบูรณ์ในการปฏิบัติตนตามศาสนา หนังสือเล่มนี้เป็นการสรุปมาจากต้นฉบับเดิม (المنح العلية في بيان السنن اليومية) ซึ่งข้าพเจ้าได้ตัดประเด็นต่างๆ ทางวิชาการ รวมถึงข้อคิดที่ได้รับจากซุนนะฮ์เหล่านั้น แต่จะระบุเหลือไว้เฉพาะซุนนะฮ์ต่างๆ พร้อมหลักฐานเท่านั้น ตามข้อเสนอแนะของพี่น้องบางท่าน และเพื่อให้ง่ายแก่ผู้ไม่มีเวลาอ่านจากต้นฉบับเดิม รวมถึงให้องค์กรเผยแพร่ศาสนาจากที่ต่าง ๆ สามารถตีพิมพ์แจกจ่ายได้จำนวนมากขึ้น แรงแผลกต้นสำคัญในการรวบรวมซุนนะฮ์ต่างๆ ของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ในหนังสือเล่มนี้ก็คือ เพื่อเผยแพร่ให้แบบอย่างของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ปรากฏเป็นที่ประจักษ์ตามที่คู่ควร เพราะที่ผ่านมานั้นถูกบิดเบือนโดยตะวันตกมาพอสมควร บวกกับความบกพร่องของสังคมมุสลิมเองในการปฏิบัติตามซุนนะฮ์ โดยอ้างว่าผู้ที่ละทิ้งสิ่งที่เป็นซุนนะฮ์จะไม่ถูกลงโทษ เป็นเหตุให้พวกเขาพลาดที่จะได้รับความดีงามที่ยิ่งใหญ่ ข้าพเจ้าพยายามอย่างมากในการคัดกรองซุนนะฮ์ในชีวิตประจำวันที่มีหลักฐานถูกต้องประกอบไว้ด้วยเท่านั้น

ขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์โปรดทำให้พวกเราเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามแบบอย่างของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เป็นผู้เจริญรอยตามท่าน และถูกนำไปรวมอยู่ในกลุ่มของท่านในวันแห่งการชุมนุม

เขียนโดย บ่าวผู้ปรารถนารอภักดิ์จากพระเจ้า

ดร.อับดุลลอฮ์ บิน สะมุด อัลฟุร็อยห์

ติดต่อทางอีเมล eqtidaa@gmail.com

อารัมภบท

ความหมายของ “อัสซุนนะฮ์”

อัสซุนนะฮ์ คือ สิ่งที่ชอบให้กระทำ (มุสตะฮับ) สิ่งส่งเสริมให้กระทำ (มันดูบ)

อัสซุนนะฮ์ คือ สิ่งที่ผู้บัญญัติศาสนาได้สั่งใช้ให้ปฏิบัติแต่ไม่ถึงขั้นบังคับ

ผลของมัน คือ ผู้ปฏิบัติจะได้รับผลบุญ ผู้ที่ละทิ้งจะไม่ถูกลงโทษ

การเอาใจใส่ของชาวสะลัฟต่ออัสซุนนะฮ์

❖ 1 อิมามมุสลิมได้บันทึกไว้ในตำราเศาะฮี้ห์ของท่าน เป็นฮะดีษจากอันนุอมาน บิน ซาลิม รายงานจากท่านอัมร์ บิน เราะส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา กล่าวว่า ท่านอันบะชะฮ์ บิน อบู ซุฟยาน กล่าวว่า: ฉันได้ยินท่านหญิงอุมมุ สะบีบะฮ์ กล่าวว่า: ฉันได้ยินท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: **“ใครที่ละหมาดวันหนึ่งกับคืนหนึ่งจำนวนสิบสอง ร็อกอะฮ์ บ้านหนึ่งหลังในสวรรค์จะถูกสร้างให้แก่เขา”** (บันทึกโดยอิมามมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 1727) ท่านหญิงอุมมุ สะบีบะฮ์ กล่าวว่า:ฉันไม่เคยทิ้งการละหมาดนี้เลยนับตั้งแต่ได้ยินจากท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และท่านอันบะชะฮ์กล่าวว่า: ฉันไม่เคยทิ้งการละหมาดนี้เลยนับตั้งแต่ได้ยินจากท่านหญิงอุมมุ สะบีบะฮ์

ท่านอัมร์ บิน เราะส กล่าวว่า: ฉันไม่เคยทิ้งการละหมาดนี้เลยนับตั้งแต่ได้ยินจากท่านอันบะชะฮ์

ท่านอันนุอมาน บิน ซาลิม กล่าวว่า: ฉันไม่เคยทิ้งการละหมาดนี้เลยนับตั้งแต่ได้ยินจากท่านอัมร์ บิน เราะส

❖ 2 ฮะดีษจากท่านอะลีญ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: แท้จริงท่านหญิงฟาฏิมะฮ์มีอาการปวดมือเนื่องจากการไม่แปรง ขณะนั้นได้มีเชลยศึกถูกนำมายังท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม นางจึงไปหาท่านนบีแต่ไม่พบ พบแต่ท่านหญิงอาอิชะฮ์แล้วก็บอกเรื่องนั้นแก่นาง เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กลับมา ท่านหญิงอาอิชะฮ์ก็ได้บอกว่าท่านหญิงฟาฏิมะฮ์มาหา ท่านอะลีญ์กล่าวว่าแล้วท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ก็มาหาพวกเราซึ่งตอนนั้นพวกเรานอนแล้ว เราจะลุกขึ้น แต่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม พูดยว่า **“ไม่ต้องลุก”** จนท่านนบีนั่งลงและสอดเท้าเข้ามาระหว่างเราสองคนจนพบว่าเท้าที่เย็นของท่านอยู่ระดับอกของฉัน แล้วกล่าวว่า **“เอาไหมฉันจะสอนถึงสิ่งที่ดีกว่าของที่เธอทั้งสองได้ขอ? เมื่อเธอทั้งสองนอนก็จงกล่าวว่า อัลลอฮุอักบาร สามสิบสี่ครั้ง ซุบฮันัลลอฮ์ สามสิบสามครั้ง อัลฮัมดุลิลลาฮ์ สามสิบสามครั้ง ดีกว่าที่เธอทั้งสองมีคนใช้เสียอีก”** (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 3705 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2727)

ในอีกสายรายงานหนึ่ง ท่านอะลีญ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: ฉันไม่เคยทิ้งการกล่าวบทชิกรีนีเลย นับตั้งแต่ได้ยินมาจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม มีคนถามว่า: แม่แต่คืนที่สงครามคิฟีนด้วยหรือ? ท่านตอบว่า: ใช่ แม่แต่คืนที่คิฟีนด้วยก็ตาม (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 5362 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2727)

เป็นที่ทราบโดยทั่วกันว่า คินที่ศิฟฟินคือคินที่เกิดสงคราม และท่านอะลีย์ก็เป็นแม่ทัพ แต่ก็ไม่ทำให้ท่านยุ่งยากจนลืมที่จะรักษาซุนนะฮ์นี้

3 ครั้งหนึ่งเมื่อท่านอับดุลลอฮ์ อิบน์ อุมร์ เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮ์ ละหมาดญะนาซะฮ์เสร็จ ท่านก็กลับโดยไม่ติดตามญะนาซะฮ์ไปยังกุบรูร ท่านคิดว่านั่นคือซุนนะฮ์ที่สมบูรณ์ ท่านไม่รู้ถึงหลักฐานที่บอกถึงความประเสริฐของการติดตามญะนาซะฮ์จนกระทั่งฝั่งเสร็จ เมื่อท่านทราบชะดีษจากท่านอุมู สุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮ์ ท่านก็เสียใจที่ต้องพลาดซุนนะฮ์นี้ไป ลองไตร่ตรองดูว่าท่านจะทำอย่างไร?!

ท่านอิบน์ อุมร์ เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮ์ ได้เอาก่อนกรวดในมือขว้างลงไปพื้นแล้วพูดว่า : แท้จริงเราได้พลาดความดีไปหลายกัรอฎแล้ว (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ชะดีษลำดับที่ 1324 บันทึกโดยมุสลิม ชะดีษลำดับที่ 945)

อันนะวะวีฮ์ เราะวะฮิมะฮ์ลลอฮ์ กล่าวว่า: นี่ชี้ให้เห็นว่าบรรดาเศาะฮาบะฮ์เมื่อทราบถึงซุนนะฮ์ทั้งหลายพวกเขาก็ปรารถนาที่จะปฏิบัติให้ได้ และเมื่อพวกเขาพลาดจากการปฏิบัติก็จะเสียใจถึงแม้ว่าพวกเขาจะไม่รู้ถึงเหตุผลอันยิ่งใหญ่ของมันก็ตาม (ดูใน อัลมินฮาจญ์ 7/15)

◆ ผลที่ได้รับจากการปฏิบัติตามซุนนะฮ์

▶ **พี่น้องที่รักครับ การปฏิบัติตามซุนนะฮ์มีผลตอบแทนมากมาย เช่น:**

1 ได้รับความรักจากอัลลอฮ์ ดังนั้นการแสวงหาความใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ด้วยการปฏิบัติซุนนะฮ์มีผลทำให้อัลลอฮ์รักบ่าวของพระองค์

ท่านอิบน์ลุ ก็อยยิม เราะวะฮิมะฮ์ลลอฮ์ กล่าวว่า: อัลลอฮ์จะไม่รักท่าน นอกจากเมื่อท่านปฏิบัติตามท่านนบีทั้งในที่เปิดเผยและที่ลับ และเชื่อในสิ่งที่ท่านบอก ปฏิบัติตามสิ่งที่ท่านสั่ง ตอบรับสิ่งที่ท่านเรียกร้อง ให้ความสำคัญกับท่านเป็นลำดับแรกโดยดุชะฎี หันออกจากทุกคำตัดสินของคนอื่นกลับไปสู่คำตัดสินของท่าน จากรักคนอื่นไปสู่การรักท่าน จากการเชื่อฟังผู้อื่นไปสู่การเชื่อฟังท่าน ไม่เช่นนั้นก็ไม่มีความหมาย จงกลับไปสู่สิ่งที่ต้องการเองเกิด จงแสวงหาแสงสว่างเองเกิด เพราะท่านไม่มีอะไรเหลือแล้ว” (ดูใน มะดารีญ์ อัลซาลิกีน 3/37)

2 อัลลอฮ์จะอยู่พร้อมไปกับบ่าว จะอำนวยความสะดวกแก่เขา จะไม่มีสิ่งใดประพาศออกมาจากอวัยวะของเขานอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์พอใจเท่านั้น เพราะเมื่อเขาได้รับความรักจากอัลลอฮ์ เขาก็จะได้อยู่กับพระองค์

- 3 อัลลอฮ์จะตอบรับดุอาอ์เพราะเขาได้รับความรักจากอัลลอฮ์ เมื่ออัลลอฮ์รักเขาพระองค์ก็จะตอบรับดุอาอ์ของเขา

หลักฐานที่บ่งชี้ถึงผลตอบแทนทั้งสามอย่างนี้

ฮะดีษจากท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎิยัลลอฮุอันฮิ กล่าวว่่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ค็็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวัซซัลลัม กล่าวว่่า: “แท้จริงอัลลอฮ์ได้กล่าวว่่า ผู้ใดที่ตั้งตัวเป็นศัฎรต่อคนรักของข้า แท้จริงข้าได้ประกาศสงครามกับเขาแล้ว ไม่มีสิ่งใดที่ข้าจะรักมากไปกว่าการปฏิบัติฟัรฎูของบ่าว และบ่าวของข้าก็ยังคงปฏิบัติสิ่งที่เป็นสุนนะฮ์อยู่เรื่อยอีก จนกระทั่งข้ารักเขา และเมื่อข้ารักเขา ข้าก็เป็นหูของเขาที่เขาใช้ฟัง เป็นตาของเขาที่เขาใช้มอง เป็นมือของเขาที่เขาใช้สัมผัส เป็นเท้าของเขาที่เขาใช้เดิน เมื่อเขาขอสิ่งใดต่อข้า ข้าก็จะให้แก่เขา เมื่อเขาขอความคุ้มครองต่อข้า ข้าก็จะคุ้มครองเขา และไม่มีสิ่งใดที่ข้าลังเลมากไปกว่าความลังเลที่จะเอาชีวิตของผู้ศรัทธาที่ไม่อยากตาย และข้าก็ไม่ชอบทำร้ายเขา” (บันทึกโดยอัลบุคอรียฺ ฮะดีษลำดับที่ 6502)

- 4 สุนนะฮ์จะเสริมเต็มเต็มให้ความบกพร่องที่เกิดขึ้นกับอะมัลฟัรฎูมีความสมบูรณ์

หลักฐานคือ:

ฮะดีษจากอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎิยัลลอฮุอันฮิ กล่าวว่่า: ฉันได้ยินท่านเราะซูลุลลอฮ์ ค็็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวัซซัลลัม กล่าวว่่า: “การงานแรกที่บ่าวจะถูกสอบสวนในวันกิยามะฮ์ คือการละหมาด หากการละหมาดของเขาดีเขาก็จะประสบความสำเร็จ และหากการละหมาดของเขาเสียหายเขาก็จะล้มเหลวและขาดทุน หากฟัรฎูของเขาบกพร่อง อัลลอฮ์ อัชชะวะญ์ลัล จะตรัสว่่า จงดูว่่าบ่าวของข้ามีละหมาดสุนนะฮ์หรือเปล่า? ถ้ามีก็จงเอาไปเติมละหมาดฟัรฎูให้สมบูรณ์ การงานอื่นๆ ก็ให้ทำอย่างนี้เช่นกัน” (บันทึกโดยอะหฺมัด ฮะดีษลำดับที่ 9494 บันทึกโดยอบู ดาวูด ฮะดีษลำดับที่ 864 บันทึกโดยอัตติรมิซียฺ ฮะดีษลำดับที่ 413 อัลอัลบานียฺกล่าวว่่าเศาะฮิหฺ ดูใน เศาะฮิหฺ อัลญามิอุ 1/405)

ชุนนะฮ์ที่กำหนดเวลา

ชุนนะฮ์ที่กำหนดเวลาหมายถึง: การงานที่มีกำหนดเวลาชัดเจนทั้งช่วงกลางวันหรือกลางคืน แบ่งออกเป็นเจ็ดช่วงเวลา ดังนี้ 1. เวลาก่อนรุ่งอรุณ(ก่อนศุบห์) 2. เวลารุ่งอรุณ(ศุบห์) 3. เวลาสาย(ญูฮา) 4. เวลาหลังเที่ยงตรง (ซุฮ์รี) 5. เวลาบ่าย(อัศรี) 6. เวลาตะวันตก(มัฆริบ) 7. เวลาค่ำ (อิชาฮ์)

หนึ่ง: เวลาก่อนรุ่งอรุณ

นี่คือเวลาแรกหากนับจากการตื่นนอน สุนนะฮ์ในเวลานี้แบ่งออกเป็นสอง ส่วน คือ:

ส่วนที่หนึ่ง:

การทำงานที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ปฏิบัติหลังจากตื่นนอน

1 การแปร่งฟันด้วยไม้ซิวก

ฮะดีษจากท่านสุชัยบะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: “เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ลุกขึ้นมาในยามค่ำคืนท่านจะถูปากด้วยไม้ซิวก” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 245 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 255)

และอีกสายรายงานหนึ่งในบันทึกของมุสลิมมีว่า: “เมื่อท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ลุกขึ้นมาละหมาดตะฮัจญุด ท่านจะถูปากของท่านด้วยไม้ซิวก” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 255)

สุนนะฮ์ต่าง ๆ ในเวลา ก่อนรุ่งอรุณ/ปัจจุณ

2 อ่านบทซิกิริขณะตื่นนอน

ฮะดีษที่รายงานจากท่านซุหัยฟะฮ์ เราะวะฎิยัลลอฮุอันฮีย์ กล่าวว่า: เมื่อท่านนอน คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เข้านอนท่านกล่าวว่า:

بِسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا

อ่านว่า “บิสมิกัลลอลฮุมมะ อะมูตุ วะ อะฮียา”

ความว่า “โอ้อัลลอฮ์ ด้วยพระนามของพระองค์ที่ฉันตายและฉันเป็น”

และเมื่อท่านตื่นนอนท่านจะกล่าวว่า:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

อ่านว่า “อัลฮัมดุลิลลา ฮิลละฮีย์ อะฮียานา บะอุดะมา อะมาตะนา วะอิลัยฮินนูชูร”

ความว่า “การสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ผู้ซึ่งให้พวกเราเป็นหลังจากให้พวกเราตาย และยังท่านคือการกลับไป”

(บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 6324 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2711 จากอัลบะรออ์ เราะวะฎิยัลลอฮุอันฮีย์)

3 เอมือลูบใบหน้า

4 มองขึ้นไปยังท้องฟ้า

5 อ่านสืบอายะฮ์สุดท้ายของซูเราะฮ์ อาละอิมรอน

หลักฐานสามข้อนี้อยู่ในฮะดีษที่รายงานจากท่านอับดุลลอฮ์ อิบน์ อับบาส เราะวะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า คินหนึ่งท่านได้นอนที่บ้านของท่านหญิงมัมูนะฮ์ภรรยาของท่านนี้ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และนางมีฐานะเป็นป้าของอิบน์ อับบาส ท่านกล่าวว่า ฉันได้นอนบนด้านกว้างของหมอน ส่วนท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กับภรรยาของท่านนอนบนด้านยาวของมัน ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม นอนจนถึงครึ่งคืน หรือก่อนหน้านั้นหรือหลังจากนั้นเล็กน้อย แล้วท่านก็ลุกขึ้นนั่งและลูบหน้าด้วยมือของท่าน และอ่านสืบอายะฮ์สุดท้ายของซูเราะฮ์ อาละอิมรอน แล้วท่านก็ลุกไปยังถุ่หนึ่งใส่น้ำที่แขวนอยู่ แล้วท่านก็อาบน้ำละหมาดจากน้ำนั้นอย่างสมบูรณ์ จากนั้นท่านก็ละหมาด” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 183 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 763)

และอีกสายรายงานหนึ่งในบันทึกของมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 256 “ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ลุกขึ้นมาในช่วงท้ายของกลางคืน แล้วท่านก็ออกมามองท้องฟ้าและอ่านอายะฮ์:

[إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْخَلْقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ...] [آل عمران 190]

ความว่า: “แท้จริงในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และการที่กลางวันและกลางคืนตามหลังกันนั้น แน่นอนมีหลายสัญญาณสำหรับผู้มีปัญญา...” (ซูเราะฮ์ อาละอิมรอน : 190)

คำว่า “ดูใบหน้าด้วยมือของท่าน” คือขยี้ตาทั้งสองด้วยมือเพื่อให้ชัดอาการง่วงนอน

สำนวนในสายรายงานมุสลิมอธิบายสิ่งที่ท่านอ่านเพื่อความชัดเจนในการนำไปปฏิบัติ คือเริ่มจากอายะฮ์ที่ 190 ซูเราะฮ์อาละอิมรอน อ่านจบจบซูเราะฮ์

6 ล้างมือสามครั้ง

ในฮะดีษที่รายงานจากท่านอับู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า:ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม กล่าวว่า: “เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านตื่นนอน อย่าจุ่มมือลงในภาชนะจนกว่าจะล้างเสียก่อนเพราะเขาไม่รู้ว่าตอนหลับมือวางอยู่ตรงไหน” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 162 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 278)

7 สูดน้ำเข้าจมูกแล้วสั่งออก ทำซ้ำสามครั้ง

ในฮะดีษที่รายงานจากท่านอับู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า:แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม กล่าวว่า: “เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านตื่นจากนอน เขาจงสูดน้ำเข้าจมูกแล้วสั่งออกสามครั้ง เพราะแท้จริงชัยฏอนนอนในโพรงจมูกของเขา” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 3295 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 238)

และสำนวนในบันทึกของอัลบุคอรีฮ์: “เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านตื่นนอนแล้ว เขาจงอาบน้ำละหมาดและสูดน้ำเข้าจมูกแล้วสั่งออกสามครั้ง...” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 3295)

8 อาบน้ำละหมาด

ในฮะดีษที่รายงานจากท่านอับนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา ที่อ้างมาแล้วก่อนหน้านี้ เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ต้องการจะละหมาดท่านลุกขึ้นไปยังถุหนั่งใส่ผ้าแล้วอาบน้ำละหมาดด้วยน้ำนั้น

สุนนะฮ์ต่าง ๆ ในเวลาก่อนรุ่งอรุณ/ فجر

◆◆ ชุมชนะฮ์ต่างๆ ในการอาบน้ำละหมาด ◆◆

ในการอาบน้ำละหมาดก็มีชุมชนะฮ์อีกหลายประการ ในที่นี้จะขออธิบายโดยสรุปเท่านั้น เนื่องจากเรื่องนี้เป็นที่ทราบกันดีแล้ว และเพื่อเป็นการสะกิดเตือนให้เต็มเต็มกันเท่านั้น

◆ 1 แปรงฟัน หรือถูไม้ซิวาก

ต้องแปรงฟันก่อนการอาบน้ำละหมาดหรือก่อนการบ้วนปาก นี่คือการแปรงฟันครั้งที่สองของชุมชนะฮ์สำหรับกรซิวาก (ครั้งแรกตอนตื่นนอน) สำหรับผู้ที่ต้องการจะอาบน้ำละหมาดมีชุมชนะฮ์ให้แปรงฟันก่อน เนื่องจากฮะดีษที่รายงานจากท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: แท้จริงท่านเราะซูลุลลอฮ์ คืออลัดลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “หากไม่เป็นการลำบากแก่ประชาชาติของ

ฉันแล้วละก็ ฉันจะสั่งให้พวกเขาแปรงฟันทุกครั้งตอนที่อาบน้ำละหมาด” (บันทึกโดยอะหฺมัด ฮะดีษลำดับที่ 9928 บันทึก

โดยอิบนุคุซัยมะฮ์ 1/37/140 ท่านให้น้ำหนักว่าเศาะฮิห์ บันทึกโดยอัลฮากิม 1/245 อัลบุคอรีย์บันทึกแบบตะอูลิกในสำนวนแบบเน้นหนัก บทที่ว่าด้วยไม้ซิวากสดและแห้งสำหรับผู้ถือถือศีลอด

และในฮะดีษที่รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า: “เราได้จัดเตรียมชีวากและน้ำให้แก่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม แล้วอัลลอฮ์ก็ให้ท่านตื่นขึ้นมาในยามค่ำคืนตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ท่านจะถูพื้น อาบน้ำละหมาดและละหมาด...” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 746)

2) กล่าว บิสมิลลาฮ์

ในฮะดีษที่รายงานจากท่านอับู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า:ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “ไม่นับเป็นการอาบน้ำละหมาดที่สมบูรณ์หากไม่กล่าวนามของอัลลอฮ์” (บันทึกโดยอะหมัด ฮะดีษลำดับที่ 11371 บันทึกโดยอบูดาอูด ฮะดีษลำดับที่ 101 บันทึกโดยอิบนุมาญะฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 397)

3) ล้างมือทั้งสองสามครั้ง

ในฮะดีษที่รายงานจากท่านอูษมาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ ว่าด้วยเรื่องวิธีการอาบน้ำละหมาดของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ระบุว่า: ท่านอูษมานได้ขอ น้ำ แล้วท่านอาบน้ำละหมาดโดยเริ่มล้างฝ่ามือทั้งสองข้างสามครั้ง... เมื่อแล้วเสร็จท่านก็กล่าวว่า ฉันเห็นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมอาบน้ำละหมาดอย่างนี้ (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่164 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 226)

4) ล้างมือและเท้าจากข้างขวา ก่อน

ในฮะดีษที่รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า:ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ชอบที่จะเริ่มล้างขวา ก่อน อาทิ ในการสวมรองเท้า การหิ้วม การอาบน้ำละหมาด และการทำงานทั้งหมดของท่าน” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 168 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 268)

5) บ้วนปากและสูดน้ำเข้าจมูก

ในฮะดีษที่รายงานจากท่านอูษมาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ ว่าด้วยเรื่องวิธีการอาบน้ำละหมาดของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมว่า “...แล้วท่านก็บ้วนปากและสูดน้ำเข้าจมูก แล้วล้างหน้าสามครั้ง...” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 199 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 226) หรือถ้าหากจะล้างหน้าก่อนบ้วนปากและสูดน้ำเข้าจมูกก็เป็นที่ยอนุญาตให้ทำได้

สุนนะฮ์ต่าง ๆ ในเวลาก่อนรุ่งอรุณ/ฟัจรุร

6 การกลั้วคอและสูดน้ำเข้าจมูกเล็กๆ สำหรับผู้ไม่ถือศีลอด

ในฮะดีษที่รายงานจากท่านละกีย์ฏ บิน ค็อบเราะฮ์ เราะวะ ฎิยัลลอฮุอันนีย์ กล่าวว่า: แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม กล่าวแก่ท่านว่า: “จงอาบน้ำละหมาดให้สมบูรณ์ จงถูระหว่างนิ้ว จงสูดน้ำเข้าจมูกให้ลึก นอกจากเวลาที่ท่านถือศีลอด” (บันทึกโดยอะหฺมัด ฮะดีษลำดับที่ 17846 บันทึกโดยอบู ดาวูด ฮะดีษลำดับที่ 142 อิบน์ุ สะญัวร์ กล่าวว่า เป็นฮะดีษเศาะฮีหฺ ดูอัลอิศอบะฮ์ 9/15) การสูดน้ำเข้าจมูกเล็กๆ เอามาจากคำที่ท่านนบีกล่าวว่า: “จงอาบน้ำละหมาดให้สมบูรณ์”

7 การบ้วนปากกับการสูดน้ำเข้าจมูกจากน้ำฝ่ามือเดียวกัน

ในฮะดีษที่รายงานจากท่านอับดุลลอฮ์ บิน ซัยด์ เราะวะ ฎิยัลลอฮุอันนีย์ ว่าด้วยเรื่องวิธีการอาบน้ำละหมาดของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ระบุว่า: “...ท่านได้วิกน้ำมาหนึ่งฝ่ามือ แล้วบ้วนปากและสูดน้ำเข้าจมูกพร้อมกันด้วยน้ำหนึ่งฝ่ามือนั้น ท่านทำอย่างนั้นสามครั้ง...” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 192 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 235)

8 วิธีการการเช็ดศีรษะตามสุนนะฮ์

การเช็ดศีรษะเริ่มจากวางฝ่ามือทั้งสองบนส่วนหน้าสุดของศีรษะแล้วเช็ดไปจนถึงส่วนท้ายสุดของศีรษะ แล้วเช็ดย้อนกลับมาทางเดิม ผู้หญิงก็มีสุนนะฮ์ให้ทำเช่นนี้ด้วย ส่วนเส้นผมที่เลยต้นคอไม่ต้องเช็ด

หลักฐานคือ:

ฮะดีษที่รายงานจากท่านอับดุลลอฮ์ บิน ซัยด์ เราะวะ ฎิยัลลอฮุอันนีย์ ว่าด้วยเรื่องวิธีการอาบน้ำละหมาดของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ว่า: “ท่านนบีเริ่มจากส่วนหน้าของศีรษะเช็ดไปยังส่วนท้ายของศีรษะแล้วเช็ดย้อนกลับมาทางเดิม” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 185 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 235)

9 ล้างอวัยวะแต่ละอย่างจำนวนสามครั้ง

การล้างครั้งแรกเป็นวาญิบ การล้างครั้งที่สองและสามเป็นสุนนะฮ์ และจะต้องไม่เกินสามครั้ง

หลักฐานคือ:

ฮะดีษในบันทึกของอัลบุคอรีห์ที่รายงานจากท่านอับนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่: “แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม อาบน้ำละหมาดด้วยการล้างอวัยวะอย่างละหนึ่งครั้ง” (บันทึกโดยอัลบุคอรีห์ ฮะดีษลำดับที่ 157)

และในฮะดีษที่รายงานโดยท่านอับดุลลอฮ์ บิน ซัยด์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: “แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม อาบน้ำละหมาดด้วยการล้างอวัยวะอย่างละสองครั้ง» (บันทึกโดยอัลบุคอรีห์ ฮะดีษลำดับที่ 158)

และในเศาะฮี้ห์ของอัลบุคอรีห์และมุสลิม จากฮะดีษของท่านอูษมาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: “แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม อาบน้ำละหมาดด้วยการล้างอวัยวะอย่างละสามครั้ง” (บันทึกโดยอัลบุคอรีห์ ฮะดีษลำดับที่ 159)

ดังนั้นที่ดีที่สุดคือต้องทำทั้งสามแบบ อย่างละหนึ่งครั้งบ้าง อย่างละสองครั้งบ้าง อย่างละสามครั้งบ้าง สับเปลี่ยนกันไป หรือล้างหน้าสามครั้ง ล้างมือสองครั้ง ล้างเท้าหนึ่งครั้ง ก็สามารภทำได้ ดังปรากฏในฮะดีษที่รายงานจากท่านอับดุลลอฮ์ บิน ซัยด์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ ในอีกสายรายงานหนึ่ง (ดูใน ซาอูดุลมะอาด 1/192) แต่ส่วนใหญ่แล้วให้ล้างอย่างละสามครั้งอย่างสมบูรณ์ เพราะเป็นแนวทางของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

10 อ่านดุอาอ์หลังอาบน้ำละหมาดเสร็จ

จากท่านอับดุลลอฮ์ บิน อุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “ไม่มีคนใดในหมู่พวกท่านที่เมื่ออาบน้ำละหมาดเสร็จสมบูรณ์อย่างดี แล้วเขากล่าวว่า:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ

(อ่านว่า อัชชะฮาดันลา อิลาฮะ อิลัลลอลฮ์ วะอัชชะฮาดุ อันนะ มุฮัมมัดัน อับดุลลอฮิ วะเราะซูลุฮุ ความว่า ฉันปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ถูกเคารพยกย่องอย่างแท้จริง นอกจากอัลลอลฮ์ และแท้จริงท่านนบีมุฮัมมัดเป็นบ่าวและศาสนทูตของอัลลอลฮ์)

นอกจากว่าประตูสวรรค์ทั้งแปดจะถูกเปิดสำหรับเขา เขาจะเข้าประตูใดก็ได้ตามต้องการ” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 234)

หรือฮะดีษที่รายงานจากท่านอบู ซะอีด เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ ว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “ผู้ใดที่อาบน้ำละหมาดเสร็จแล้วกล่าวว่า:

สุนนะฮ์ต่างๆ ในเวลาก่อนรุ่งอรุณ/ฟัจรุร

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

(อ่านว่า ซุบฮานะกัลลอฮุมมะ อะบิฮัมดิกะ อัชชะดุอันลาอิลาฮะ อิลลา อันตะ อัชดัฆฟิรุกะ อะอะตุบูอิลัยกั ความว่า โอ้อัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์และการสรรเสริญต่อพระองค์ฉันปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ฉันขอภัยโทษต่อพระองค์ ฉันขอกลับเนื้อกลับตัวต่อพระองค์) อัลลอฮ์จะประทับตราคำพูดนี้ให้แก่เขาแล้วมันก็จะถูกยกขึ้นสู่เบื้องล่างของบัลลังก์และมันจะไม่ถูกทำลายจนกระทั่งถึงวัน กิยามะฮ์” (บันทึกโดยอันนะซาอีย์ ในอะมัลด อัลเยาม์ อะ อัลดัลยละฮ์ หน้า 147 บันทึกโดย อัลฮาгим 1/752 อิบนู สะญ์รากล่าวว่า สายรายงานเศาะฮีห์ ดูโน นะดาอิญญ์ อัลอัฟการ 1/246 และอธิบายว่าหากสายรายงานไม่เศาะฮีห์ถึงท่านนบีแต่ก็ถึงเศาะาะบะฮ์ ซึ่งไม่เสียหายอะไร เพราะอะดีษนี้อยู่ในเกณฑ์อะดีษมารฟูอ์ถึงท่านนบีเนื่องจากเนื้อหาเป็นประเด็นที่ไม่อาจจะใช้ความคิดตัดสินได้เอง

ส่วนที่สอง: การละหมาดกียามุลลัยล์และละหมาดวิตร์ มีแบบอย่างของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม อยู่หลายประการ

1 สุนนะฮ์ให้ละหมาดกียามุลลัยล์ในเวลาที่ดีที่สุด

หากมีใครถามว่า แล้วเวลาไหนคือเวลาที่ดีที่สุด?

คำตอบคือ: เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าเวลาของละหมาดวิตร์เริ่มตั้งแต่หลังละหมาดอิชาอ์จนกระทั่งรุ่งอรุณ เวลาของละหมาดวิตร์อยู่ระหว่างละหมาดอิชาอ์กับศุบห์

หลักฐานคือ:

ฮะดีษที่รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ที่นางกล่าวว่า: “ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ละหมาดระหว่างอิชาอ์กับศุบห์สิบเอ็ดร็อกอะฮ์ ท่านให้สลามทุกสองร็อกอะฮ์ และครั้งสุดท้ายละหมาดร็อกอะฮ์เดียว” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 2031 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 736)

สุนนะฮ์ต่างๆ ในเวลาก่อนรุ่งอรุณ/ฟ้าแจ้ง

◆ **ส่วนเวลาที่ประเสริฐที่สุดคือ: หนึ่งในสามของคืนหลังจากเที่ยงคืนไปแล้ว**

หลักฐานคือ: ฮะดีษที่รายงานจากท่านอับดุลลอฮ์ บิน อัมร์ เราะวะฎียัลลอฮุอันศุม่า ท่านกล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “การถือศีลอดที่อัลลอฮ์ชอบมากที่สุดคือการถือศีลอดของนบิตาเวด (ท่านถือศีลอดวันเว้นวัน) และละหมาดที่อัลลอฮ์ชอบมากที่สุดคือการละหมาดของท่านนบิตาเวด ท่านจะนอนครึ่งคืนและลุกขึ้นมาละหมาดหนึ่งส่วนสามของคืน และนอนอีกครั้งในหนึ่งส่วนหกสุดท้ายของคืน” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 3420 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 1159)

◆ **หากต้องการปฏิบัติตามสุนนะฮ์นี้จะต้องแบ่งกลางคืนของเขายังไง?**

ต้องนับรวมเวลาตั้งแต่ดวงอาทิตย์ตกจนถึงรุ่งอรุณ แล้วแบ่งเป็นหกส่วน สามส่วนแรกอยู่ในครึ่งคืนแรก แล้วลุกขึ้นละหมาดในส่วนที่สี่และห้า สองส่วนนี้รวมกันได้เท่ากับหนึ่งส่วนสามของทั้งคืน แล้วนอนอีกทีในส่วนที่หก ด้วยเหตุนี้ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันศุม่า จึงกล่าวว่า: “ช่วงชะฮ์รฺ(ก่อนรุ่งอรุณเล็กน้อย)เวลาที่ท่านนบียุบัยฮันฉันไม่เคยเห็นท่านทำอย่างอื่นนอกจากว่าท่านจะต้องนอนในช่วงนั้น” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 1133 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 742)

ด้วยแนวทางนี้มุสลิมจะได้ละหมาดกियามุลลัยลฺในเวลาที่ดีที่สุด ตามที่ปรากฏในฮะดีษของท่านอับดุลลอฮ์ บิน อัมร์ เราะวะฎียัลลอฮุอันศุม่า ข้างต้น

▶ **สรุปคือ เวลาที่ประเสริฐสำหรับละหมาดกियามุลลัยลฺแบ่งออกเป็นสามระดับดังนี้:**

ระดับที่หนึ่ง: นอนครึ่งคืนแรกแล้วลุกขึ้นละหมาดหนึ่งส่วนสามของคืนแล้วนอนอีกหนึ่งส่วนหกของคืน ดังที่ได้อธิบายมาแล้วก่อนหน้านี้

หลักฐานคือ: ฮะดีษของท่านอับดุลลอฮ์ บิน อัมร์ เราะวะฎียัลลอฮุอันศุม่า ที่กล่าวไว้เมื่อสักครู่นี้

ระดับที่สอง: ลุกขึ้นละหมาดหนึ่งส่วนสามสุดท้ายของคืน

หลักฐานคือ:

ฮะดีษของท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันศุม่า ที่กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “พระผู้อภิบาลของเรา จะทรงลงมายังฟากฟ้าดูนยาเมื่อถึงหนึ่งส่วนสามสุดท้ายของคืน และพระองค์จะตรัสว่า : ใครขอคู่อ้อต่อข้า ข้าจะตอบรับคู่อ้อของเขา ใครขอสิ่งใดต่อข้า ข้าจะให้สิ่งนั้นแก่เขา ใครขอภัยโทษต่อข้า ข้าจะให้ภัยแก่เขา” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 1145 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 758) เช่นเดียวกับในฮะดีษญาบิร เราะวะฎียัลลอฮุอันศุม่า ที่จะได้อีกกล่าวถึงต่อไป

เรียงพิมพ์/เรียบเรียง/แปลภาษาไทย โดยศูนย์พระพิมพ์

ชุนนะฮ์ที่กำหนดเวลา

หากเกรงว่าจะไม่ตื่นในช่วงสุดท้ายของกลางคืน ก็จงละหมาดช่วงแรกของคืน หรือช่วงไหนของคืนก็ได้ที่สะดวกจะละหมาด และนี่คือระดับที่สาม

ระดับที่สาม: ละหมาดในช่วงแรกของคืนหรือช่วงอื่นที่สะดวกจะละหมาด

หลักฐานคือ:

ฮะดีษของท่านญาบิร เราะฎิยัลลอฮุอันฮิ ที่กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมกล่าวว่า: “ใครที่เกรงว่าจะไม่ตื่นในช่วงสุดท้ายของคืนก็จงละหมาดวิตรในช่วงแรกของคืน และใครปรารถนาจะละหมาดช่วงสุดท้ายของคืนก็จงละหมาดวิตรในช่วงสุดท้ายของคืน เพราะการละหมาดช่วงสุดท้ายของคืนจะมีพยานยืนยัน และนั่นคือสิ่งที่ประเสริฐกว่า” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 755)

และคำสั่งเสียของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมแก่ อับู ซุรริ ก็มาสนับสนุนระดับที่สามนี้ด้วย (บันทึกโดยอันนะซาอียี ฮะดีษลำดับที่ 2712 อัลอัลบานียีกกล่าวว่า: ศะอะฮิห์ ดูอัศศะอะฮิห์หะฮิ 2166 และท่านก็สั่งเสียแก่ท่านอับู ดัรดาฮ์ บันทึกโดยอะหมัด ฮะดีษลำดับที่ 27481 บันทึกโดยอับูดาวูด ฮะดีษลำดับที่ 1433 อัลอัลบานียีกกล่าวว่า: ศะอะฮิห์ใน ศะอะฮิห์ อับิ ดาเวูด 5/177 และสั่งเสียแก่อับู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮิ บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 737 ทั้งสามคนกล่าวเหมือนกันว่า: “นบีที่รักของฉันได้สั่งเสียฉันสามอย่าง” หนึ่งในนั้นคือ “จงละหมาดวิตรก่อนนอน”

2 ชุนนะฮ์ให้ละหมาดสิบเอ็ดร็อกอะฮ์

นี่คือที่สมบูรณ์ที่สุดเพราะฮะดีษที่ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า: “ท่านนบีไม่เคยละหมาดชุนนะฮ์สิบเอ็ดร็อกอะฮ์ไม่ว่าจะในเราะมะฎอนหรือเดือนอื่นๆ» (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 1147 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 734)

และมีสายรายงานที่บอกว่าแท้จริงท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมละหมาดสิบสามร็อกอะฮ์ บันทึกโดยมุสลิมในศะอะฮิห์ของท่านจากฮะดีษของท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา เช่นกัน

นี่ก็เพราะการละหมาดวิตรมีหลายแบบ ส่วนใหญ่ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมละหมาดสิบเอ็ดร็อกอะฮ์ แต่บางครั้งท่านก็ละหมาดสิบสามร็อกอะฮ์ นี่คือข้อสรุปของการรวมฮะดีษในประเด็นนี้

3 ชุนนะฮ์ให้เริ่มละหมาดกียามุลลัยล์ด้วยสองร็อกอะฮ์สั้น ๆ

เนื่องจากฮะดีษที่ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ได้รายงานไว้ว่า: “เมื่อท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมลุกขึ้นละหมาดกียามุลลัยล์ ท่านเริ่มละหมาดด้วยสองร็อกอะฮ์สั้นๆ” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 767)

ชุนนะฮ์ต่าง ๆ ในเวลาก่อนรุ่งอรุณ/ฟัจญ์

4 > สุนนะฮ์ให้อ่านดุอาอ์อิสติฟทาน์ในละหมาด กิยามุลลัยล์ ตามที่มีหลักฐานปรากฏดังต่อไปนี้:

1 > สะดีย์ที่ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮารายงานว่า: เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ลูกขึ้นละหมาดกิยามุลลัยล์ท่านเริ่มละหมาดของท่านด้วยดุอาอ์ว่า:

اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تُهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

อ่านว่า “อัลลลอฮุมมะ ร็อบบะ ญิบรออีล วะมีกาอีล วะอิสรอฟีล ฟาฏีร้อฮฺ สะมาวาตี วัลอัรฎี อาลิมัลฆัยบิ วัชชะฮาดะฮฺ อันตะ ตะฮ์กมุ บัยนะ อิบาดิกะ ฟิมะ กานู ฟิหิ ยักฮัลฟูน อี้ฮ์ดีนิ ลิมา กฮ์ลัฟะ ฟิหิ มินัลฮักกิ บิอิซนิก อินนะกะ ตะฮ์ดีมันตะซาอู อิลลา คีรอฎีนิ มุสตะกีม”

ความว่า “โอ้อัลลลอฮ์พระเจ้าของญิบรียิล มีกาอิล และอิสรอฟีล ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่ซ่อนเร้นและเปิดเผย พระองค์เป็นผู้ตัดสินระหว่างปวงบ่าวในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน โปรดชี้ทางที่เที่ยงแท้ให้แก่ฉัน ด้วยอนุมัติของพระองค์ แท้จริงพระองค์คือผู้ให้ทางนำแก่ผู้ที่ทรงประสงค์สูหนทางที่เที่ยงตรง” (บันทึกโดยมุสลิม สะดีย์ลำดับที่ 770)

2 > ท่านอับดุลลอฮ์ อิบนุ อับบาส เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮูมา กล่าววว่า: เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ละหมาดตะฮัจญุด ท่านจะกล่าววว่า:

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قِيَمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ، اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ آبَيْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاعْفُرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

อ่านว่า “อัลลลอฮุมมะ ละกัลฮัมดฺ อันตะ นูรูซชะมาวาตี วัลอัรฎี วะละกัลฮัมดฺ อันตะ ก็อยยิมูซ ชะมาวาตี วัลอัรฎี วะละกัลฮัมดฺ อันตะ ร็อบบูนุซ ชะมาวาตี ว็รอัรฎี วะมัน ฟิฮินนะ อันตัล ฮักกู วาอะอูดุกัลบิ ฮักกู วะเกาลุกัลบิ ฮักกู วะลิกอูดุกัลฮักกู วัลญันนะตุ ฮักกุน วันนารู ฮักกุน วันนะบียูนะ ฮักกุน วัชชะอะตุ ฮักกุน อัลลลอฮุมมะ ละกะ อัซล์มตุ วะบิกะ อามันตุ วะอะลัยกะ ตะวักัลลตุ วะอิลัยกะ อะนันตุ วะบิกะ คอศ็อมตุ วะอิลัยกะ ฮากัมตุ ฟัฆฟิรลี มา ก็อดดัมตุ วะมา อักค็อรตุ วะมา อัซร็อรตุ วะมา อะอฺลันตุ อันตะ อิลลาฮี ลาอิลาฮะ อั้นตะ”

เรื่อง/บท/บทเรียน/บทเรียน/บทเรียน

สุนนะฮ์ที่กำหนดเวลา

ความว่า “การสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ พระองค์เป็นแสงสว่างแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน การสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงจัดการชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน การสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงอภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ therein พระองค์คือพระเจ้าที่แท้จริง คำสัญญาของพระองค์เป็นจริง คำพูดของพระองค์สัจจริง การพบกับพระองค์มีจริง สวรรค์มีจริง นรกมีจริง บรรดานบีมีจริง วันกิยามะฮ์เป็นความจริง โอ้อัลลอฮ์ ข้ายอมจำนนต่อพระองค์ ข้าศรัทธาต่อพระองค์ ข้ามอบหมายต่อพระองค์ ข้าสำนึกผิดต่อพระองค์ ข้าขอคำตัดสินจากพระองค์ ข้าขอฟ้องร้องต่อพระองค์ โปรดอภิไภษให้แก่ข้าพระองค์ในความผิดในอดีตและอนาคต ในที่ลับและเปิดเผย พระองค์คือพระเจ้าของข้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 7499 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 768)

5 สุนนะฮ์ให้ยืนนาน ๆ รุกูอ์นาน ๆ ชูญูดนาน ๆ และในทุก ๆ อิริยาบถให้มีความนานเท่ากัน

6 การอ่านอัลกุรอานในละหมาดมีสุนนะฮ์ดังนี้

- 1 > อ่านด้วยความชัดถ้อยชัดคำ ตรีกตรวง คือไม่อ่านอย่างรีบร้อน
- 2 > อ่านเว้นวรรคทีละอายะฮ์ ความหมายคือไม่อ่านแบบรวมสองหรือสามอายะฮ์โดยไม่หยุดเว้นวรรคเลย แต่ให้เว้นทีละอายะฮ์
- 3 > เมื่ออ่านผ่านอายะฮ์ที่มีการตัสบีห์ก็จงกล่าวว่า ชุบฮานัลลอฮ์ เมื่ออ่านผ่านอายะฮ์เกี่ยวกับการขอกิจงขอ เมื่ออ่านผ่านอายะฮ์เกี่ยวกับการขอความคุ้มครองก็จงขอความคุ้มครอง

หลักฐานคือ:

ฮะดีษที่ท่านสุชัยฟะฮ์ เราะวะฎียัลลอสุอันฮ์ กล่าวว่า: “คืนหนึ่งฉันได้ละหมาดพร้อมกับท่านนบี คืออัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ท่านอ่านซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ ฉันนึกว่าท่านจะรุกูอ์อายะฮ์ที่หนึ่งร้อย แต่ท่านอ่านต่อ ฉันนึกต่อไปอีกว่าท่านอาจจะอ่านซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ในหนึ่งร้อยกะฮ์จบแล้วท่านก็คงจะรุกูอ์ แต่ท่านก็อ่านต่อ ท่านเริ่มซูเราะฮ์อาละอิมรอน อ่านจบก็ต่อด้วยซูเราะฮ์อันนิซ้าฮ์ ท่านอ่านอย่างสุขุม เมื่อผ่านอายะฮ์ตัสบีห์ท่านก็กล่าวชุบฮานัลลอฮ์ เมื่อผ่านอายะฮ์เกี่ยวกับการวิงวอนขอท่านก็จะวิงวอนขอ เมื่อผ่านอายะฮ์ขอความคุ้มครองท่านก็จะกล่าวขอความคุ้มครอง แล้วท่านจึงรุกูอ์โดยกล่าวว่า: **“ชุบฮานะรีอบบียัลอะซีม**” ความว่า **“มหาบรียูตฺหฺแต่พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่**” ท่านได้รุกูอ์นานเหมือนที่ท่านยืน แล้วกล่าว **“ฮะมิอัลลอสูลิมัน ฮะมิตะฮ์**” ความว่า **“อัลลอฮ์ทรงได้ยินคำสรรเสริญของผู้สรรเสริญ**” แล้วท่านก็ยืนนานใกล้เคียงกับตอนรุกูอ์ แล้วท่านก็ชูญูดและกล่าวว่า **“ชุบฮานะรีอบบียัล**

สุนนะฮ์ต่าง ๆ ในเวลาก่อนรุ่งอรุณ/ฟัจรุร

อะอูลา” ความว่า “มหาบรุษที่รียิ่งแต่ผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงสูงส่ง”ท่านได้ซุญดูนนานใกล้เคียงกับตอนเย็น” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 772)

ท่านหญิงอุมมุ ซะละมะฮียะห์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮะ ก่ล่าวว่า: นางเคยถูกถามถึงการอ่านอัลกุรอานของท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม นางตอบว่า ท่านอ่านในวรรคที่ละอายะฮ์ที่ละอายะฮ์ [บิสมิลลาฮิรเราะห์มานิรเราะฮีม แล้วหยุด อัลฮัมดุลิลลาฮิร็อบบิลอะละมีน แล้วหยุด อัลเราะห์มานิรเราะฮีม แล้วหยุด มาลิกิเยามิดดิน แล้วหยุด] ความว่า “ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่ง การสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ผู้ทรงอภิบาลแห่งสากลโลก ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่ง ผู้ทรงอำนาจเด็ดขาดในวันตัดสิน” (บันทึกโดยอะหฺมัด ฮะดีษลำดับที่ 26583 อัตตากระฎูนียะ ก่ล่าวว่า : สายรายงานเศาะฮิห์ เชื้อถือได้ทุกคน ดูลำดับที่ 118 อันนะวะรียูก่ล่าวว่า:เศาะฮิห์ ดูอัลมััจญ์มูอ 3/333)

7 สุนนะฮ์ให้สลามทุก ๆ สองร็อกอะฮ์

ท่านอิบน์ อุมัร เราะวะฎียัลลอฮุอันฮุมา ก่ล่าวว่า: ชายคนหนึ่งยืนขึ้นและพูดว่า โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ละหมาดิกยามุลลัยลันั้นทำอย่างไร? ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ตอบว่า: “ละหมาด กิยามุลลัยลั ทำทีละสองร็อกอะฮ์ หากเกรงว่าใกล้ถึงเวลาศุบห์ก็จงละหมาดวิตรเสียก่อนหนึ่งร็อกอะฮ์” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 990 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 749)

ความหมายของคำว่า (ทีละสอง ทีละสอง) คือ ละหมาดสองร็อกอะฮ์แล้วให้สลาม ไม่ละหมาดรวมทีเดียวยี่ร็อกอะฮ์

8 สุนนะฮ์ให้อ่านซูเราะฮ์ที่กำหนดในสามร็อกอะฮ์สุดท้าย

ในสามร็อกอะฮ์สุดท้าย ร็อกอะฮ์แรกให้อ่านซูเราะฮ์ อัลอะอูลา ร็อกอะฮ์ที่สองให้อ่านซูเราะฮ์ อัลกาฟิรูน ร็อกอะฮ์ที่สามให้อ่านซูเราะฮ์ อัลอิลลาศ เท่านั้น

หลักฐานคือ:

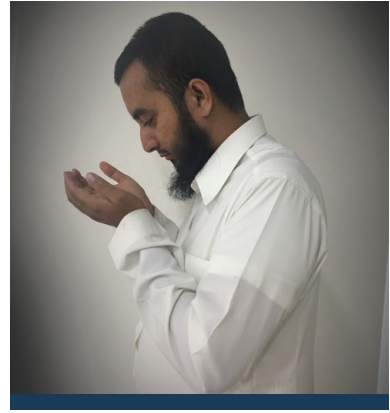
ฮะดีษของท่านอุมัยยะห์ บิน กะอูบ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮียะ ก่ล่าวว่า: “ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ละหมาดวิตรด้วยซูเราะฮ์ อัลอะอูลา ซูเราะฮ์ อัลกาฟิรูน และซูเราะฮ์ อัลอิลลาศ” (บันทึกโดยอบูดาวูด ฮะดีษลำดับที่ 1423 บันทึกโดยอันนะซาอียะ ฮะดีษลำดับที่ 1733 บันทึกโดยอิบน์ มาญะฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 1171 อันนะวะรียูวินิจฉัยว่าเศาะฮิห์ ดูในอัลคูลาเศาะฮียะ 1/556 และอัลอัลบานียะก็ก่ล่าวว่าเศาะฮิห์เช่นกัน ใน เศาะฮิห์ อันนะซาอียะ 1/273)

9 สุนนะฮ์ให้อ่านกุญัตบางครั้งในละหมาดวิตรี

หมายถึงให้อ่านคูอาฮ์กุญัตในร็อกอะฮ์ที่สามที่อ่าน ซูเราะฮ์อัลอิคลาศ

คูอาฮ์กุญัตในละหมาดวิตรีมีสุนนะฮ์ให้อ่านเป็นบางครั้ง ด้วยหลักฐานที่ชัดเจนจากการปฏิบัติของ บรรดาเศาะฮาบะฮ์ในบางครั้งและละเว้นในบางครั้ง ซัยคุดอิสลามอิบน์ฮัยมียะฮ์ได้เลือกทัศนะนี้ และควรละเว้นมากกว่าปฏิบัติ

◆ ต้องยกมือหรือไม่ขณะอ่านคูอาฮ์กุญัตในละหมาดวิตรี?

ทัศนะที่ถูกต้องคือ: นักวิชาการส่วนใหญ่บอกว่าต้องยกมือ เพราะชะดีษของท่านอุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ ในบันทึกของอัลบัยฮะกี๊ยะและท่านกล่าวว่าเศาะฮีย์ห์

อัลบัยฮะกี๊ยะกล่าวว่า: “แท้จริงเศาะฮาบะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุุม จำนวนมากยกมือในคูอาฮ์กุญัตวิตรี” (ดูใน อัลฮุญัน อัลกุบรอ 2/211)

◆ ประเด็น : คูอาฮ์กุญัตในละหมาดวิตรีเริ่มด้วยอะไร?

ทัศนะที่มีน้ำหนักที่สุด คือ เริ่มด้วยการสรรเสริญต่ออัลลอฮ์ แล้วกล่าวเศาะละวาตแก่ท่านนบี คือลัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม แล้วก็คูอาฮ์ เพราะนี่คือสิ่งที่ใกล้เคียงที่สุดกับการที่คูอาฮ์จะถูกต้องรับมากที่สุด

หลักฐานคือ:

ชะดีษของท่านพะฎอละฮ์ บิน อุบัยด์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: ท่านนบี คือลัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ยินชายคนหนึ่งขอคูอาฮ์ในละหมาดของเขาโดยไม่ได้กล่าวเศาะละวาตแก่ท่านนบี คือลัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ท่านจึงกล่าวว่า: “เขาผู้นี้รับร้อน” แล้วท่านก็เรียกเขา พูดกับเขาและคนอื่นๆ ว่า “เมื่อผู้ใดขอคูอาฮ์ เขาจึงเริ่มด้วยการสรรเสริญต่ออัลลอฮ์และเศาะละวาตต่อฉัน หลังจากนั้นเขาก็ขอกูอาฮ์ตามต้องการ” (บันทึกโดยอัตติรมีซีย์ สะดีษลำดับที่ 3477 และท่านกล่าวว่า เป็นชะดีษ สะซัน เศาะฮีย์ห์)

ท่านอิบน์ฮุล ก็อยยิม เราะฮิมะฮ์ลลอฮ์ กล่าวว่า: “สุนนะฮ์ให้ผู้ขอคูอาฮ์เริ่มด้วยการสรรเสริญต่ออัลลอฮ์ก่อนที่จะขอตามความปรารถนาของเขา ดังปรากฏในชะดีษของท่านพะฎอละฮ์ บิน อุบัยด์” (ใน อัลวาบิล อัศศ็อยยิบ หน้า 110)

สุนนะฮ์ต่างๆ ในเวลาก่อนรุ่งอรุณ/ฟ้าแจ้ง

◆ **หลังดุอาอ์เสร็จ ต้องเอามือทั้งสองลูบหน้าหรือไม่?**

ที่ถูกต้องคือ: ไม่มีสุนนะฮ์ให้ลูบหน้าหลังจากดุอาอ์เสร็จ เพราะไม่มีหลักฐานที่เศาะฮี้ห์ใดๆ ยืนยันเลย

อิหม่ามมาลิก เราะฮิมะฮุลลอฮ์ เคยถูกถามถึงผู้ชายคนหนึ่งลูบหน้าของเขาด้วยฝ่ามือทั้งสองขณะดุอาอ์ ท่านไม่เห็นด้วย แล้วกล่าวว่า “ฉันไม่เคยรู้เรื่องนี้มาก่อน” (ดูใน กิตาบ อัลอิตรี ของ อัลอิรวัศชีฮ์ หน้า 236)

ชัยคุลอิสลาม เราะฮิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า “ส่วนประเด็นการลูบหน้าด้วยมือทั้งสองนั้นไม่มีหลักฐานใดๆ ยืนยัน นอกจากหนึ่งชะดีษหรือสองชะดีษ ซึ่งทั้งสองชะดีษไม่อยู่ในสถานะที่น่ามาเป็นหลักฐานได้” (ดู อัลฟาตาวา 22/519)

◆ **10 ขอดุอาอ์ในช่วงหนึ่งส่วนสามสุดท้ายของคืน**

สุนนะฮ์ที่เน้นหนักในช่วงสุดท้ายของคืนคือการขอดุอาอ์ หากเขาขอดุอาอ์ในกุนุตช่วงสุดท้ายของคืนเรียบร้อยแล้ว ก็ถือเป็นการเพียงพอสำหรับเขา แต่หากยังไม่ขอก็จงขอดุอาอ์ในเวลานี้ เพราะเป็นเวลาที่ถูกเน้นถึงการตอบรับดุอาอ์ เป็นเวลาที่อัลลอฮ์ อัซซะวะญัลด์ลงมาสู่ปากฟ้าของโลกดunya ดังที่ถูกบันทึกในหนังสือเศาะฮี้ห์ทั้งสอง จากท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฮิมะฮุลลอฮ์ อับดุลลอฮ์ อิบน์ อับดุลลอฮ์ กล่าวว่าแท้จริงท่านเราะฮิมะฮุลลอฮ์ คืออัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: **“ในช่วงหนึ่งส่วนสามสุดท้ายของทุกๆ คืน พระผู้ทรงอภิบาลของเราจะลงมาสู่ฟ้าดunya และตรัสว่า: ใครขอดุอาอ์ต่อข้า ข้าจะตอบรับเขา ใครขอสิ่งใดจากข้า ข้าจะให้แก่เขา ใครขอภัยโทษต่อข้า ข้าจะให้ภัยแก่เขา”** (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ชะดีษลำดับที่ 1145 บันทึกโดยมุสลิม ชะดีษลำดับที่ 758)

◆ **11 เมื่อให้สลามออกจากละหมาดอิตรีเสร็จแล้ว สุนนะฮ์ให้กล่าวว่า “ซุบฮานัล มะลิกิล กุดดูซ” สามครั้ง และครั้งที่สามกล่าวดังกว่าสองครั้งแรก**

หลักฐานคือ:

จากท่านอบูยัย บิน กะอูบ์ กล่าวว่า: ท่านเราะฮิมะฮุลลอฮ์ คืออัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม อ่าน “ซุบบิฮิสมะ ร็อบบิกัล อะอูลา และกูดยา อัยยูฮัด กาฟิรูน และกูดซุวัลลอฮุ อะฮัด ในละหมาดอิตรี เมื่อให้สลามเสร็จท่านจึงกล่าวว่า: ซุบฮานัล มะลิกิล กุดดูซ สามครั้ง» (บันทึกโดยอันนะซาอีย์ ชะดีษลำดับที่ 1702 อันนะวะรีย์และอัลอัลบานีย์กล่าวว่าเศาะฮี้ห์) และในชะดีษของท่าน

เรียงพิมพ์/แก้ไขโดยศูนย์เผยแผ่ศาสนาไทย ๒๐๒๕

อับดุลเราะห์มาน บิน อับซา เราะฎิยัลลอฮุอันฮิ กล่าวว่่า: “ท่านกล่าว ซุบฮานัล มะลิกิล กุดดูซ ด้วยเสียงดังมากขึ้นในครั้งที่สาม” (บันทึกโดยอะหฺมัด สะดีษลำดับที่ 15354 บันทึกโดยอันนะซาอียฺ สะดีษลำดับที่1734 อัลอัลบานียฺกล่าวว่า:เศาะฮี้หฺใน ตะหฺกีก อัลมะศอบีหฺ 1/398)

12 สุนนะฮ์ให้ปลูกครอบครัวมาละหมาดกียามุลลัยลฺ

มีสุนนะฮ์ให้ผู้ชายปลูกครอบครัวขึ้นมาละหมาดกียามุลลัยลฺ หากผู้หญิงตื่นก่อนก็มีสุนนะฮ์ให้เธอปลูกสามีของเธอลุกขึ้นมาละหมาด สมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัวก็เช่นกัน นี่เป็นการร่วมมือช่วยเหลือกันในเรื่องที่เป็นความดี

หลักฐานคือ:

สะดีษที่ท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่่า: “ทุกครั้งที่ท่านนบีมูฮัมมัด ﷺ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ละหมาดกียามุลลัยลฺ ขณะที่ฉันนอนอยู่ระหว่างท่านและกิบละฮฺ เมื่อท่านจะละหมาดวิตรีเสร็จท่านก็ปลุกฉันแล้วฉันก็ละหมาดวิตรี” (บันทึกโดยอัลบุคอรียฺ สะดีษลำดับที่ 512 บันทึกโดยมุสลิม สะดีษลำดับที่ 512)

ท่านหญิงอุมมุ สะละมะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่่า:»เมื่อท่านนบีมูฮัมมัด ﷺ วัะซัลลัม ตื่นนอนท่านกล่าวว่า “มหาบริสุทธิ์แต่อัลลอฮฺ สิ่งมีค่าใดถูกประทานมาจากมุมคลังบ้าง การทดสอบใดถูกส่งมาบ้าง ใครจะปลูกเจ้าของห้องเหล่านี้(ท่านหมายถึงภรรยาของท่าน)? เพื่อให้พวกนางได้ละหมาด บางทีผู้ที่สวมเสื้อผ้าในดุนยา อาจจะต้องเปลือยกายในอาคิเราะฮฺ” (บันทึกโดยอัลบุคอรียฺ สะดีษลำดับที่ 6218)

13 สุนนะฮ์ให้ผู้ละหมาดกียามุลลัยลฺปฏิบัติอย่างผ่อนคลาย เพื่อรักษาความซุฮุ(การมีสมาธิ)ในละหมาด

เมื่ออ่อนล้าก็ให้นั่งละหมาด

จากท่านอะนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮิ กล่าวว่่า: “ท่านเราะซูลุลลอฮฺ ﷺ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้เข้ามายังมัสยิด พบเชือกผูกผูกไว้กับเสาสองต้น ท่านกล่าวว่า: “นี่อะไร?” พวกเขาตอบว่่า: มันเป็นของชัยนับนางใช้ในตอนละหมาด เมื่อนางรู้สึกเหนื่อยหรืออ่อนเพลียนางก็จะจับเชือกไว้ ท่านนบีมูฮัมมัด ﷺ จึงกล่าวว่่า: “จงแก้มันออก ให้ทุกคนละหมาดด้วยการดูแลสุขภาพความกระฉับกระเฉงของตัวเอง เมื่อซีเกียจหรืออ่อนเพลียก็จงนั่งละหมาด” (บันทึกโดยอัลบุคอรียฺ สะดีษลำดับที่ 1150 บันทึกโดยมุสลิม สะดีษลำดับที่ 784)

สุนนะฮ์ต่าง ๆ ในเวลาก่อนรุ่งอรุณ/ فجر

หากง่วงก็จงไปนอน แล้วค่อยตื่นขึ้นมาละหมาด

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮากกล่าวว่า: แท้จริงท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมกล่าวว่า: “เมื่อผู้ใดง่วงนอนในละหมาด จงไปนอนให้หายง่วงเสียก่อน เพราะแท้จริงผู้ใดที่ละหมาดตอนง่วง บางทีเขาอาจจะอยากกล่าวขอร้องโทษแต่กลับตำตัวเองโดยไม่รู้ตัวก็ได้” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 212 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 786)

เช่นกันหากเขาอ่านอัลกุรอานแล้วเกิดอาการง่วง มีชุนนะฮ์ให้ไปนอนเสียก่อนเพื่อให้มีแรง

อ้างจากฮะดีษที่ท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮั กล่าวว่่า: แท้จริงท่านเราะซูลุลลอฮ์ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “เมื่อผู้ใดลุกขึ้นมาละหมาดกียามุลลัยล์ แล้วเขาอ่านอัลกุรอานไม่เป็นภาษา และไม่รู้ว่่าอ่านอะไรไป ก็จงไปนอนเสียก่อน” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 787)

14 ผู้ใดพลาดจากการละหมาดกียามุลลัยล์ในตอนกลางคืน มีชุนนะฮ์ให้ละหมาดทดแทนในตอนกลางวันเป็นจำนวนคู่

หากปกติเขาละหมาดวิตรสามร็อกอะฮ์แต่คืนหนึ่งเขาไม่ได้ละหมาดเนื่องจากง่วงนอนหรือไม่สบาย ก็ให้เขาละหมาดตอนกลางวันสี่ร็อกอะฮ์ หากปกติเขาละหมาดวิตรห้าร็อกอะฮ์ก็ต้องละหมาดทดแทนตอนกลางวันหกหรืออะฮ์ เป็นต้น ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เคยปฏิบัติเช่นนั้น และโดยปกติแล้ว ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม จะละหมาดวิตรสิบเอ็ดร็อกอะฮ์ เพราะท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮากกล่าวว่า: “เมื่อท่านง่วงหรือไม่สบายท่านจะละหมาดกียามุลลัยล์ในตอนกลางวันสิบสองร็อกอะฮ์” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 764)

สอง: เวลารุ่งอรุณ

แบบอย่างของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ในช่วงเวลานี้มีดังต่อไปนี้:

การอะซาน

มีสุนนะห์ดังต่อไปนี้:

1 กล่าวตามผู้อะซาน

لا حول ولا قوة إلا بالله

สำหรับผู้ที่ได้ยินเสียงอะซานมีสุนนะห์ให้กล่าวตามผู้ทำการอะซานทุกคำ นอกจากประโยคที่มีคำว่า “ฮัยยะ อะลา” ให้เขากล่าวแทนว่า “ลาเฮาละ วะลาอูวะตะ อิลลาบิลลาฮ์” ความว่า “ไม่มีพลังอำนาจใดนอกจากพลังอำนาจของอัลลอฮ์”

ท่านอับดุลลอฮ์ บิน อัมร์ บิน อัลอาศ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวไว้แท้จริงเขาได้ยินท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “เมื่อพวกท่านได้ยินเสียงอะซานก็จงกล่าวตามผู้อะซาน...” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 384) และท่านอุมร์ บิน อัลค็อฏฏอบ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “เมื่อใดที่ผู้อะซานกล่าวว่า: อัลลอฮุอักบร อัลลอฮุอักบร ผู้ที่ฟังอยู่กล่าวว่า: อัลลอฮุอักบร อัลลอฮุอักบร เมื่อผู้อะซานกล่าวว่า: อัลฮะดุอัลลาอิลาฮะอิลัลลอฮุ ผู้ฟังกล่าวว่า: อัลฮะดุอัลลาอิลาฮะอิลัลลอฮุ เมื่อผู้อะซานกล่าวว่า: อัลฮะดุอันนะมุฮัมมะด็รเราะซูลุลลอฮ์

สุนนะห์ต่างๆ ในเวลารุ่งอรุณ/ فجر

اللهم صلِّ على محمد وعلى آل محمد ، كما صليت على إبراهيم ...

รูปแบบที่ดีที่สุดของการกล่าวเศาะละวาตคือ เศาะละวาต อิบรอฮีมียะฮ์ ที่มีจำนวน ว่า: “อัลลอฮุมมะ ค็อลลี อะลา มุฮัมมัด วะอะลา อาลี มุฮัมมัด กะมา ค็อลลัยตะ อะลา อิบรอฮีม...” จนจบ

4 อ่านดุอาอ์หลังเสร็จสิ้นการอะซาน

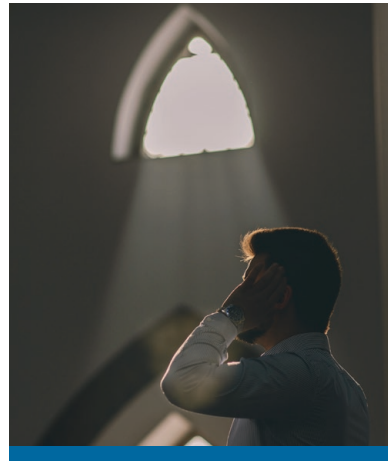
اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدُّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلَاةِ التَّامَّةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفُضَيْلَةَ، وَابْعَثْهُ مَعَنَا مُحَمَّدًا النَّبِيَّ وَعَدِّدْ

ท่านญาบิร เราะะฎิยัลลอฮุอันฮิ กล่าวว่่า: ท่านเราะชะฎุลลอฮิ ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่่า: “ผู้ใดที่กล่าวเมื่อได้ยินเสียงอะซานว่่า:

(อ่านว่่า อัลลอฮุมมะ ร็อบบะ ฮาซึอิติ ตะอะวะติต ตามมะฮ์ วัศเศาะลาติล กออิมะฮ์ อาติ มุฮัมมะตะนิล วะซึละฮ์ วัลพะติละฮ์ วับอัซซู มะกอมัน มะฮ์มุตะนิล ละซึะ วัอะด ตะฮ์” ความว่่า โอ้อัลลอฮ์พระเจ้าแห่งเสียงการเรียกร้องเชิญชวนที่สมบูรณ์นี้ และพระเจ้าแห่งการละหมาดที่ดำรงขึ้นมานี้ โปรดมอบตำแหน่งอัครเราะซึละฮ์และอัครเราะฎิยัลลอฮ์ให้แก่ท่านนบีมุฮัมมัด และให้ท่านพินคินซีฟในตำแหน่งที่ถูกสรรเสริญตามที่พระองค์ได้สัญญาไว้ เมื่อกล่าวเช่นนี้เขาจะได้รับการชะฟาอะฮ์(ช่วยเหลือ)จากฉันในวันกียามะฮ์” (บันทึกโดยอัลบุคอรียั ฮะดีษลำดับที่ 614)

5 ดุอาอ์อื่นๆ หลังอะซาน

ท่านอับดุลลอฮิ บิน อัมร์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุมา กล่าวว่่า: “มีชายคนหนึ่งกล่าวว่่า โอ้ท่านเราะชะฎุลลอฮิ แท้จริงบรรดาผู้อะซานประเสริญรุกว่่าพวกเรา ท่านเราะชะฎุลลอฮิจึงกล่าวว่่า: “ท่านจงกล่าวเหมือนที่พวกเขากล่าว เมื่อกล่าวเสร็จก็จงขอ แล้วท่านจะได้รับสิ่งนั้น” (บันทึกโดยอบู ดาวูด ฮะดีษลำดับที่ 524 อิบนุฮะญัรกล่าวว่่าสะฮัน ใน นะตา อิจญ์ อัลอัฟการ 1/367 และอัลอัลบานียัใน เศาะฮีห์ อัลกะลิมี อัลญ็อยยิบ หน้า 73)

และท่านอะนัส เราะะฎิยัลลอฮุอันฮิ กล่าวว่่า:แท้จริงท่านนบิ ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่่า: “การขอดุอาอ์ระหว่างอะซานกับอิกอมะฮ์จะไม่ถูกตีกลับ” (บันทึกโดยอันนะซาอียั ฮะดีษลำดับที่ 9895 และอิบนุ คุซัยมะฮ์ กล่าวว่่าเศาะฮีห์ 1/221/425)

สุนนะฮ์ต่างๆ ในเวลารุ่งอรุณ/ฟ้าแจ้ง

◆ **ละหมาดสุนนะฮ์ของละหมาดศุบห์**
มีสุนนะฮ์ดังต่อไปนี้:

สุนนะฮ์ของละหมาดศุบห์ คือ ละหมาดสุนนะฮ์ของละหมาดฟัรฎูครั้งแรกของวัน มีสุนนะฮ์มากมายที่เกี่ยวข้องกัน ก่อนจะอธิบายเรื่องนี้ก็ขออธิบายเรื่องสุนนะฮ์รอติบะฮ์(หรือสุนนะฮ์เราะวาติบ)ก่อนเล็กน้อย สุนนะฮ์รอติบะฮ์ คือละหมาดสุนนะฮ์ก่อนหรือหลัง ละหมาดฟัรฎู มีทั้งหมดสิบสองหรืออะฮ์

ท่านหญิงอุมมุ สะบีบะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮ่า กล่าวว่า: ฉันได้ยินท่านเราะฮู ลุลลอฮ์คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมกล่าวว่า: “ผู้ใดละหมาดในแต่ละวันกับคินสิบสอง ร็อกอะฮ์ บ้านหนึ่งหลังจะถูกสร้างให้แก่เขาในสวรรค์” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 728) และในบันทึกของอັตติรมิซียี มีจำนวนเพิ่มเติมว่า “สี่ร็อกอะฮ์ก่อนละหมาดซุฮร์ สอง ร็อกอะฮ์หลังละหมาดซุฮร์ สองร็อกอะฮ์หลังละหมาดมัฆริบ สองร็อกอะฮ์หลังละหมาดอิชาอ์ และสองร็อกอะฮ์ก่อนละหมาดศุบห์” (ฮะดีษลำดับที่ 415 และท่านกล่าวว่า ฮะซันเศาะฮีหฺ)

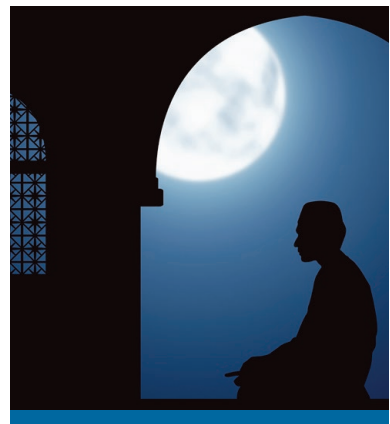
การละหมาดสุนนะฮ์รอวาติบที่บ้านประเสริฐที่สุด

จากท่านซัยด์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า แท้จริงท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “โอ้ผู้คนทั้งหลาย จงละหมาดที่บ้านของพวกท่าน เพราะการละหมาดที่บ้านนั้นประเสริฐที่สุด ยกเว้นละหมาดฟัรฎู” (บันทึกโดยอัลบุคอรียี ฮะดีษลำดับที่ 7290 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 781)

◆ **สุนนะฮ์รอวาติบที่เน้นหนักที่สุด**

สุนนะฮ์รอวาติบที่เน้นหนักที่สุดคือ ละหมาดสุนนะฮ์ก่อนศุบห์ หลักฐานคือ:

- 1> ฮะดีษที่ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮ่า กล่าวว่า: “ไม่มีมีละหมาดสุนนะฮ์ใดที่ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมรักษามันอย่างเหนียวแน่นมากไปกว่าสอง ร็อกอะฮ์ก่อนละหมาดศุบห์” (บันทึกโดยอัลบุคอรียี ฮะดีษลำดับที่ 1196 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 724)
- 2> ฮะดีษที่ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมกล่าวว่า “สองร็อกอะฮ์ก่อนละหมาดศุบห์ดีกว่าคุณยาและสิ่งที่อยู่ในนั้นทั้งหมด” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 725)

◆ ะหมาดสุนนะฮ์ศุบหมีมีความพิเศษหลายประการ:

1. มีบทบัญญัติให้ละหมาดสุนนะฮ์ก่อนศุบหมีทั้งตอนเดินทางและไม่เดินทาง ดังปรากฏในหนังสือเศาะฮี้ห์ทั้งสองเล่ม ส่วนละหมาดสุนนะฮ์ก่อนหรือหลังของละหมาดฟัรฎูเวลาอื่นๆ มีสุนนะฮ์ให้ไม่ต้องละหมาดเวลาเดินทาง เช่น ละหมาดสุนนะฮ์ก่อนและหลังละหมาดซุฮร์ หลังมัฆริบและอิชาฮ์

2. ดีกว่าคุนยาและสิ่งที่อยู่ในนั้นทั้งหมด ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

3. สุนนะฮ์ให้ละหมาดสั้นๆ ดังที่เคยกล่าวมาแล้ว

หลักฐานคือ: ฮะดีษที่ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันนีย์ กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ละหมาดสุนนะฮ์ศุบหมีสองร็อกอะฮ์สั้นๆ จนกระทั่งฉันนี่ก็อยู่ว่าท่านได้อ่านซูเราะฮ์ฟาติฮะฮ์หรือเปล่า?” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 1171 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 724)

แต่มีเงื่อนไขว่า: เพียงแต่การละหมาดแบบสั้นๆ นี้ต้องระวังไม่ตัดสิ่งที่เป็นวาญิบออก หรือเป็นเหตุทำให้ละหมาดแบบลวกๆ เหมือนไก่จิก กลายเป็นว่าเขากระทำการที่ต้องห้ามแทน

4. ในละหมาดสุนนะฮ์ศุบหมีมีสุนนะฮ์ให้อ่านซูเราะฮ์(กุล ยอฮ์ยุด กาลีฟูน(ในร็อกอะฮ์แรก และอ่านซูเราะฮ์(กุล สุวัลลอฮุ อะฮ์ด)ในร็อกอะฮ์ที่สอง หลังจากอ่านซูเราะฮ์ฟาติฮะฮ์ ดังฮะดีษที่รายงานจากท่านอบู สุรียะเราะฮ์ในบันทึกของมุสลิม

หรืออ่านอายะฮ์ที่ 136 ของซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ ในร็อกอะฮ์แรก

﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نَفْرَقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ [البقرة: 136]

และในร็อกอะฮ์ที่สองให้อ่านอายะฮ์ที่ 52 ของซูเราะฮ์อาละอิมรอน

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: 52]

ดังฮะดีษที่รายงานจากท่านอิบนุ อับบาสในบันทึกของมุสลิม

นี่คือสุนนะฮ์ที่มีรายงานหลากหลาย บางครั้งก็ให้ปฏิบัติอย่างแรก และบางครั้งก็ให้ปฏิบัติอย่างที่สอง

5. มีสุนนะฮ์ให้นอนพักเล็กน้อยด้วยการตะแคงขวาหลังละหมาดสุนนะฮ์ศุบหมี

หลักฐานคือ:

ฮะดีษของท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮ่า ที่กล่าวว่า “เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ละหมาดสุนนะฮ์ศุบห์เสร็จ ท่านจะนอนตะแคงขวา” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 1160 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 736)

การไปมัสญิด

ซึ่งมีสุนนะฮ์ดังนี้:

การละหมาดศุบห์เป็นละหมาดฟัรฎูครั้งแรกของวัน การไปละหมาดที่มัสญิดเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้ชาย และในการไปมัสญิดก็มีสุนนะฮ์อยู่หลายประการ:

1 สุนนะฮ์ให้ไปมัสญิดตั้งแต่นั้น ๆ

ในฮะดีษที่ท่านอนู สุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮี่ กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “หากพวกเขาได้รับความดีที่ได้รับจากการไปละหมาดตั้งแต่นั้น ๆ พวกเขาจะต้องรีบเร่งไปก่อนอย่างแน่นอน” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 615 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 437)

2 ออกจากบ้านโดยมีน้ำละหมาด เพื่อให้ทุกก้าวเดินถูกบันทึกความดี

ท่านอนู สุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮี่ กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “การละหมาดญะมาอะฮ์ของคนหนึ่งได้ผลบุญมากกว่าการละหมาดคนเดียวที่บ้านและที่ร้านของเขาเสียอีกว่าเท่า นั่นก็ด้วยการที่เขา อาบน้ำละหมาดอย่างสมบูรณ์ แล้วเขามายังมัสญิดมี เป้าหมายเพื่อละหมาด ทุกก้าวที่เขาเดินจะเพิ่มระดับให้เขาหนึ่งระดับ และลบล้างความผิดหนึ่งความผิด จนกระทั่งเขาเข้ามัสญิด เมื่อเข้ามัสญิดเขาก็จะได้รับผลบุญเปรียบเสมือนอยู่ในการละหมาด

ตลอดเวลา ตราบที่เขารอคอยจะละหมาดเสมือนว่ามันได้รั้งเขาไว้ มะลาอิกะฮ์จะดูอาอ์ให้แก่เขาตราบเท่าที่เขาอยู่ในที่ละหมาดของเขาว่า :โอ้อัลลอฮ์ฮ์โปรดเมตตาเขา โอ้อัลลอฮ์ฮ์โปรดอภัยโทษให้แก่เขา โอ้อัลลอฮ์ฮ์โปรดรับการสำนึกผิดของเขาเถิด ตราบใดที่เขาไม่เสียน้ำละหมาด” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 649)

3 จะต้องออกไปสู่การละหมาดด้วยความสงบนิ่งและสุขุม

ท่านอบู ยูรียเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “เมื่อพวกท่านได้ยินเสียงอิกอมะฮ์ก็จงเดินไปละหมาดด้วยความสงบนิ่งและนอบน้อม ไม่ต้องรีบร้อน ส่วนใดที่พวกท่านหนักก็จงละหมาดตาม และส่วนใดที่พวกท่านไม่หนักก็จงเพิ่มให้สมบูรณ์” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 636 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 602)

อันนะวะรีย เราะฮิมะฮ์ลลอฮ์ กล่าวว่า “ชะกีนะฮ์ หรือความสงบนิ่งคือการเคลื่อนไหวช้าๆ และหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ไม่ไ้ประโยชน์ และ ะกอร ความสุขุมคือการมีท่าทางที่นอบน้อมเช่นพูดค่อยๆ ไม่หันซ้ายหันขวาเกินความจำเป็น เป็นต้น» (ดู ชัรห์ เศาะฮี้หฺ มุสลิม ของอันนะวะรีย ฮะดีษที่ 602 บทว่าด้วยเรื่องการละหมาดด้วยความสุขุม สงบนิ่ง และห้ามวิ่งไปละหมาด)

4 ก้าวเข้ามัสญิดด้วยเท้าขวา และออกจากมัสญิดด้วยเท้าซ้าย

ท่านอะนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า “สุนนะฮ์ขณะที่ท่านเข้ามัสญิดให้เริ่มด้วยเท้าข้างขวาก่อน และเมื่อท่านออกจากมัสญิดจงเริ่มด้วยเท้าข้างซ้าย” (บันทึกโดย อัลฮากิม 1/338 ท่านกล่าวว่าเศาะฮี้หฺตามเงื่อนไขของมุสลิม)

5 กล่าวดูอา์ตอนเข้าและออกจากมัสญิด

จากท่านอบู ฮุมัยด์ หรืออบู อุษัยด์ กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “เมื่อผู้ใดเข้ามัสญิดเขาจงกล่าวว่า

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

(อ่านว่า อัลลอฮุมมัฟตะฮ์ลี อับวาบะ เราะหะมะติกะ) ความว่า โอ้อัลลอฮ์ โปรดเปิดประตูแห่งความเมตตาของท่านแก่ฉันด้วยเถิด และเมื่อออกจากมัสญิดเขาจงกล่าวว่า

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ

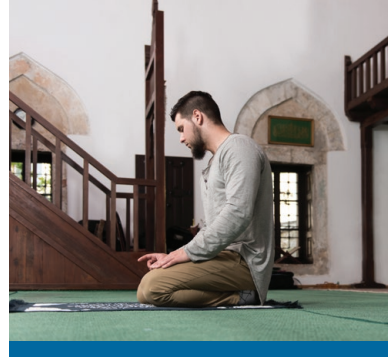
(อ่านว่า อัลลอฮุมมะ อินนี อัซอะลุกะมินฟัฎลิก) ความว่า โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงฉันขอความประเสริฐจากท่าน” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 713)

สุนนะฮ์ต่างๆ ในเวลารุ่งอรุณ/ فجر

6 ละหมาดสองร็อกอะฮ์ให้เกียรติมัสนับอิดก่อน
นั่ง

หากเขามาถึงมัสนับอิดแต่เนิ่นๆ มีสุนนะฮ์ให้ ละหมาดสองร็อกอะฮ์ก่อนที่จะนั่ง เรียกว่าละหมาดตะฮียะตุลมัสญิด ดังชะดีษที่ท่านอบู เกาะตาเดฮ์ เราะอะฎียัลลอฮุอันฮีย์ กล่าวว่า ท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “เมื่อผู้ใดเข้ามัสนับอิด เขาจงอย่า นั่งจนกว่าจะละหมาดสองร็อกอะฮ์ก่อน” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ชะดีษลำดับที่ 1163 บันทึกโดยมุสลิม ชะดีษลำดับที่ 714)

การละหมาดสุนนะฮ์ก่อนฟัรฎูถือว่าย่เพียงพอที่จะทดแทนละหมาดตะฮียะตุลมัสญิดแล้ว เช่น ละหมาดสุนนะฮ์ศุบห์และซุฮร์ หรือละหมาดกุยาหรือละหมาดวิตร์ถ้าเขาละหมาดในมัสนับอิด หรือละหมาดฟัรฎูก็ทดแทนได้เช่นกัน เนื่องจากเป้าหมายของละหมาด ตะฮียะตุลมัสญิดคือห้ามนั่งก่อนละหมาด เพราะนี่รวมอยู่ในความหมายของการอิม่าเราะฮ์มัสนับอิด หรือการฟื้นฟูบูรณะมัสนับอิดด้วยการละหมาด เพื่อไม่ให้การไปมัสนับอิดของเราเป็นการไปเฉยๆ โดยปราศจากการละหมาด

7 สุนนะฮ์ให้ผู้ชายรับมาละหมาดแถวแรก เพราะแถวที่ประเสริฐที่สุดสำหรับผู้ชาย
คือแถวแรก และแถวที่ดีที่สุดสำหรับผู้หญิงคือแถวสุดท้าย

เนื่องจากมีชะดีษที่ท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะอะฎียัลลอฮุอันฮีย์ ได้รายงานไว้ว่าแท้จริงท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “แถวที่ดีที่สุดสำหรับผู้ชายคือแถวแรก และที่ดีน้อยที่สุดคือแถวหลังสุด และแถวที่ดีที่สุดสำหรับผู้หญิงคือแถวหลังสุดและที่ดีน้อยที่สุดคือแถวแรก” (บันทึกโดยมุสลิม ชะดีษลำดับที่ 440) คำว่าดีที่สุดหมายถึงประเสริฐและผลบุญมากที่สุด

ชะดีษที่ระบุนี้เป็นกรณีเมื่อผู้ชายกับผู้หญิงละหมาดพร้อมกันโดยไม่มีเขตกัน แถวหลังสุดจึงเป็นแถวที่ดีที่สุดสำหรับผู้หญิง เพราะมันปิดกันจากสายตาของผู้ชาย แต่หากมีผนังหรือม่านกัน หรือแยกที่ละหมาดเฉพาะสำหรับผู้หญิง เช่นที่เราเห็นในหลายๆ มัสญิดของเราทุกวันนี้ แถวที่ดีที่สุดของผู้หญิงคือแถวแรกเช่นกัน เพราะความใกล้ชิดระหว่างชายหญิงในกรณีนี้ได้หมดไปแล้ว อยู่ในข่ายกฎทางฟิกฮ์ที่ว่าข้อตัดสินที่ขัดแย้งๆ จะขึ้นอยู่กับมูลเหตุและปัจจัย ถ้าไม่มีเหตุก็ย่อมไม่มีผล และเป็นกรอ้างโดยทั่วไปจากชะดีษที่กล่าวถึงความประเสริฐของแถวแรก อาทิ:

ประเสริฐ/หญิงอยู่แถวหน้า ๒๖๒๕๕๕๕๕

ฮะดีษของท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎีย์ลลอฮูอันฮี กล่าวว่า แท้จริงท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “หากผู้คนที่รู้ถึงความดีในการอะซานและแแถวแรกแล้วพวกเขาไม่สามารถตัดสินใจได้นอกจากต้องจับสลาก แน่นนอนพวกเขาก็จะจับสลาก และหากพวกเขารู้ถึงความดีของการละหมาดแต่เนิ่นๆ พวกเขาจะรีบมา และหากพวกเขารู้ถึงความดีในการละหมาดอิซาอ์กับศุบห์ พวกเขาจะมาให้ได้แม้ว่าจะต้องคลานมาก็ตาม” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 615 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 437)

8 สุนนะฮ์ให้มะอ์มูมใกล้อิمامมากที่สุด

แแถวที่ประเสริฐที่สุดสำหรับมะอ์มูมก็คือแแถวแรก ดังที่กล่าวมาแล้ว และมะอ์มูมที่ยืนใกล้อิمامที่สุดทั้งทางขวาและทางซ้ายจะประเสริฐที่สุด

หลักฐานคือ:

ฮะดีษของท่านอับดุลลอฮ์ บิน มัสอูด เราะวะฎีย์ลลอฮูอันฮี กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “จงให้คนที่มีความรู้และฉลาดยืนถัดจากฉัน” บันทึกโดยอบูดาวูด ฮะดีษลำดับที่ 674 บันทึกโดยอัตติรมิซีย์ ฮะดีษลำดับที่ 228) คำว่า “ถัดจากฉัน” คือใกล้กับฉัน บ่งบอกว่าการอยู่ใกล้อิمامนั้นเป็นสิ่งที่ควรทำอย่างยิ่งไม่ว่าจะเป็นทางขวาหรือทางซ้ายก็ได้

◆◆ สุนนะฮ์ต่างๆ ในละหมาด ◆◆

◆ การไม่ละหมาดร่วมกันที่มีสติจะทำให้ท่านพลาดความดีมากมาย แม้แต่การเดินทางยังมีสติอัลลอฮ์จะยกระดับให้แก่ท่านหลายชั้นและยังลบล้างความผิดต่างๆ ให้แก่ท่านอีกด้วย

ในการละหมาดมีสุนนะฮ์อยู่หลายประการ เช่น

<1> เขตกัน มีสุนนะฮ์ดังต่อไปนี้:

1 มีสุนนะฮ์ให้กันเขต

มีสุนนะฮ์ให้กันเขตทั้งตอนละหมาดเป็นอิมามและตอนละหมาดคนเดียว ส่วนตอนเป็นมะมูมเขตกันของอิมามก็คือเขตกันของเขาด้วย

ในสะดิษมัรฟูอ์ที่ท่านอบู ชะอีด อัลคุดรีย์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม กล่าวว่า: “เมื่อผู้ใดจะละหมาดเขาจงกันเขตจากผู้คน...” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ สะดิษลำดับที่ 509 บันทึกโดยมุสลิม สะดิษลำดับที่ 505) และสะดิษเกี่ยวกับสุนนะฮ์ของเขตกันมีมากมาย เช่น ท่านนบีกันเขตด้วยเตียง ฝาผนัง ต้นไม้ ไม้ หอก ทวน พาหนะที่ท่านขี่ และอื่นๆ

มีบทบัญญัติให้กันเขตละหมาดทั้งในอาคารและที่โล่ง ตอนเดินทางและตอนไม่เดินทาง กันเพราะเกรงคนเดินผ่านตัดหน้าหรือไม่ก็ตาม เพราะสะดิษไม่ได้แยกเอาไว้ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม กันเขตละหมาดทั้งตอนที่เดินทางและไม่เดินทาง ดังสะดิษที่รายงานจากอบู ญะฮ์ษะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮ์ (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ สะดิษลำดับที่ 501 บันทึกโดยมุสลิม สะดิษลำดับที่ 503)

2 สุนนะฮ์ต้องยืนใกล้เขตกัน

สุนนะฮ์ให้มีระยะห่างระหว่างจุดชุกฎกับเขตกัน ช่วงประมาณแปะเดินผ่านได้

ดังฮะดีษที่ท่านชะฮ์ล บิน สะอูด อัจจาอดี๊ยะเราะฎียัลลอฮุอันฮ์กล่าวว่า “ระหว่างที่ละหมาดของท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กับฝาผนังห่างประมาณแปะเดินผ่านได้” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 496 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 508)

คำว่า “ที่ละหมาด” หมายถึง ที่ชุกฎของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

ในฮะดีษที่บันทึกโดยอะหมัดกับอบูดาวูดระบุว่า: ระหว่างท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กับเขตกันห่างกันประมาณสามศอก (บันทึกโดยอะหมัด ฮะดีษลำดับที่ 6231 บันทึกโดยอบูดาวูด ฮะดีษลำดับที่ 2024 อัลอัลบานีย์กล่าวว่า:เศาะฮี้หฺใน เศาะฮี้หฺอบีดาวูด 6/263 ต้นเดิมอยู่ในบันทึกของอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 506 ระยะห่างนิ้ววัดในกรณีที่ยืน)

3 สุนนะฮ์ให้ขวางผู้ที่จะเดินผ่านหน้าผู้ละหมาด

มีฮะดีษจากท่านอบู สะอีด เราะฎียัลลอฮุอันฮ์กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “เมื่อผู้ใดละหมาดโดยกันเขตไว้แล้วมีคนหนึ่งต้องการจะเดินตัดหน้าก็จงผลักที่คอกของเขา หากเขายังตั้งอกจั่งต่อสู้กับเขา เพราะแท้จริงเขาคือชัฎฏอน” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 505)

ถ้าหากผู้ที่เดินตัดหน้าเป็นผู้หญิง หรือสุนัขสีดำหรือลา ตามทศนะที่ถูกตั้งนั้นจำเป็นต้องกีดขวาง เพราะจะทำให้การละหมาดนั้นเสีย ดังฮะดีษที่ท่านอบูซัรร์ เราะฎียัลลอฮุอันฮ์รายงานไว้ในบันทึกของมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 510 เป็นทศนะที่อาจารย์ของเราชัยคอบินนูอุษัยมีน ได้เลือกทศนะนี้ซึ่งต่างจากสิ่งอื่นๆ ที่ถึงแม้จะตัดหน้าก็ไม่ทำให้ละหมาดเสีย

4 สุนนะฮ์ให้ถูฟันด้วยซิวกากทุกเวลาละหมาด

และนี่ก็เป็นที่สามที่เน้นให้ถูฟัน

หลักฐานคือ:

ฮะดีษที่ท่านอบู สุร็อยเวาะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮีย์ รายงานว่า แท้จริงท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: **“หากไม่เป็นความลำบากแก่ประชาชาติของฉันแล้ว ฉันจะสั่งให้พวกเขาแปรงฟันทุกเวลาละหมาด”** (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 887)

<2> ระหว่างฮีนในละหมาดมีสุนนะฮ์ต่อไปนี้:

1 ยกมือทั้งสองข้างขณะตักบิเราะตุลอิห์รอม

ดังฮะดีษที่ท่านอิบนุ อุมร์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮุมาริ รายงานว่า แท้จริงท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ยกมือทั้งสองข้างของท่านเสมอกับบ่าเมื่อท่านเริ่มละหมาดและขณะรูกูอ์ และขณะเงยขึ้นมาจากรูกูอ์ พร้อมกล่าวว่า:

(อ่านว่า สะมิอัลลอฮู ลิมัน สะมิตะฮ์ ร็อบบะนาวะ ละกัลฮัมด์) ความว่า **“อัลลอฮ์ทรงได้ยินการสรรเสริญของผู้สรรเสริญ โอ้ผู้ทรงอภิบาลของเรา การสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของท่าน”** และท่านไม่ยกมือในการซุญูด (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 735 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 390)

ท่านอิบนุ ฮุบบัยเราะฮ์ เราะวะฮิมะฮ์ฮุลลอฮ์ รายงานว่า **“นักวิชาการเห็นตรงกันว่าการยกมือทั้งสองข้างขณะตักบิเราะตุลอิห์รอมเป็นสุนนะฮ์ไม่ใช่วาญิบ»** (ดูใน อัลอิฟศอห์ 1/123)

ช่วงเวลาต่างๆ ของการยกมือในละหมาดที่มีตัวบทหลักฐานมีสี่ช่วงเวลา

ขณะกล่าวตักบิรครั้งแรก

ขณะก้มรุกูอ

ขณะขึ้นจากก้มรุกูอ

ในสามช่วงเวลานี้มีหลักฐานที่ยืนยันสายรายงานในตำราเศาะฮิห์ทั้งสองที่รายงานจากท่านอิบน์อุมัร -เราะฎิยัลลอฮุอันฮูมา- และช่วงเวลาที่ดีที่สุด:

ขณะยืนขึ้นจากการนั่งตะชะฮ์ฮ์ครั้งแรก

ช่วงเวลานี้ก็มีหลักฐานที่ยืนยันสายรายงานจากท่านอิบน์อุมัร- เราะฎิยัลลอฮุอันฮูมา- ในเศาะฮิห์ของอัลบุคอรีย์

2 ชุดนระฮีให้ยึดนิ้วขณะยกมือทั้งสอง

ด้วยชะดีษที่ท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮูมา ก้าวว่า “แท้จริงเมื่อท่านนบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ละหมาด ท่านจะยกมือทั้งสองขึ้นพร้อมยึดนิ้ว” (บันทึกโดยอะหฺมัด ชะดีษลำดับที่ 8875 และบันทึกโดยอบูดาวูด ชะดีษลำดับที่ 753 และบันทึกโดยอัลติรมิซีย์ ชะดีษลำดับที่ 240 อัลอัลบานีย์ก็กล่าวว่าเศาะฮิห์ ใน เศาะฮิห์ ออบิดาวูด 3/341)

3 ชุดนระฮีให้ยกมือทั้งสองถึงจุดที่มีชุดนระฮีให้ยก

มีตัวบทหลักฐานในการยกมือทั้งสองจากท่านนบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม สองแบบด้วยกัน แบบที่หนึ่ง คือ ยกมือทั้งสองเสมอกับหัวไหล่ ดังที่ปรากฏในหนังสือเศาะฮิห์ทั้งสองเป็นชะดีษที่รายงานจากท่านอิบน์อุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮูมา (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ชะดีษลำดับที่ 735 และบันทึกโดยมุสลิม ชะดีษลำดับที่ 390)

ชุดนระฮีต่างๆ ในเวลารุกูอ/ฟัจญ์

ส่วนแบบที่สอง คือ ยกมือทั้งสองเสมอกับหูทั้งสอง คือเสมอกับส่วนข้างบนของหูทั้งสองข้าง สะดิษรายงานจากมาลิก บิน อัลสุวัยริษ (บันทึกโดยมุสลิม สะดิษลำดับที่ 391) ดังนั้นให้ผู้ละหมาดปฏิบัติทั้งสองแบบสลับสับเปลี่ยนกันไป

4 **สุนนะฮ์สำหรับผู้ละหมาดที่จะต้องวางมือข้างขวามือข้างซ้ายหลังการตักบีรอัลอิห์รอม**

นักวิชาการเห็นตรงกันในประเด็นนี้ ดังสะดิษที่ท่านอิบนุฮุบัยเราะฮ์ได้รายงาน (ดูในอัลอิฟศอห์ 1/124)

5 **สุนนะฮ์ให้อา่มือข้างขวาจับมือข้างซ้าย**

วิธีที่หนึ่ง: วางมือขวามือซ้าย ดังสะดิษที่รายงานจากท่านวาอิล บิน สุจญ์รเราะฎียัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า “ฉันเห็นท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ละหมาดเอามือขวาจับมือซ้ายของท่าน” (บันทึกโดยอบูดาวูด สะดิษลำดับที่ 755 บันทึกโดยอันนะซาอีย์ สะดิษลำดับที่ 888 อัลอัลบานีย์กล่าวว่าเศาะฮีห์)

วิธีที่สอง: วางมือขวามือซ้าย ดังสะดิษที่ท่านชะฮัล บิน ชะอูด กล่าวว่า “ผู้คนที่ต่างถูกใช้ให้วางมือข้างขวามือซ้ายในการละหมาด” (บันทึกโดยอัลบุคอรี๊ยะ สะดิษลำดับที่ 740)

คือ บางครั้งวางบนมือและบางครั้งวางบนแขน เพื่อให้มีความหลากหลายในการทำตามรูปแบบของสุนนะฮ์นี้

6 สุนนะฮ์ให้กล่าวดูอาอ์อิสติฟตาอ์

ดูอาอ์อิสติฟตาอ์มีหลายสำนวน และมีสุนนะฮ์ให้กล่าวสลับสับเปลี่ยนกันไป เช่น:

1> سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، رَبَّارِكْ سَمَاءَ جَدِّكَ ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ
อ่านว่า “ซุบฮานะกัลลอลฮุมมะ วะบิฮัมดิกะ วะตะบารอ กัสสมูกะ วะตะอาลา ญุด
ดุกะ วะลาอิลาฮะ ฮือยรูกะ”

ความว่า: “มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระองค์อัลลอฮ์ และด้วยการสรรเสริญต่อ
พระองค์ พระนามของพระองค์จำเริญยิ่ง และเกียรติของพระองค์นั้นสูงส่ง
‘ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์’” (บันทึกโดยอะหฺมัด ฮะดีษลำดับที่ 11473
บันทึกโดยอบูดาวูด ฮะดีษลำดับที่ 776 บันทึกโดยติรมิซีย์ ฮะดีษลำดับที่ 243 บันทึก
โดยอันนะซาอีย์ ฮะดีษลำดับที่ 900 จากฮะดีษของท่านอบู ซะอีด ท่านอับนุ สะอ์ร
กล่าวว่า ฮะซัน ใน นะตัจญ์ อัลอัฟการ 1/412)

2> الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ
อ่านว่า “อัลฮัมดุลิลลาฮิ ฮัมดัน กะซีร็อน ฎ็อยยิบัน มุบารอกัน ฟิฮิ”

ความว่า “การสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ซึ่งเป็นการสรรเสริญอย่าง
มากมาย อย่างดีงาม และมากด้วยความจำเริญ”

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวถึงความประเสริฐของดูอาอ์
นี้ว่า “แท้จริงฉันเห็นมะลาอิกะฮ์สิบสองท่านแข่งขันกันว่าใครจะได้นำมันขึ้น
‘ไปยังอัลลอฮ์’” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 600 จากฮะดีษของท่านอะนัส
เราะซูล็อลฮุอันฮีย์)

3> اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا نَقَّيْتَ
التَّوْبَ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ الْبَلْغِ وَالْمَاءِ وَالْبُرْدِ

อ่านว่า “อัลลอลฮุมมะ บาอิด บัยนี วะบัยนะ คอฎอຍายะ กะมาบาอัดตะ บัยนัล
มัชริกิ วัลมัชริบิ อัลลอลฮุมมะ นั๊กินี มิน คอฎอຍายะ กะมาญนั๊ก็อษเศาบูล
อับยะฎู มินัดตะนะซี อัลลอลฮุมมัชชีลนี มิน คอฎอຍายะ บิษษัลญี วัลมาอิ
วัลปะร็อด”

ความว่า: “โอ้อัลลอฮ์โปรดทำให้ระหว่างฉันกับความผิดห่างไกลกันราวทิศ
ตะวันออกกับทิศตะวันตก โอ้อัลลอฮ์โปรดทำให้ฉันสะอาดจากความผิดของ
ฉันเหมือนผ้าขาวที่สะอาดจากสิ่งสกปรก โอ้อัลลอฮ์โปรดชำระล้างความผิด
ของฉันด้วยหิมะ น้ำ และลูกเห็บด้วยเถิด” (บันทึกโดยอัลบุคอรี ฮะดีษลำดับที่
744 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 598 จากฮะดีษของท่านอบู สุร็อยเราะฮ์
เราะซูล็อลฮุอันฮีย์)

สุนนะฮ์ต่างๆ ในเวลารุ่งอรุณ/ฟ้าเจี๋ย

แต่การบิสมิลลาฮ์ไม่วาญิบ เพราะท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ไม่ได้สอนให้ผู้ละหมาดผิดคนนั้นอ่าน แต่ท่านสอนให้อ่านซูเราะฮ์ฟาติฮะฮ์เลย ดังฮะดีษของท่านอบูสุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 757 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 397)

9 กล่าว “อามีน” พร้อมกับอิมาม

เมื่ออิมามอ่านซูเราะฮ์ฟาติฮะฮ์ในละหมาดที่ต้องอ่านดังเสร็จ มะอ์มูมต้องกล่าว “อามีน” เมื่ออิมามกล่าว เพราะฮะดีษที่ท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า แท้จริงท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “เมื่ออิมามกล่าวอามีน พวกท่านก็จงกล่าวอามีน เพราะผู้ใดที่การกล่าวอามีนของเขาตรงกับกรกล่าวอามีนของมะลาอิกะฮ์ ความผิดของเขาจะหายไปนั้นจะถูกรักษา” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 780 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 410)

10 อ่านซูเราะฮ์อื่นหลังจากอ่านซูเราะฮ์ฟาติฮะฮ์

นักวิชาการส่วนใหญ่กล่าวว่า ถือเป็นสุนนะฮ์ให้อ่านซูเราะฮ์อื่นในร็อกอะฮ์ที่หนึ่งและสอง เพราะฮะดีษของอบู เกาะตาเดฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า “ในสองร็อกอะฮ์แรกของละหมาดซูฮิร่าท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม อ่านซูเราะฮ์ฟาติฮะฮ์และสองซูเราะฮ์ร็อกอะฮ์แรกอ่านยาวกว่าร็อกอะฮ์ที่สอง” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 759 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 451)

ส่วนมะอ์มูมในละหมาดที่อ่านดังให้อ่านฟาติฮะฮ์ ซูเราะฮ์หลังฟาติฮะฮ์ให้ฟังอิมาม

< 3 > ขณะรุกอ์มีสุนนะฮ์ดังนี้:

1 สุนนะฮ์ให้อาามือทั้งสองจับเข้าทั้งสองโดยกางนิ้วออกด้วย

เพราะฮะดีษของท่านอบู ฮุมาйдฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า “ฉันเป็นคนที่จดจำการละหมาดของท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม มากที่สุดในหมู่พวกเรา ฉันเห็นเมื่อท่านตักบิรท่านยกมือทั้งสองข้างของท่านเสมอว่าทั้งสองของท่าน เมื่อท่านรุกอ์ท่านก็จับเข้าทั้งสองของท่านและหลังตรง...” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 828 และในฮะดีษของท่านอบู มัสฮูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: “และท่านกางนิ้วมือของท่านจับหัวเข้า...” (บันทึกโดยอะหฺมัด ฮะดีษลำดับที่ 17081 บันทึกโดยอบูดาอูด ฮะดีษลำดับที่ 863 บันทึก

4 สุนนะฮ์ให้กล่าวบทซิกิริรขณะรูกูอ์

สุนนะฮ์ให้ผู้รูกูอ์กล่าวบทซิกิริรอื่น ๆ พร้อมกับกรกล่าว “ซุบฮานะร็อบบียัลอะซีมี” อาทิ

1> سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

อ่านว่า “ซุบฮานะกัลลอลฮุมมะ ร็อบบะนา วะบิฮัมดิกะ อัลลอลฮุมมัฆฟิรลี”

ความว่า: “มหาบริสุทธิ์แต่อัลลอลฮ์ พระผู้อภิบาลของเรา และด้วยการสรรเสริญพระองค์ โอ้อัลลอลฮ์โปรดอภัยโทษให้แก่ฉันด้วยเถิด” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 794 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่484 จากฮะดีษของท่านหญิงอาอิชะร๊ะเราะฎิยัลลอฮุอันฮา)

2> سُبْحُ قُدُّوسٍ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ

อ่านว่า “ซุบบุซซุน กุดดูซซุน ร็อบบุล มะลาอิกะติ ว็รรูฮ์”

ความว่า: “ผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง พระผู้อภิบาลของมะลาอิกะฮ์และญิบรีล” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 487 จากฮะดีษของท่านหญิงอาอิชะร๊ะเราะฎิยัลลอฮุอันฮา)

3> اللَّهُمَّ لَكَ رُكْعَتٌ ، وَبِكَ آمَنْتُ ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ ، خَشَعْتُ لَكَ سَمْعِي ، وَبَصَرِي ، وَنَفْسِي ، وَعَظْمِي ، وَعَصِي

อ่านว่า “อัลลอลฮุมมะ เราะกะอะตุ วะบิกะ อามันตุ วะละกะ อัลลัมตุ เคาะชะอะละกะ ซัมอี วะบะเศาะรี วะมุคตี วะอะซอมี วะอะเศาะบี”

ความว่า: “โอ้อัลลอลฮ์ ฉันได้รูกูอ์ต่อพระองค์ ฉันได้ศรัทธาต่อพระองค์ ฉันได้จำนนต่อพระองค์ หูของฉัน ตาของฉัน สมองของฉัน กระดูกของฉัน และกล้ามเนื้อของฉันต่างนอบน้อมต่อพระองค์” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 771 จากฮะดีษของท่านอะลียะเราะฎิยัลลอฮุอันฮีย์)

4> سُبْحَانَ ذِي الْجَبُرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ

อ่านว่า “ซุบฮานะ ซิลญะบะรูติ วัลมะละกูติ วัลกิบริยาอิ วัลอะซอมะฮ์”

ความว่า: “มหาบริสุทธิ์แต่อัลลอลฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงอำนาจ” (บันทึกโดยอะหฺมัด ฮะดีษลำดับที่ 23411 บันทึกโดยอบูดาวูด ฮะดีษลำดับที่ 873 บันทึกโดยอันนะซาอีย์ ฮะดีษลำดับที่ 1050 จากฮะดีษของท่านเอาฟี บิน มาลิก อัลอัลบานีย์กล่าวว่าเศาะฮี้หฺใน เศาะฮี้หฺอับีดาวูด 4/27)

<4> การเงยขึ้นจากรูกูอ์ มีสุนนะฮ์ดังนี้:

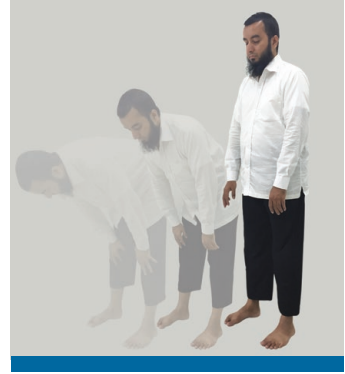
1 ให้ยืนนิ่งนาน ๆ

เพราะฮะดีษที่ท่านซาบิต อัลบุนานีย์ รายงานจากท่านอะนะษฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮีย์ ว่า “ฉันจะไม่ทำให้การละหมาดของฉันกับพวกท่านบกพร่องไปจากที่ฉันเห็นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ

สุนนะฮ์ต่างๆ ในเวลา รูกูอ์/ฟัจรฺ

วะฮัลลัม ละหมาดกับพวกเรา ท่านซาบิตกล่าววว่า ท่านอะนัสละหมาดไม่เหมือนกับที่พวกท่านละหมาด เมื่อท่านเงยหน้าขึ้นจากรุกูอ์ ท่านยืนตรงนานจนมีคนคิดว่า ท่านคงล้มแล้วแน่เลย และเมื่อท่านลุกจากซุญุดท่านนั่งนานจนมีคนคิดว่า ท่านคงล้มแล้วแน่เลย” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ สะดิษลำดับที่ 821 บันทึกโดยมุสลิม สะดิษลำดับที่ 472)

2 > กล่าวบทชิกิรสำนวนต่างๆ

1> **اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ**

อ่านว่า “อัลลลอฮุมมะ ร็อบบะนา วะ ละกัลฮัมดฺ”

ความว่า: “โอ้อัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของเรา และการสรรเสริญเป็นของพระองค์” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ สะดิษลำดับที่ 795 จากสะดิษของท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ ะเราะฎียัลลอฮูอันฮีย์)

2> **اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ**

อ่านว่า “อัลลลอฮุมมะ ร็อบบะนา ละกัลฮัมดฺ”

ความว่า: “โอ้อัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของเรา การสรรเสริญเป็นของพระองค์” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ สะดิษลำดับที่ 796 บันทึกโดยมุสลิม สะดิษลำดับที่ 404 จากสะดิษของท่านอบู สุร็อยเราะฮ์)

3> **رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ**

“ร็อบบะนา วะละกัลฮัมดฺ”

ความว่า: “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา และการสรรเสริญนั้นย่อมเป็นของพระองค์” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ สะดิษลำดับที่ 799 บันทึกโดยมุสลิม สะดิษลำดับที่ 411 จากสะดิษของท่านหญิงอาอิชะฮ์ ะเราะฎียัลลอฮูอันฮีย์)

4> **اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ**

“ร็อบบะนา ละกัลฮัมดฺ”

ความว่า: “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา การสรรเสริญนั้นย่อมเป็นของพระองค์” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ สะดิษลำดับที่ 722 จากสะดิษของท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ ะเราะฎียัลลอฮูอันฮีย์)

ดังนั้น จึงให้อ่านสลับสับเปลี่ยนกันไป

3 สุนนะฮ์ให้กล่าวบทชุกีร์ต่อไปนีหลังจากเงยขึ้นจากรุกู้อ์

บทชุกีร์หลังเงยขึ้นจากรุกู้อ์ตามที่มีบทบัญญัติมีดังนี้:

1> رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ ، مَلَأَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ، وَمَلَأَ مَا بَيْنَهُمَا مِنْ شَيْءٍ بَعْدَ ، أَهْلِ النَّاءِ وَالْمَجْدِ ، أَحَقُّ مَا قَالِ الْعَبْدُ ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدًا ، اللَّهُمَّ لَا مَنَعَ لِمَا أُعْطِيَ ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ ، وَلَا يَنْتَعِ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ

อ่านว่า “ร็อบบะนา ละกัลฮัมดฺ มิลอุสสะมาวาตี วัลอัรฎฺ วัละมิลอุ มาชิตะ มินชัยฮิน บะอฺดู อะฮฺลุษ ษะนาอิ วัลมััจญะติ อะฮฺกัฎมา กอลัลอัब्ดู วัละกุลลุนา ละกะอับดูน อัลลอลฮุมมะ ลามานีอะ ลิมาอะฎ็อยตะ วัละลามุอฺฎ็อยะ ลิมามะนะฮฺตะ วัละลาฮันฟะอฺ ชัลญุดดี มินกัลญุดดู”

ความว่า: “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา การสรรเสริญเป็นสิทธิของพระองค์ โดยเต็มไปทั่วชั้นฟ้าทั้งหลาย เต็มไปทั่วแผ่นดิน และเต็มไปทั่วสิ่งที่พระองค์ประสงค์หลังจากนั้น โอ้ผู้ที่ควรแก่การสรรเสริญและให้ความสูงส่ง คำพูดที่บ่าวควรกล่าวมากที่สุด และพวกเราทั้งหมดล้วนเป็นบ่าวของพระองค์ นั่นคือคำกล่าวว่า โอ้อัลลฮฺ ไม่มีผู้ใดขยับยั้งในสิ่งที่พระองค์ประทานได้ และไม่มีผู้ใดประทานในสิ่งที่พระองค์ขยับยั้งได้ และตำแหน่งของผู้มีเกียรตินั้นจะไม่เอื้ออำนวยใดๆ ให้แก่เขาต่อหน้าพระองค์ได้เลยแม้แต่น้อย” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 477 จากฮะดีษของท่านอบู ซะอีด เราะฎิยัลลอฮุอันฮิ)

2> الْحَمْدُ لِلَّهِ خَيْرٌ كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ

อ่านว่า “อัลฮัมดุลิลลาฮิ ฮัมดันกะษีร็อน ฎ็อยยิบัน มุบาระกัน ฟิฮิ”

ความว่า: “การสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลฮฺ ซึ่งเป็นการสรรเสริญอย่างมากมาอย่างดงาม และอย่างมีความจำเริญในการสรรเสริญนั้น”

ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมกล่าวถึงบทชุกีร์นี้ว่า “แท้จริงฉันเห็นมะลาอิกะฮฺสิบสองท่านแข่งกันว่าใครจะได้นำขึ้นไป” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 600 บันทึกโดยอัลบุคอรี ฮะดีษลำดับที่ 799)

3> اللَّهُمَّ طَهِّرْني بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ، اللَّهُمَّ طَهِّرْني مِنَ الذُّنُوبِ وَالْخَطَايَا كَمَا يُنْقَى التُّورُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْوَسْخِ

อ่านว่า “อัลลฮฺฮุมมะ ฎ็ะฮฺหฺนี บิษษัลญึ วัลบะรอดี วัลมาฮิล บาริด อัลลฮฺฮุมมะ ฎ็ะฮฺหฺนี มินชฺชุนุบ วัลเคาะฎ็อยา กะมา ฮุนักก็อษ เชาบูล อับบะฎ มิณัลวะซัค”

ความว่า: “โอ้อัลลฮฺ โปรดชำระล้างฉันให้สะอาดด้วยหิมะ น้ำลูกเห็บ และน้ำเย็น โอ้อัลลฮฺ โปรดชำระล้างฉันให้สะอาดจากบาปและความผิดทั้งหลาย เหมือนกับผ้าขาวที่ถูกทำให้สะอาดจากสิ่งสกปรก” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 476)

เมื่อเราอ่านบทชุกีร์เหล่านี้มันก็แสดงว่าเราเย็นได้นานขึ้นในรูกอนข้อนี้

สุนนะฮ์ต่างๆ ในเวลารุ่งอรุณ/ฟ้าแจ้ง

<5> การซุญุด มีสุนนะฮ์ดังนี้:

1 มีสุนนะฮ์ให้ผู้ซุญุดกางแขนให้ห่างจากสีข้างของเขา และให้หน้าท้องห่างจากต้นขาทั้งสองข้าง

อ้างจากฮะดีษที่ท่านอับดุลลอฮ์ บิน บุฮัยนะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮีย์ กล่าวว่า: “แท้จริง เมื่อท่านเราะซูลุลลอฮ์คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ละครหมาด ท่านจะกางมือของท่านออกจนเห็นสีขาของใต้วงแขนของท่าน” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 390 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 495) และฮะดีษของท่านหญิงมัมมูนะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮีย์ กล่าวว่า “เมื่อท่านนบีคือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ซุญุด ท่านจะทำให้ข้อศอกออกห่างจากลำตัวจนกระทั่งว่า หากลูกแกะต้องการเดินลอดผ่านข้อศอกทั้งสองนั้นมันจะเดินผ่านไปได้” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 496) จากฮะดีษนี้ชี้ให้เห็นว่ามีสุนนะฮ์ให้กางข้อศอกออกกว้าง ๆ หากไม่เป็นการรบกวนคนข้างๆ เช่นเดียวกับการกางข้อศอกขณะรุกอ์

และอีกสุนนะฮ์หนึ่งเช่นกันคือ เมื่อผู้ละหมาดซุญุดจะต้องแยกขาทั้งสองออกจากกัน อย่าให้ชิดกัน และอย่าให้ขาชิดกับท้อง ดังฮะดีษของท่านอบู ฮุมัйдฺ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮีย์ กล่าวถึงลักษณะการละหมาดของท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ว่า “เมื่อท่านซุญุดท่านจะแยกขาทั้งสองของท่านออกจากกันโดยไม่ชิดกับท้อง” (บันทึกโดยอบูดาวูด ฮะดีษลำดับที่ 735) อัชเชากานีฮ์และคนอื่น ๆ กล่าวว่า นักวิชาการเห็นตรงกันว่าสิ่งนี้เป็นสุนนะฮ์

อัชเชากานีฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮีย์ กล่าวว่า “ฮะดีษนี้บ่งชี้ถึงบทบัญญัติของการแยกสะโพกทั้งสองให้ห่าง และยกท้องให้ห่างจากต้นขาในขณะซุญุด และไม่มีการขัดแย้งกันในเรื่องนี้” (ดูในนัยล์ อัลเอาฎอว 2/257)

2 สำหรับผู้ซุญุดมีสุนนะฮ์ให้ปลายนิ้วเท้าหันไปทางกิบละฮ์

อ้างจากฮะดีษที่ท่านอบู ฮุมัйдฺ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮีย์ กล่าวว่า: “ฉันเป็นผู้ที่จำวิธีการละหมาดของท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม มากที่สุด เมื่อท่านซุญุดท่านวางมือทั้งสองโดยไม่กางและไม่กำ และปลายนิ้วเท้าทั้งสองของท่านก็หันไปทางกิบละฮ์” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 828)

สุนนะฮ์ต่างๆ ในบะอ์ดการละหมาด

4> اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ دِقَّةَ وَجَلِّهِ ، وَأَوْلَهُ وَأَخِرَهُ ، وَعَلاَئِيَّتَهُ وَسِرَّهُ

อ่านว่า “อัลลอฮุมมัฆฟิรลี ซัมบี กุลละฮุ ดิกเกาะฮุ วะญิลละฮุ วะเอาวะละฮุ วะอาคิเราะฮุ วะอะลานิยะตะฮุ วะซิริเราะฮุ”

ความว่า “โอ้อัลลอฮ์ โปรดอภัยโทษให้แก่ฉัน ซึ่งความผิดทั้งหมดของฉัน ทั้งความผิดเล็กน้อย ความผิดใหญ่หลวง ความผิดก่อนหน้านี้นี้ ความผิดหลังจากนี้ ความผิดที่เปิดเผยและความผิดที่ปกปิด” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 483 จากฮะดีษของท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮิ)

5> اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ ، وَمُعَايَاظَتِكَ مِنْ غَضَبِكَ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ ، لَا أُخْصِي نِئَةً عَلَيْكَ ، أَنْتَ كَمَا أَنْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ

อ่านว่า “อัลลอฮุมมะ อะอูซุ บิริฎอเกาะ มิน ซะเคาะดิกะ วะบิ มุอาฟาติกะ มิน อุฎบะติกะ วะอะอูซุบิกะ มินกะ ลา อูฮ์ตี ชะนาอัน อะลัยกะ อันตะ กะมา อัษนัยตะ อะลา นัฟซิก”

ความว่า “โอ้อัลลอฮ์ ฉันขอความคุ้มครองด้วยความพอใจของพระองค์ให้พ้นจากความกริ้วโกรธของพระองค์ และด้วยการอภัยโทษของพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์ ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากพระองค์ และฉันไม่อาจกล่าวสรรเสริญต่อพระองค์อย่างครบถ้วนสมบูรณ์เหมือนที่พระองค์ได้สรรเสริญตัวพระองค์เอง” จากฮะดีษของท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ดังนั้น มีสุนนะฮ์ให้กล่าวตามความสามารถโดยกล่าวสลับกันไประหว่างบทชักริเหล่านี้ตลอดชุด

อนึ่ง การกล่าว “ซุบฮานะ ร็อบบียัด อะซีม” ในขณะรุกอ์มีวาญิบให้กล่าวหนึ่งครั้ง ส่วนอีกสองครั้งที่เหลือถือว่าเป็นสุนนะฮ์ เช่นเดียวกับการกล่าว “ซุบฮานะ ร็อบบียัด อะฮ์ลา” ในขณะชุด มีวาญิบให้กล่าวหนึ่งครั้ง ส่วนครั้งที่สอง และสามถือว่าเป็นสุนนะฮ์

4 สุนนะฮ์ให้ขอดุอาอ์เยอะ ๆ ในขณะชุด

เพราะฮะดีษของท่าน อิบน์ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮูมา ที่ว่า “ส่วนในชุด พวกท่านจงพยายามขอดุอาอ์ เพราะมันเป็นสิ่งที่ซึ่งคู่ควรยิ่งในการถูกตอบรับ” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 479)

<6> ชุนนะฮ์ของการนั่งระหว่างสองซุญุด:

1 ชุนนะฮ์ให้ผู้ละหมาดนั่งบนเท้าซ้ายที่แบออก และเท้าขวาชันขึ้น

เพราะชะติษของท่านอบู สุมัยด์ อัซซฮาอิดียฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ รายงานว่า: “เมื่อท่านนบีมูฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม นั่งในสองร็อกอะฮ์ ท่านจะนั่งบนเท้าซ้าย และชันเท้าขวาขึ้น” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮฺ ชะติษลำดับที่ 828)

2 อยู่ในท่านั่งนี้นานๆ

ดังชะติษของท่านซาบิต อัลบุนานียฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ที่กล่าวมาแล้ว

3 เมื่อจะลุกขึ้นสู้ออกอะฮ์ที่สอง หรือสี่ จะต้องนั่งสงบนิ่งครู่หนึ่งก่อน

เราเรียกการนั่งนี้ว่า “นั่งอิซติรอฮะฮ์” โดยไม่มีบทซิกิริใดๆ ในการนั่งนี้

มีชะติษที่ยืนยันการนั่งนี้อยู่สามชะติษ

ชะติษของท่านมาลิก บิน อัลสุวัยริษ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ที่กล่าวว่า «เขาเห็นท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ทำการละหมาด เมื่อเหลือร็อกอะฮ์เดียวท่านจะไม่ลุกขึ้นยืนจนกว่าจะนั่งอย่างสมบูรณ์ก่อน» (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮฺ ชะติษลำดับที่ 823) ท่านมาลิก บิน อัลสุวัยริษ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ คนนี้คือผู้ที่รายงานคำพูดของท่านนบีมูฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ที่ว่า “พวกท่านทั้งหลายจงละหมาดเหมือนที่เห็นฉันละหมาด” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮฺ ชะติษลำดับที่ 631)

มีที่ศนะความเห็นขัดแย้งกันในเรื่องชุนนะฮ์ของการนั่งอิซติรอฮะฮ์ และที่ถูกต้องคือ เป็นชุนนะฮ์แน่นอน ดังชะติษของท่าน มาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ และผู้ที่ให้คำชี้ขาดนี้ได้แก่ อันนะวะวีฮฺ , อัซเซกาานียฺ, อิบนูบาซ, อัลอัลบานียฺ เราะฎิยิมะฮุมลลอฮฺ รวมถึงลัจญ์นะฮ์ อัคดาอิมะฮ์ (ดูใน พะตาวา วะ มะกอลาต มุตะเนาวิอะฮ์ 11/99 และ พะตาวา อัลลัจญ์นะฮ์ อัคดาอิมะฮ์ 6/445-446)

อันนะวะวีฮ์กล่าวว่า: “และนี่คือสิ่งที่ถูกต้องที่ได้รับการยืนยันจากชะติษเศาะฮิห์หลายบท” (ดูใน อัลมััจญ์มูฮ์ 3/441)

ชุนนะฮ์ต่างๆ ในเวลากรุงอรุณ/ فجر

<7> สุนนะฮ์ในการตะชะฮ์ฮุด:

1 สุนนะฮ์ให้ผู้ละหมาดนั่งตะชะฮ์ฮุดบนเท้าซ้ายที่แบออก และเท้าขวาชันขึ้น

และนี่คือลักษณะที่ผู้ละหมาดต้องปฏิบัติหลังจากละหมาดร็อกอะฮ์ที่สอง รุกอ์ ซุกูต ยืน นั่งเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไม่ว่าจะ เป็นละหมาดที่มีจำนวนสี่ หรือสาม หรือสองร็อกอะฮ์ ใน ร็อกอะฮ์ที่สองต้องนั่งแบบนี้

เพราะฮะดีษของท่าน อับู ฮุไมด์ อัซซาดิดี๊ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: “เมื่อท่านนั่งในร็อกอะฮ์ที่สองท่านจะนั่งบนเท้าซ้าย และชันเท้าขวาขึ้น” (บันทึกโดยอัลบุคอรี๊ ฮะดีษลำดับที่ 828) และฮะดีษของท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า: “ท่านนบี คือลลิลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เคยพูดว่า ทุก ๆ สองร็อกอะฮ์นั้นต้องมีการนั่งตะชะฮ์ฮ์(นั่งตะชะฮ์ฮุด) และท่าน ได้แบเท้าซ้าย และชันเท้าขวาขึ้น” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 498)

ส่วนการนั่งตะชะฮ์ฮุดครั้งสุดท้ายของละหมาดที่มีสี่และสามร็อกอะฮ์ จะขออธิบายในภายหลัง

2 สุนนะฮ์ให้วางมือทั้งสองข้างในขณะที่นั่งตะชะฮ์ฮุดด้วยวิธีที่หลากหลาย

การวางมือทั้งสองข้างในขณะที่นั่งตะชะฮ์ฮุดมีสองลักษณะคือ:

หนึ่ง: วางมือทั้งสองข้างบนหน้าขาส่วนสะโพก

สอง: วางมือทั้งสองข้างบนหัวเข่า โดยมือซ้ายของท่านครอบหัวเข่าซ้าย ส่วนมือขวาให้ใช้ในการชี้ (จะขออธิบายในลำดับต่อไป) และมือซ้ายแบตลอด

เรียบเรียง/ทรงเรื่อง/ถ่ายภาพ โดยผู้ประพันธ์

สุนนะฮ์ที่กำหนดเวลา

เพราะชะติษของท่านอิบนุ อุมร์ เราะวะฎียัลลอฮุอันศุม่า กล่าวว่า “เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม นั่งในละหมาดท่านจะวางมือข้างขวาไว้บนขา และกำนิ้วทั้งหมดและชี้ด้วยนิ้วที่อยู่ ถัดจากนิ้วโป้ง และวางมือข้างซ้ายบนหน้าขาสะโพกข้างซ้าย” (บันทึกโดยมุสลิม สะติษลำดับที่ 580) และในอีกสายรายงานหนึ่งกล่าวว่า: “มือซ้ายของท่านกุมหัวเข่า» (บันทึกโดยมุสลิม สะติษ ลำดับที่ 579)

3 สุนนะฮ์การวางนิ้วในขณะนั่งตะชะฮ์ฮ์สุดด้วยวิธีที่หลากหลาย

การวางนิ้วในขณะนั่งตะชะฮ์ฮ์สุดมีสองลักษณะ:

หนึ่ง: ให้กำนิ้วมือขวาทั้งหมดแล้วชี้ด้วยนิ้วชี้ และนิ้วมือซ้ายให้แบออกทั้งหมด

ดังชะติษของท่านอิบนุ อุมร์ เราะวะฎียัลลอฮุอันศุม่า ก่อนหน้านั้นที่ท่านกล่าวว่า: “...ท่านนบีได้ กำนิ้วมือขวาทั้งหมด และชี้ด้วยนิ้วที่อยู่ถัดจากนิ้วโป้ง...” (บันทึกโดยมุสลิม สะติษลำดับที่ 580)

สอง: ให้กำนิ้วก้อยกับนิ้วนาง ส่วนนิ้วกลางประกบกับนิ้วโป้งเป็นวงกลม และชี้ด้วยนิ้วชี้ (ลักษณะดูคล้ายเลข 53 ในภาษาอาหรับ) ส่วนนิ้วมือซ้ายให้แบออกทั้งหมด

ดังชะติษของท่านอิบนุ อุมร์ เราะวะฎียัลลอฮุอันศุม่า ที่ท่านกล่าวว่า: “เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลัม นั่งตะชะฮ์ฮ์สุด ท่านได้วางมือซ้ายบนเข่าซ้าย และวางมือขวาบนเข่าขวา และทำมือแบบเลข 53 อาหรับ และชี้ด้วยนิ้วชี้” (บันทึกโดยมุสลิม สะติษลำดับที่ 850)

4 สุนนะฮ์ให้ผู้ละหมาดกล่าวบทชิริกรในตะชะฮ์ฮ์สุดด้วยสำนวนที่หลากหลาย

ด้วยการกล่าวบทชิริกรต่อไปนี้สลับกันในแต่ละครั้ง อาทิ:

1 > التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ ، وَالصَّلَاةُ ، وَالطَّيِّبَاتُ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

อ่านว่า “อัดตะฮียาตุลิลลาฮิ วัตเศาะละวาตุ วัฏฏ็อยยิบาตฺร, อัซซะลามุ อะลัยกะ อัยยฺฮฺฮิน นะบียฺ ุวะเราะฮ്മะตุลลอฮิ ุวะบะเราะกะกาตุฮฺ, อัซซะลามุ อะลัยนา ุวะอะลา อิบาติลลาฮิศ ศอฺลิสีน, อัชชะดุ อัลลา อิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ, ุวะอัชชะดุ อันนะ มุฮัมมัดัน อับบะดุฮฺ ุวะเราะฮฺลุฮฺ”

ความว่า “การสรรเสริญ การสดุดี และสิ่งดีงามทั้งหลายนั้นล้วนเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ขอความสันติสุข ความเมตตา และความจำเริญจากอัลลอฮ์จงประสบแด่ท่าน โอ้ผู้เป็นนบี ขอความสันติสุขจงประสบแด่พวกเรา และแด่วงศ์วานที่มีคุณธรรมทั้งหลายของอัลลอฮ์ด้วยเถิด ฉันปฏิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ถูกเคารพภักดีอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์ ฉันปฏิญาณตนว่า ท่านนบีมุฮัมมัดเป็นบ่าวและเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 1202 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 402 จากฮะดีษของท่านอับนุ มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮ)

2> الْحَيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ ، الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ
อ่านว่า “อัสซะลาตุล มุบาราอะกาตุศ เสาะละวาตุล มุบัยยิบาตุ ลิลลาฮ์ อัซซะลามุอะลัยกะ อัยยูฮันนบียู ... จนจบ”

ความว่า “การสรรเสริญอันจำเริญ การสดุดีอันดีงามทั้งหลายนั้นล้วนเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ขอความสันติสุข ความเมตตา และความจำเริญจากอัลลอฮ์จงประสบแด่ท่าน โอ้ผู้เป็นนบี...จนจบ” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 403 จากฮะดีษของท่านอับนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮ)

3> الْحَيَّاتُ الطَّيِّبَاتُ الصَّلَوَاتُ لِلَّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ
อ่านว่า “อัสซะลาตุล มุบัยยิบาตุศ เสาะละวาตุ ลิลลาฮ์ อัซซะลามุอะลัยกะ อัยยูฮันนบี ... จนจบ”

ความว่า “การเคารพ สิ่งดีงามทั้งหลาย การวิงวอนนั้นล้วนเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ขอความสันติสุข ความเมตตา และความจำเริญจากอัลลอฮ์จงประสบแด่ท่าน โอ้ผู้เป็นนบี...จนจบ” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 404 จากฮะดีษของท่านอับนุ มุซา เราะฎิยัลลอฮุอันฮ)

5 สุนนะฮ์ให้นั้งแบบตะวารุกในตะชะฮ์ฮ์สุดครั้งสุดท้ายของละหมาดที่มีสามและสี่ร็อกอะฮ์

คือ เมื่อนั่งตะชะฮ์ฮ์สุดครั้งสุดท้ายของละหมาดที่มีสามและสี่ร็อกอะฮ์ให้นั้งโดยก้นซ้ายแนบกับพื้น การนั่งลักษณะนี้มีรูปแบบมากกว่าหนึ่งแบบ สนับสนุนให้ปฏิบัติสลับกันไป

รูปแบบที่มีหลักฐานรับรองมีดังนี้:

1> นั้ง: ให้แบเท้าซ้ายแล้วสอดเข้าไปใต้เท้าขวา ที่ยกชันขึ้น จนไหล่ออกไปทางขวา และให้ก้นซ้ายนั้งแนบพื้น

การนั่งแบบนี้มีระบุในฮะดีษของท่านอับนุ ฮุมัยด์ อัซซาดิดี เราะฎิยัลลอฮุอันฮ (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 828)

รูปประกอบ/หนังสือของมูลนิธิ ๒๐๒๕

2> สอง: ให้แบเท้าทั้งสอง กันแนบกับพื้น ให้
ปลายเท้าทั้งสองชี้ออกไปทางข้างขวา

ลักษณะนี้มีระบุในชะดีษของท่านอุมมัยด์ อัซซ
ฮาดีดีเย์ เราะวะฎียัลลอฮุอันนีย์ (บันทึกโดยอุมมุดาอูด ชะดีษ
ลำดับที่ 731 บันทึกโดยอิบน์ ฮิบบาน ชะดีษลำดับที่
1867 บันทึกโดยอัลบัยฮะกีเย์ 2/128 อัลอัลบานีย์กล่าวว่า เป็นชะดีษเศาะฮีหฺ)

ตามทัศนะที่ถูกต้องนั้น การนั่งแบบตะวัรรูกให้นั่งเฉพาะในการตะชะฮ์ฮ์สุดครั้งสุดท้ายของ
ละหมาดฟัรฎูที่มีสามและสี่ร็อกอะฮ์เท่านั้น ไม่รวมตะชะฮ์ฮ์สุดของละหมาดที่มีสองร็อกอะฮ์

6> **สุนนะฮ์ให้กล่าวเศาะละวาตแก่ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ด้วยสำนวน
ที่หลากหลาย**

มีคำกล่าวเศาะละวาตแก่ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม หลายสำนวนด้วยกัน ที่มี
หลักฐานรับรอง และมีสุนนะฮ์ให้กล่าวสลับกััน มีดังนี้:

1> اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ،
اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ
อ่านว่า “อัลลฮอฮุมมะ คือลลิล อะลา มุฮัมมัด วะอะลา อาลี มุฮัมมัด กะมา คือล
ลัยตะอะลา อิบรอฮีม วะอะลา อาลี อิบรอฮีม อินนะกะฮะมีดุน มะญีดี อัลลฮอฮุม
มะ บาริก อะลา มุฮัมมัด วะอะลา อาลีมุฮัมมัด กะมาบาร็อกตะ อะลา อิบรอฮีม
วะอะลา อาลี อิบรอฮีม อินนะกะฮะมีดุน มะญีดี”

ความว่า “โอ้อัลลฮอฮ์ โปรดให้พรแก่ท่านนบีมุฮัมมัด และวงศ์วานของท่านนบีมุฮัมมัด
เสมือนที่พระองค์ได้ให้พรแก่ท่านนบีอิบรอฮีม และวงศ์วานของท่านนบีอิบรอฮีม แท้จริง
พระองค์เป็นผู้ถูกสรรเสริญที่มีเกียรติยิ่ง โอ้อัลลฮอฮ์ โปรดประทานความจำเริญ
ให้แก่ท่านนบีมุฮัมมัด และวงศ์วานของท่านนบีมุฮัมมัด เสมือนที่พระองค์ได้ประทาน
ความจำเริญแก่ท่านนบีอิบรอฮีม และวงศ์วานของท่านนบีอิบรอฮีม แท้จริงพระองค์เป็น
ผู้ถูกสรรเสริญที่มีเกียรติยิ่ง” (บันทึกโดยอัลบุคอรียะ ชะดีษลำดับที่ 3370 จากชะดีษ
ของท่านกะอับ บิน อุญญะเราะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันนีย์)

2> اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ ، فِي الْعَالَمِينَ ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ
بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ ، فِي الْعَالَمِينَ ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

อ่านว่า “อัลลฮอฮุมมะ คือลลิล อะลา มุฮัมมัด วะอะลา อาลี มุฮัมมัด กะมา คือล
ลัยตะ อะลา อาลี อิบรอฮีม วะบาริก อะลา มุฮัมมัด วะอะลา อาลี มุฮัมมัด กะมา
บาร็อกตะ อะลา อาลี อิบรอฮีม ฟิล อาละมีน อินนะกะฮะมีดุน มะญีดี”
ความว่า “โอ้อัลลฮอฮ์ โปรดให้พรแก่ท่านนบีมุฮัมมัด และวงศ์วานของท่านนบีมุฮัมมัด
เสมือนที่พระองค์ได้ให้พรแก่วงศ์วานของท่านนบีอิบรอฮีม และโปรดประทานความ

จำเริญให้แก่บีมุฮัมมัด และวงศวานของบีมุฮัมมัด เสมือนที่พระองค์ได้
ประทานความจำเริญแก่วงศวานของนบีอิบรอฮีม แท้จริงพระองค์เป็นผู้ถูก
สรรเสริญที่มีเกียรติยิ่งในสากลโลก” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 405 จาก
ฮะดีษของท่านอนู มัสอูด อัลอันศอรีย์ เราะวะฎีย์ลลอสุอันฮ์)

- 3> اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ ، وَبَارِكْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ
อ่านว่า “อัลลอสุมมะ ศ็อลลิ อะลา มุฮัมมัด วะ อะลา อัซวาญิฮิ วัซซุรรียะติฮิ กะมา ศ็อลลัยตะ อะลา อาลี อิบรอฮีม วับบาริก อะลา มุฮัมมัด วัอะอะลา อัซวาญิฮิ วัซซุรรียะติฮิ กะมาบาร็อกตะ อะลา อาลีอิบรอฮีม อินนะกะ สะมีดุน มะญิด”
ความว่า “โอ้อัลลอสัโปรตให้พรแก่บีมุฮัมมัด แก่บรรดาภรรยา และลูกหลาน
ของบีมุฮัมมัด เสมือนที่พระองค์ได้ให้พรแก่วงศวานของนบีอิบรอฮีม และ
โปรตประทานความจำเริญแก่บีมุฮัมมัด แก่บรรดาภรรยา และลูกหลานของ
บีมุฮัมมัด เสมือนที่พระองค์ได้ประทานความจำเริญแก่วงศวานของนบี
อิบรอฮีม แท้จริงพระองค์เป็นผู้ถูกสรรเสริญที่มีเกียรติยิ่ง” (จากฮะดีษของท่านอนู
สุมัยด์ อัซซาอิดีย์ เราะวะฎีย์ลลอสุอันฮ์ บันทึกโดยอัลบุคอรัย ฮะดีษลำดับที่ 3369 บันทึก
โดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 407)

7 สุนนะฮ์ให้ขอความคุ้มครองต่ออัลลอสัจากสื่ออย่างก่อนให้สละมออกจากละหมาด

นี่คือทัศนะของนักวิชาการส่วนใหญ่ ดังฮะดีษของท่านุ สุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎีย์ลลอสุอันฮ์ ที่กล่าว
ว่า แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอสุอะลัยฮิวัะซัลลัมกล่าววว่า: “เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่าน
อ่านตะชะฮ์ฮ์สุดครั้งสุดท้ายเสร็จ เขาจงขอความคุ้มครองต่ออัลลอสัให้พ้นจากสื่ออย่าง
ได้แก่ จากการลงโทษในรกฎะฮันนัม จากการลงโทษในกูบูร จากฟิตนะฮ์บหตฮอบ
ของการมีชีวิตและความตาย และจากความชั่วของด้จัญาล” (บันทึกโดยอัลบุคอรัย ฮะดีษ
ลำดับที่ 832 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 588)

และยังมีดุอาอ์บทอื่น ๆ อีกที่มีสุนนะฮ์ให้อ่านสลับกัน ดังนี้:

- 1> اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْخِ وَالْمَغْرَمِ
อ่านว่า “อัลลอสุมมะอินนี อะอุซุบิกะ มินัล มะอัฆัม วัลมัฆริอม”
ความว่า “โอ้อัลลอสั แท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อท่านให้พ้นจากบาปและจาก
หนี้สินด้วยเถิด” (บันทึกโดยอัลบุคอรัย ฮะดีษลำดับที่ 832 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษ
ลำดับที่ 589)
- 2> اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ
อ่านว่า “อัลลอสุมมะ อินนี อัศอะลุกัล ญันนะฮ์ วัอะอะอุซุบิกะ มินันนารุ”
ความว่า “โอ้อัลลอสั แท้จริงฉันขอต่อพระองค์ให้ได้เข้าสวรรค์ และฉันขอความ

ระเบียบ/บทของสุตเราะห์ ๒๖๒/ฮะดีษ

คัมครองต่อพระองค์ให้พ้นจากไฟนรกด้วยเถิด” (บันทึกโดยอบูดาอูด สะดิษลำดับที่ 792 และอัลอัลบานียกกล่าวว่า สายรายงานถูกต้อง ดูใน เศาะฮีหฺ อับิ ดาอูด 3/377)

3> اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَأَعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي ، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ

อ่านว่า “อัลลอฮุมมะ อินนี ซอลัมตุ นัฟซี ซุลมัน กะซีรอน วะลา ยัฆฟิรุษ ซุนบะ อิลลา อันตะ ฟัฆฟิรลี มัฆฟิเราะตัน มินอินติกะ วัรฮัมนี อินนะกะ อันตัล เฆาะฟูรฺ เราะหีม”

ความว่า “โอ้อัลลฮฺ แท้จริงฉันขอกรรมต่อตัวฉันเองอย่างมากมาย และไม่มีผู้ใด อภัยโทษให้ได้นอกจากพระองค์เท่านั้น ดังนั้นโปรดอภัยโทษให้แก่ฉัน ด้วยการ อภัยโทษจากพระองค์ และโปรดเมตตาแก่ฉัน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ยิ่ง ผู้ทรงเมตตาอย่างยิ่ง” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย สะดิษลำดับที่ 6326 บันทึกโดยมุสลิม สะดิษลำดับที่ 2705)

4> اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَيَّ ذِكْرِكَ ، وَشُكْرِكَ ، وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ

อ่านว่า “อัลลอฮุมมะ อะอินนี อะลา ซิกริกะ วะซุกริกะ วะฮุสนิ อิบาตะติกะ”

ความว่า “โอ้อัลลฮฺ โปรดช่วยเหลือฉันให้อยู่ในการรำลึกถึงท่าน ขอขอบคุณท่าน และเคารพภักดีที่ดีต่อท่าน” (บันทึกโดยอะหฺมัด สะดิษลำดับที่ 22119 บันทึกโดยอบูดาอูด สะดิษลำดับที่ 1522 บันทึกโดยอันนะซาอียี สะดิษลำดับที่ 1304 และอัลอัลบานียกกล่าวว่าเศาะฮีหฺ ในเศาะฮีหฺอัลญามิฮฺ 2/1320)

5> اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمَرِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ

อ่านว่า “อัลลอฮุมมะ อินนี อะอูซุบิกะ มินัล บุคฺลี วะอะอูซุ บิกะ มินัล ญุบนิ วะอะอูซุ บิกะ อัน อูรฺอดตะ อิลลา อฺรฺชะลิล ญุมฺริ วะอะอูซุ บิกะ มิน ฟิตนะติดี ดุนยา วะอะอูซุ บิกะ มิน อะซาบิล ก็อบริ”

ความว่า “โอ้อัลลฮฺ แท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากความตระหนี่ และฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากความขี้ขลาด และฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากการกลับไปสู่อับปางชีวิตที่แก่เฒ่าจนอ่อนแอ และฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากความวุ่นวายของโลกนี้ และฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษในญูบร” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย สะดิษลำดับที่ 6370)

6> اللَّهُمَّ حَاسِبْنِي حِسَابًا يَسِيرًا

อ่านว่า “อัลลอฮุมมะ ฮาซิบนี ฮิซาบัน ยะซีรอน”

ความว่า “โอ้อัลลฮฺ โปรดสอบสวนฉัน ด้วยการสอบสวนที่สะดวกรวดเร็วด้วยเถิด” (บันทึกโดยอะหฺมัด สะดิษลำดับที่ 24215 และอัลอัลบานียกกล่าวว่าเศาะฮีหฺ ใน ตะหีกกี มิซกาต อัลมะศอบีหฺ 3/1544)

หลังจากนั้นก็ผินหน้าให้สลาม และการผินหน้านี้ถือเป็นสุนนะฮ์ และการผินหน้าจนสุดก็เป็นสุนนะฮ์เช่นกัน เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ผินหน้าของท่าน จนคนด้านหลังสามารถเห็นแก้มสีขาวของท่านได้ ท่านสะอัด บิน อบีวักกอค เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า “ฉันเคยเห็นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ให้สลามหลังละหมาดด้วยการหันไปทางขวาและทางซ้าย จนกระทั่งฉันเห็นแก้มขาวของท่าน” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 582)

<8> บทชิกิรหลังจากให้สลามเสร็จในละหมาดฟรัฎูอ์เป็นสุนนะฮ์

อันนะวะรียี เราะฮิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า “นักวิชาการเห็นพ้องกันว่าบทชิกิรหลังละหมาดเป็นสุนนะฮ์” (ดูใน อัลอัชการ หน้า 66)

มีสุนนะฮ์ให้กล่าวบทชิกิรด้วยเสียงดังหลังละหมาดเสร็จ อ่างจากฮะดีษของท่านอับนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่า: “แท้จริง การกล่าวชิกิรด้วยเสียงดังเมื่อละหมาดฟรัฎูอ์เสร็จ เป็นสิ่งที่กระทำกันในสมัยของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม” (บันทึกโดยอัลบุคอรี ฮะดีษลำดับที่ 841 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 583)

บทชิกิรหลังละหมาดฟรัฎูอ์มีดังนี้:

- 1> กล่าว “**อัซตัฆฟีรุลลอฮ์**” ความว่า “ฉันขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์” สามครั้ง แล้วกล่าวว่า

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ ، تَبَارَكْتَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

อ่านว่า “อัลลอฮุมมะ อันตัสสลามู วะมินกัสสลามู ตะบาร็อกตะ ซัลญะลาลี วัลอิกรอม” ความว่า “โอ้อัลลอฮ์ พระองค์เป็นผู้ยิ่งใหญ่ด้วยสันติ ความสันติมาจากพระองค์ จำเริญยั้งแล้ว โอ้ผู้สูงส่ง ผู้มีเกียรติ” (จากฮะดีษของท่านเชาบาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 591)

- 2> ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ ، لَهُ الْبَغْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

อ่านว่า “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮู วะฮ์ตะฮู ลากะฮะรีกะละฮ์ ละฮุคมุมลุก วะละฮุคฮัมดุ วะฮุวะ อะลา กุลลิลชัยอิน เกาะดีร ลา เฮาะละ วะลาถูกะวะตะ อิลลาบิลลาฮิ ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ วะลา นะฮ์บุดุ อิลลาฮิยาฮู ละฮุน นีฮ์มะฮ์ วะละฮุค ฟัฎลุ วะละฮุชชะชะนาอุล สะหัน ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮู มุคลิชีนะ ละฮุคดีน วะเลากะริฮัลกาฟิรูน”

ความว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆ สำหรับอัลลอฮ์ อำนาจการปกครอง และการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีพลังอำนาจใดๆ

สุนนะฮ์กำหนดเวลา ๒๐๒๕

นอกจากพลังอำนาจของอัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และเราจะไม่เคารพภักดีต่อผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น ความโปรดปราน ความประเสริฐ และการสรรเสริญที่ดีเป็นของอัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอก จากอัลลอฮ์ เป็นการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ แม้บรรดาผู้ปฏิเสธจะรังเกียจก็ตาม” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 596)

3> لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَنَّةِ مِنْكَ الْجُدُّ

อ่านว่า “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮุ วะฮ์ตะฮฺ ลาคะรีกะละฮฺ ละฮฺลุ มุละกุ วะละฮฺลุ ฮัมดุลุ วะฮฺลุ อะลา กุลลิ ชัยอิน เกาะดีร์ อัลลอฮุมมะ ลามานิอะ ลิมา อะฮฺมฺฎียะตะ วะลา มุฮฺฎียะะ ลิมา มะนะอะตะ วะลา ยัน ฟะอู ชัลญุดดี มินกัล ญุดดู”

ความว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว โดยไม่มีภาคีใด ๆ สำหรับอัลลอฮ์ อำนาจการปกครอง และการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง โอ้อัลลอฮ์ ไม่มีผู้ใดยับยั้งในสิ่งที่พระองค์ประทาน และไม่มีผู้ใดประทานในสิ่งที่พระองค์ยับยั้ง ตำแหน่งของผู้มีเกียรติจะไม่เอื้อประโยชน์อันใดแก่เขาเลย ณ พระองค์” (บันทึกโดยอัลบุคอรี ฮะดีษลำดับที่ 844 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 593)

4> หลังจากนั้นก็กล่าวคำตัสบีฮ์ ซึ่งมีหลายสำนวนดังนี้:

หนึ่ง:

سبحان الله

อ่านว่า “ซุบฮานัลลอฮ์” ความว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่อัลลอฮ์” 33 ครั้ง

الحمد لله

อ่านว่า “อัลฮัมดุลิลลาฮ์”

ความว่า “การสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์” 33 ครั้ง

الله أكبر

อ่านว่า “อัลลอฮุอักบร” ความว่า “อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่” 33 ครั้ง

และครั้งที่หนึ่งร้อยยี่ให้กล่าวว่า

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

อ่านว่า “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮุ วะฮ์ตะฮฺ ลาคะรีกะละฮฺ ละฮฺลุ มุละกุ วะละฮฺลุ ฮัมดุลุ วะฮฺลุ อะลา กุลลิ ชัยอิน เกาะดีร์” ความว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว โดยไม่มีภาคีใด ๆ อำนาจการปกครองและการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง”

อ้างจากฮะดีษของท่านอบู ฮุรัยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ ที่กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “ผู้ใดกล่าวว่า ซุบฮานัลลอฮ์ 33 ครั้ง อัลฮัมดุลิลลาฮ์ 33 ครั้ง อัลลอฮุอักบัร 33 ครั้ง และลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ วรรษ์ตะฮู ลาชะรีกะละฮู ละฮุลมุลกุ วรรษ์ฮุละฮัมมุดุ วรรษ์ฮุวะ อะลา กุลลิ ชัยอิน เกาะดีร์ เป็นครั้งที่หนึ่งร้อย หลังละหมาดทุกเวลา ความผิดของเขาจะถูกให้อภัย ถึงแม้จะมีมากเท่ากับฟองน้ำในทะเลก็ตาม” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 597)

سبحان الله، والحمد لله، والله أكبر

สอง: “ซุบฮานัลลอฮ์” 33 ครั้ง “อัลฮัมดุลิลลาฮ์” 33 ครั้ง “อัลลอฮุอักบัร” 34 ครั้ง ดังฮะดีษของท่านกะอับ บิน จุญญเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “บทซิกิริที่กล่าวหรือปฏิบัติหลังทุกละหมาดฟัรฎู ซึ่งจะไม่ทำให้ผู้กล่าวผิดหวังอย่างแน่นอน” นั่นคือ

กล่าว “ซุบฮานัลลอฮ์” 33 ครั้ง อัลฮัมดุลิลลาฮ์ 33 ครั้ง อัลลอฮุอักบัร 34 ครั้ง” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 596)

سبحان الله، والحمد لله، والله أكبر، ولا إله إلا الله

สาม: “ซุบฮานัลลอฮ์” 25 ครั้ง “อัลฮัมดุลิลลาฮ์” 25 ครั้ง “อัลลอฮุอักบัร» 25 ครั้ง “ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์” 25 ครั้ง

จำนวนนี้ มาจากฮะดีษของท่านอับดุลลอฮ์ บิน ซัยด์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์

(บันทึกโดยออตฺติมิซีย์ ฮะดีษลำดับที่ 3413 อัลอัลบานีย์กล่าวว่าเศาะฮี้หฺ ใน ตะหีกิก มิซกาต อัลมะศอบีหฺ 1/307)

سبحان الله، والحمد لله، والله أكبر

สี่: “ซุบฮานัลลอฮ์” 10 ครั้ง “อัลฮัมดุลิลลาฮ์” 10 ครั้ง “อัลลอฮุอักบัร” 10 ครั้ง

จำนวนนี้ มาจากฮะดีษของท่านอับดุลลอฮ์ บิน อัมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา (บันทึกโดยออตฺติมิซีย์ ฮะดีษลำดับที่ 3410 อัลอัลบานีย์กล่าวว่าเศาะฮี้หฺ ใน ตะหีกิก มิซกาต อัลมะศอบีหฺ 2/743)

ดังนั้น จึงมีสุนนะฮ์ให้ปฏิบัติสลับกันไป ตามกฎที่เราเคยอธิบายไว้ก่อนหน้านี้ในการปฏิบัติสุนนะฮ์ด้วยวิธีที่หลากหลายตามที่มีรายงาน

มีสุนนะฮ์ให้กล่าวตัสบีฮ์ด้วยการนับนิ้ว ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “จงกล่าวตัสบีฮ์ด้วยการนับนิ้ว เพราะนิ้วจะถูกถามและถูกสั่งให้พูด” (บันทึกโดยอะหฺมัด ฮะดีษลำดับที่ 27089 บันทึกโดยออตฺติมิซีย์ ฮะดีษลำดับที่ 3486 อัลอัลบานีย์กล่าวว่าวะฮัน ใน เศาะฮี้หฺอัลญามิฮฺ 2/753)

ระเบียบ/หนังสือของปู่เขาใหญ่ ๒๖๒๕๕๕๕๕๕๕๕

5> อ่านอายะฮ์กุรซี

ตั้งฮะดีษของท่าน อับู อุมามะฮ์ เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “ผู้ใดที่อ่านอายะฮ์กุรซีทุกๆ หลังละหมาดฟัรฎู จะไม่มีสิ่งใดกีดขวางเขาจากสวรรค์ได้ ยกเว้นความตายเท่านั้น” (บันทึกโดยอันนะซาอีย์ ฮะดีษลำดับที่ 9928 อัลมุญซีย์กล่าวว่าเศาะฮี้ห์ ในอัตตัจรียะบ วะ อัตตัจรียะบ ลำดับที่ 2373 อิบน์ อุบัลดีล ฮาดีษ ในอัลมุฮัรริร 1/198 และอิบน์อุล ก็อยยิม ในซาฮุล มะอาด 1/303)

6> หก: อ่าน ชูเราะฮ์อัลฟะลัก และชูเราะฮ์อันนาส

ตั้งฮะดีษของท่านอุกบะฮ์ บิน อามิร เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า “ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม สั่งฉันให้อ่านสองชูเราะฮ์แห่งการขอความคุ้มครอง(อัลฟะลักและอันนาส)ทุก ๆ หลังละหมาดฟัรฎู” (บันทึกโดยอับูดาวูด ฮะดีษลำดับที่ 1525 และอัลอัลบานีย์ กล่าวว่า: สายรายงานเศาะฮี้ห์ และอิบน์ุ คุซัยมะฮ์ กับอิบน์ุ ฮิบบานกล่าวว่า เศาะฮี้ห์ ในเศาะฮี้ห์ อับีดาวูด 5/254)

และทั้งหมดนี้คือสุนนะฮ์ต่าง ๆ ในการละหมาดที่ผู้ละหมาดต้องปฏิบัติ

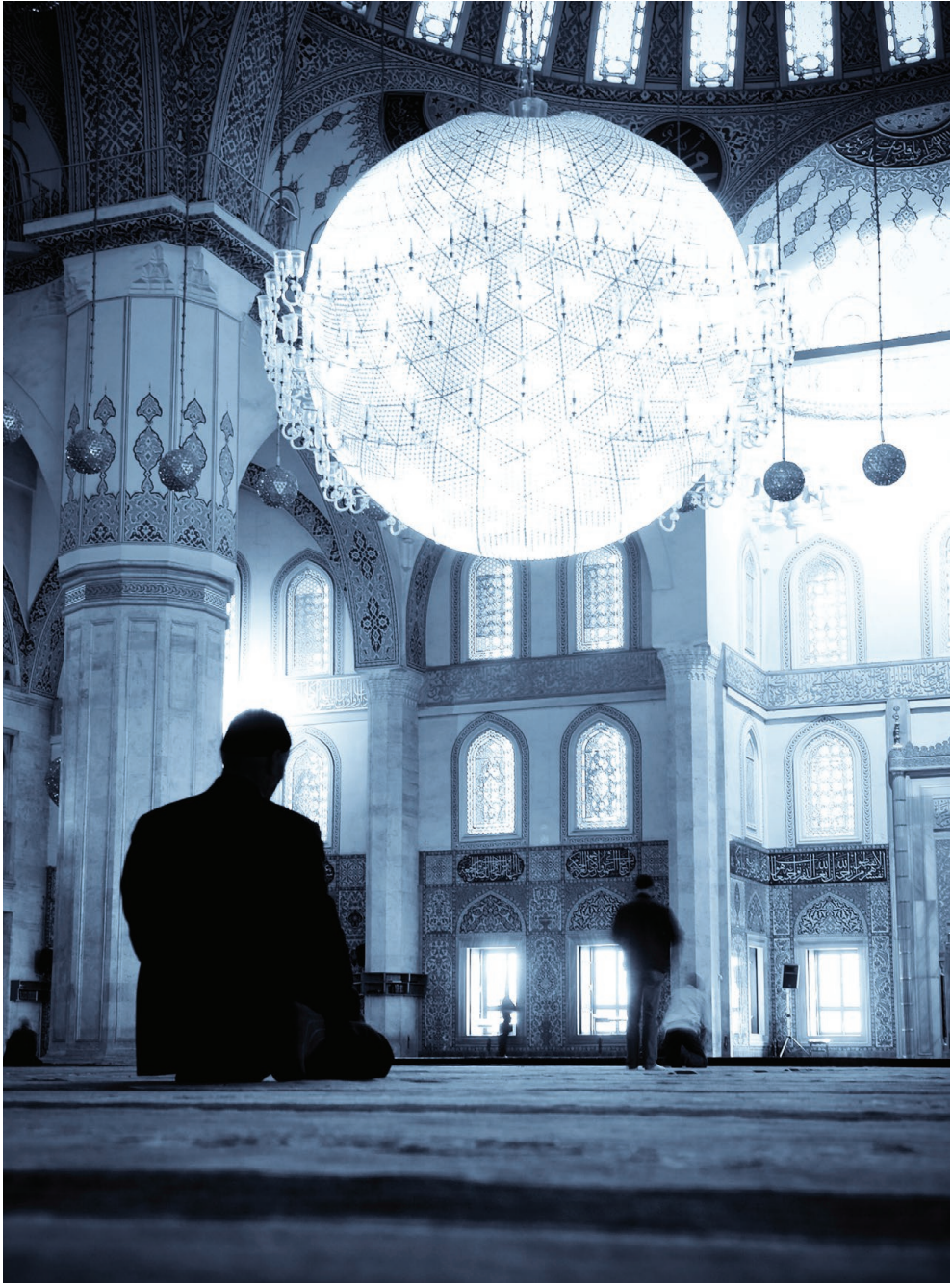
อันที่จริงเรายังคงพูดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับช่วงเวลาฟัจญ์ร แต่ที่เรายกเนื้อหาต่าง ๆ ไปก่อนเนื่องจากจำเป็นต้องอธิบายประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการละหมาดให้ทราบก่อน วัลลอฮุอะอ์ลัม

<9> หลังละหมาดศุบห์หรือฟัจญ์รเสร็จ การนั่งอยู่ในสถานที่ที่ละหมาดจนกระทั่งดวงอาทิตย์ขึ้นถือเป็นอีกสุนนะฮ์หนึ่ง

จากท่านญาบิร บิน ซะมุเราะฮ์ เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: “แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เมื่อท่านละหมาดศุบห์เสร็จ ท่านจะนั่งอยู่ในที่ละหมาดของท่านจนดวงอาทิตย์ขึ้น” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 670)

สุนนะฮ์ต่างๆ ในเวลารุ่งอรุณ/ฟัจญ์ร

- ◆ ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คืออัครศาสนทูตของอิสลาม กล่าวว่า: "บุคคลเจ็ดจำพวกที่อัลลอฮ์จะให้พวกเขาอยู่ภายใต้ร่มเงาของอัลลอฮ์ในวันที่ไม่มีร่มเงาใดๆ นอกจากร่มเงาของอัลลอฮ์... หนึ่งในนั้นคือ... บุคคลที่หัวใจของเขาผูกพันกับมัสญิด"

บทชุกรยามเช้า

การกล่าวบทชุกรยามเช้า เริ่มตั้งแต่รุ่งอรุณเมื่ออะซานละหมาดศุบห์เสร็จแล้วก็ถือว่าเป็นเวลาที่เริ่มอ่านชุกรยามเช้าได้ และบทชุกรินนี้เป็นประหนึ่งเกราะป้องกันให้แก่บ่าวในดุญยา และเป็นขุมความดีที่ยิ่งใหญ่ในอาคิเราะฮ์

บทชุกรินในยามเช้า และยามเย็นมีดังนี้:

1 ผู้ใดที่กล่าวว่า

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

อ่านว่า “ลาอิลาฮะ อิลลัลลฮฺ วะฮฺตะฮฺ ลาชะริกะ ละฮฺ ละฮฺลุมุลกุ วะละฮฺลฮฺมัด วะฮฺวะ อะลา กุลลชีฮฺอิน เกาะดีร” ความว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ถูกเคารพกิติอย่างแท้จริงนอกจากอัลลฮฺเพียงผู้เดียวโดยไม่มีภาคีใดๆ อำนาจและการ

สุนนะฮ์ต่างๆ ในเวลารุ่งอรุณ/ฟ้าเจี๋ย

สรรเสริญทั้งหลายเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง” ผู้ใดกล่าวอย่างนี้สิบครั้งตอนเช้าจะถูกบันทึกให้แก่เขาหนึ่งร้อยความดี และจะถูกกลบให้แก่เขาหนึ่งร้อยความชั่ว และเขาจะได้ผลบุญเท่ากับ การปล่อยทาสหนึ่งคน และเขาจะได้รับการปกป้องจนกระทั่งถึงตอนเย็น และผู้ใดกล่าวในตอนเย็นเขาจะได้รับอย่างนี้เช่นเดียวกัน” (บันทึกโดยอะหฺมัด สะดีษลำดับที่ 8719 และอิบนุ บาส เราะฮิมะฮฺลุลลอฮ์ กล่าวว่าสะดีษะฮัน

2 أَمْسَيْتُمْ وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرِ مَا فِيهَا ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ ، وَسُوءِ الْكَبْرِ ، وَفِتْنَةِ الدُّنْيَا ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ

อ่านว่า “อัมซัยนา วะอัมซัล มุลกุ ลิลลาฮ์ วัลฮัมดุลิลลาฮ์ ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ วะหัดะฮฺ ลาคะฮะรีกะละฮ์ อัลลอะฮฺมมะ อินนี อัชอะลุกะ มินค็อยริ ฮาซึฮิล ลัยละฮ์ วะค็อยริ มา ฟีฮา วะอะอฺฮฺ บิกะ มินซัรรีฮา วะซัรรีมา ฟีฮา อัลลอะฮฺมมะ อินนี อะอฺฮฺ บิกะ มินัล กะซัล วัลสะร็อม วะฮฺอิล กิบَّر วะฟิตนะติต ดุนยา วะอะซาบิลกิอบร์” และในตอนเช้าให้กล่าวว่า

أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ... أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ

“อัชบะฮฺนา วะอัชบะฮัล มุลกุลิลลาฮ์ ลิลลาฮ์ วัลฮัมดุลิลลาฮ์ ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ วะหัดะฮฺ ลาคะฮะรีกะละฮ์ อัลลอะฮฺมมะ อินนี อัชอะลุกะค็อยเราะะ มาฟี ฮาซึล เยาม์ วะค็อยเราะะ มา บะอะดะฮ์ อัลลอะฮฺมมะ อินนี อะอฺฮฺ บิกะ มินัล กะซัล วัลสะร็อม วะฮฺอิล กิบَّر วะฟิตนะติต ดุนยา วะอะซาบิลกิอบร์”

ความว่า “ฉันมีชีวิตรอดอยู่ในคำคินี้โดยที่อำนาจการปกครองเป็นกรรมสิทธิ์ ของอัลลอฮ์ และมวลการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ โดยปราศจากภาคีใด ๆ กับ อัลลอฮ์ ไอ้อัลลอฮ์ แท้จริง ฉันขอวิงวอนต่อพระองค์ โปรดประทานความดีของ คำคินี้ และความดีที่อยู่ในนั้นแก่ฉัน และฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้ พ้นจากความชั่วร้ายของคำคินี้และความชั่วร้ายที่อยู่ในนั้น ไอ้อัลลอฮ์ ฉันขอ ความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากความเกียจคร้าน ความอ่อนแอด้วยความ ชรา ความชั่วร้ายของความแก่เฒ่า ความวุ่นวายของดุนยา และการหลงใหลใน หลุมฝังศพ”

และในตอนเช้าเขากล่าวว่า “พวกเรามีชีวิตรอดอยู่ในเช้านี้...จนจบ” (บันทึกโดยมุสลิม สะดีษลำดับที่ 2723)

3 สำนวนแม่บทหรือนายแห่งการอิสติซฟาร/ขออภัยโทษ

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي، وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَىٰ عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

อ่านว่า “อัลลฮอฮุมมะ อันตะ ร็อบบี ลาอิลาฮะ อิลลา อันตะ เคาะลั๊กตะนี วะ อะนา อับดุกะ วะอะนา อะลา อะฮ์ดีกะ วะวะฮ์ดีกะ มัซตะฆะวะฮ์ตุ อะฮฺซุบิกะ มินชะรรี มาสะอะนะฮ์ตุ อะฮฺนู ลกะกะ บินิฮ์มะติกะ อะลัยยา วะอะฮฺนู บิซัหมบี ฟัฆฟิรลี ฟะอินนะฮฺ ล่า ยัฆฟิรชฺ ชุดนุบะ อิลลาอันตะ”

ความว่า “โอ้อัลลฮอฮ์พระองค์คือผู้ทรงอภิบาลของฉัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์ได้สร้างฉันและฉันคือบ่าวของพระองค์ ตัวฉันกับสัญญาแห่งผลตอบแทนที่ดี และสัญญาแห่งการลงโทษของพระองค์นั้น ฉันทำได้เท่าที่ฉันมีความสามารถเท่านั้น ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากความชั่วร้ายที่ฉันได้กระทำให้ ฉันกลับไปหาพระองค์ด้วยการยอมรับในความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อตัวฉัน และฉันขอกลับไปหาพระองค์ด้วยการยอมรับในความผิดบาปของฉัน ดังนั้น ขอได้โปรดประทานอภัยโทษแก่ฉันเถิด เพราะแท้จริงไม่มีผู้ใดสามารถอภัยในบาปต่างๆได้นอกจากพระองค์” ท่านนบี ศ็อลลัลลฮูอะลัยฮิ วะซัลลิม กล่าวว่: “ผู้ใดกล่าวดูอาอ์นี้ตอนกลางวันด้วยความเชื่อมั่น หากเขาเสียชีวิตก่อนคำเขาจะได้เป็นชาวสวรรค์ และหากเขากล่าวตอนค่ำด้วยความเชื่อมั่น แล้วเขาเสียชีวิตก่อนถึงตอนเช้า เขาจะได้เป็นชาวสวรรค์” (บันทึกโดย อัลบุคอรียะ ฮะดีษลำดับที่ 6306)

4 เมื่อผู้ใดอยู่ในตอนเช้าเขาจงกล่าวว่า

اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ

อ่านว่า “อัลลฮอฮุมมะ บิกะ อัสบะห์นา วะบิกะ อัมชัยนา วะบิกะ นะห์ยา วะบิกะ นะมุตฺ วะอิลัยกัน นุชฺรูร”

ความว่า “โอ้อัลลฮอฮ์ พวกเรามีชีวิตอยู่ในเช้านี้ด้วยพระองค์ พวกเรามีชีวิตอยู่ในตอนค่ำคืนด้วยพระองค์ พวกเรามีชีวิตอยู่และตายด้วยพระองค์ และพวกเราจะมีคืนชีพสู่พระองค์”

และผู้ใดอยู่ในตอนเย็นเขาจงกล่าวว่า

اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

อ่านว่า “อัลลฮอฮุมมะ บิกะ อัมชัยนา วะบิกะ อัสบะห์นา วะบิกะ นะห์ยา วะบิกะ นะมุตฺ วะอิลัยกัลมะเศีร”

ความว่า “โอ้อัลลฮอฮ์ พวกเรามีชีวิตอยู่ในค่ำคืนนี้ด้วยพระองค์ และพวกเรามีชีวิตอยู่ในตอนเช้าด้วยพระองค์ พวกเราชีวิตอยู่และตายด้วยพระองค์ และพวก

เราจะกลับคืนสู่พระองค์” (บันทึกโดยอบูดาวูด ฮะดีษลำดับที่ 5068 บันทึกโดย
อັตติรมิซีย์ ฮะดีษลำดับที่ 3391 บันทึกโดยอันนะซาอีย์ ฮะดีษลำดับที่ 9836 บันทึกโดย
อิบนุมญาอัยฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 3868 และอิบนุ บาซ เราะฮิมะฮ์ซุลลอฮ์ กล่าวว่าเศาะฮี้หฺ)

5 **من** اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ
شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَهٖ ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا ، أَوْ أُجْرَأَ إِلَى مُسْلِمٍ

อ่านว่า “อัลลอฮ์มุหมะ ฟาฏีร้อซ ซะมาวาตี วัลอัรฎ์ อาลิมัด ฆ็อยบิ วัชชะฮาดะฮ์
ลาอิลาฮะ อิลลา อันตะ ร็อบบะ กุลลิซัยอิน วะมะลิกะฮ์ อะอฺญุซุ บิกะ มินซัรริ
นัฟซี วะมิน ชัรริช ชัยฏอนิ วะชัรริกัฮ์ วะอันอักตะริพะ อะลา นัฟซี ชุอ์น เอา อะ
ยุรเราะฮ์ฮู อิลลา มุสลิม”

ความว่า “โอ้อัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่ง
ซ่อนเร้นและเปิดเผย โอ้ผู้ทรงอภิบาลและครอบครองสรรพสิ่งทั้งหมด ไม่มี
พระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากความ
ชั่วร้ายของตัวเอง และความชั่วร้ายของชัยฏอนและสมุนของมัน และฉันขอ
ความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากการทำร้ายต่อตัวเอง หรือทำร้ายต่อมุสลิม
อื่น” ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “จงกล่าวดูอาอ์นี้ในตอนเช้า
ตอนเย็นและตอนเข้านอน” (บันทึกโดยอะหฺมัด ฮะดีษลำดับที่ 6597 บันทึกโดย
อบูดาวูด ฮะดีษลำดับที่ 5076 บันทึกโดยอັตติรมิซีย์ ฮะดีษลำดับที่ 3529 บันทึกโดย
อันนะซาอีย์ ฮะดีษลำดับที่ 7699 และอิบนุ บาซ เราะฮิมะฮ์ซุลลอฮ์ กล่าวว่าเศาะฮี้หฺ)

6 ผู้ใดที่กล่าวทุก ๆ ตอนเช้าและทุก ๆ คืนว่า

سَمِ اللَّهُ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

อ่านว่า “บิสมิลลาฮิล ละซี ลายะฮ์ฎรรุ มะอฺซ มิสี ชัยฮฺอุน ฟิลอัรฎ์ วะลา ฟิซชะมาอ์
วะฮ์ฮุวัช ซะมีอูลอะลิม”

ความว่า “ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งไม่มีสิ่งใดบนพื้นแผ่นดินและชั้นฟ้า
สามารถให้โทษพร้อมกับพระนามของอัลลอฮ์ได้ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยิน
ผู้ทรงรอบรู้ยิ่ง” ให้กล่าวสามครั้ง เขาจะไม่ได้รับอันตรายจากสิ่งใด ๆ ในวันนั้น
อีกเลย (บันทึกโดยอะหฺมัด ฮะดีษลำดับที่ 446 บันทึกโดยอັตติรมิซีย์ ฮะดีษลำดับที่
10179 บันทึกโดยอิบนุมญาอัยฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 3869 อิบนุ บาซ เราะฮิมะฮ์ซุลลอฮ์ กล่าว
ว่า อັตติรมิซีย์กล่าวว่าฮะดีษะฮันเศาะฮี้หฺ ซึ่งเป็นดังที่ท่านว่าไว้ตามนั้น

7 ผู้ใดกล่าวในตอนเช้าและตอนเย็นจำนวนสามครั้งว่า

رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا ، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا ، وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا

“รอฎิตุ บิลลาฮิ ร็อบบา วะบิล อิสลามิ ดีนา วะบิมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ
วะซัลลัม นะบียา”

ความว่า “ฉันพอใจด้วยอัลลอฮ์ผู้ทรงเป็นผู้อภิบาล พอดีใจด้วยอิสลามเป็นศาสนาของฉัน และพอใจด้วยท่านนบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เป็นศาสนทูตฉัน” ย่อมเป็นสิทธิของเขาที่อัลลอฮ์จะพอใจเขาในวันกิยามะฮ์ (บันทึกโดยอะหฺมัด ฮะดีษลำดับที่ 18967 บันทึกโดยอັตติรมิซีย์ ฮะดีษลำดับที่ 3389 บันทึกโดยอิบนุมาญะฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 3870 และอิบนุบาซ เราะวะฮิมะฮ์ฮุลลอฮ์ กล่าวว่าสายรายงานฮะดีษชั้น)

8

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ ، وَأَهْلِي وَمَالِي ، وَاللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي ، وَآمِنْ رَوْعَاتِي ، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي ، وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي ، وَمِنْ فَوْقِي ، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي

อ่านว่า “อัลลอฮุมมะ อินนี อัสอะลุกัลบี อาฟิยะตะ ฟิดดุนยา วัลอาคิเราะฮ์ อัลลอฮุมมะ อินนี อัสอะลุกัลบี อัฟวะ วัลอาฟิยะตะ ฟิดดีนี วะดุนยาเยะ วะอะฮ์ลี วะมาลี อัลลอฮุมมะฮ์ซุร เอารอติ วะฮามิน เราอาติ อัลลอฮุมมะฮ์ฟัศนี มินบัยนี ยะดัยเยะ วะมิน คือลฟี วะอัน ยะมีนี วะอัน ชิมาลี วะมิน เฟากิ วะอะอูซุ บิอะเซาะมะติกะ อันอุมตาละ มิน ตะห์ตี”

ความว่า “โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงฉันขอวิงวอนต่อพระองค์ ได้โปรดประทานอภัยและความปลอดภัยแก่ฉันทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์ โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงฉันขอวิงวอนต่อพระองค์ ได้โปรดประทานอภัยและความปลอดภัยในศาสนาของฉัน โลกดุนยาของฉัน ครอบครัวของฉัน และทรัพย์สินของฉัน โอ้อัลลอฮ์ โปรดปกปิดสิ่งสวอนของฉัน และโปรดประทานความสงบเยือกเย็นในใจของฉัน โอ้อัลลอฮ์ โปรดคุ้มครองฉันให้พ้นจากความชั่วร้ายที่อยู่เบื้องหน้าของฉัน เบื้องหลังของฉัน เบื้องขวาของฉัน เบื้องซ้ายของฉัน และเบื้องบนของฉัน และขอความคุ้มครองด้วยความยิ่งใหญ่ของพระองค์ให้พ้นจากการถูกจู่โจมจากเบื้องล่างของฉัน” (บันทึกโดยอะหฺมัด ฮะดีษลำดับที่ 4785 บันทึกโดยอบูดาวูด ฮะดีษลำดับที่ 5074 บันทึกโดยอันนะซาอีย์ ฮะดีษลำดับที่ 10401 บันทึกโดยอิบนุมาญะฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 3871 และอัลฮากิมกล่าวว่าเศาะฮี้หฺ)

9

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الَّتِي لَا تَلِيهَا مِنْ شَيْءٍ مَا خَلَقَ

อ่านว่า “อะอูซุ บิกะลิมะติลลาฮิต ตามาติ มิน ชัรริมา เคาะลัก” ความว่า “ฉันขอความคุ้มครองด้วยพระพจนารถแห่งอัลลอฮ์ที่สมบูรณ์ยิ่ง ให้ปลอดภัยจากความชั่วร้ายของสิ่งต่างๆ ที่พระองค์ทรงสร้าง” (จากฮะดีษของท่านนบีมุฮัมมัด เราะวะฮิมะฮ์ฮุลลอฮ์ บันทึกโดยอะหฺมัด ฮะดีษลำดับที่ 7898 บันทึกโดยอັตติรมิซีย์ ฮะดีษลำดับที่ 3437 และอิบนุบาซ เราะวะฮิมะฮ์ฮุลลอฮ์ กล่าวว่าสายรายงานฮะดีษชั้น)

สุนนะฮ์ต่างๆ ในเวลารุ่งอรุณ/ فجر

สาม: เวลาสาย

ในเวลาสายมีสุนนะฮ์ให้ละหมาดกุฮา

หลักฐานคือ:

- 1> สะดิษที่ท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: “ผู้เป็นที่รักของฉันคืออลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้สั่งเสียฉันไว้สามประการคือ ถือศีลอดสามวันของทุก ๆ เดือนละหมาดกุฮาของร็อกอะฮ์ และละหมาดวิก์ก่อนนอน”และท่านนบีคืออลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมก็ได้สั่งเสียท่านอบู อัดดัดดาฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮ์ ด้วยคำสั่งเสียนี้เช่นกัน (บันทึกโดยมุสลิม สะดิษลำดับที่ 722) และท่านก็ได้สั่งเสีย อบู ซัรรฺ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮ์ อย่างนี้เช่นกัน (บันทึกโดยอันนะซาอีย์ สะดิษลำดับที่ 2712 อัลดัลบานีย์กล่าวว่าเศาะฮ์หฺใน อัศเศาะฮ์หฺะฮ์ 2166)

สุนนะฮ์ต่างๆ ในเวลาสาย/กุฮา

- 2> ฮะดีษที่ท่านอบู ซุรริเราะฮ์ฎัยลลฮุอันฮีย์ รายงานว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “กระตักข้อต่อทุกชิ้นของแต่ละคนจะตื้นขึ้นมาพร้อมกับภาระที่ต้อง บริจาคทาน ดังนั้น ทุกการกล่าวว่า ซุบฮันัลลอฮ์ เท่ากับหนึ่งการบริจาค และ ทุกการกล่าวว่า อัลฮัมดุลิลลาฮ์ก็เท่ากับหนึ่งการบริจาค และทุกการกล่าวว่า อัลลอฮุอักบัรก็เท่ากับหนึ่งการบริจาค และการสั่งใช้ให้ทำความดีคือการบริจาค การห้ามปรามจากความชั่วคือการบริจาค และที่กล่าวมานั้นทดแทนได้ด้วยการละหมาดกุฮาสองร็อกอะฮ์” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 720)

และมีปรากฏอยู่ในหนังสือเศาะฮีย์ห์ของมุสลิมจากฮะดีษของท่านหญิงอาอิชะเราะฮ์ฎัยลลฮุอันฮา ที่อธิบายว่ามนุษย์ถูกสร้างมาด้วยกระตักสามร้อยหกสิบชิ้น และผู้ใดได้บริจาคเท่ากับจำนวนนี้แสดงว่าวันนั้นเขาได้ทำให้ตัวของเขาห่างจากรกฏะฮ์นัมแล้ว

◆ เวลาของละหมาดกุฮา:

เริ่มตั้งแต่ดวงอาทิตย์ขึ้นสูงประมาณหนึ่งด้ามหอกคือพ้นเวลาต้องห้ามไปแล้ว
สิ้นสุดเวลา: ก่อนเข้าเวลาละหมาดซุฮ์รประมาณสิบนาที

หลักฐานคือ: ฮะดีษของท่านอัมร์ บิน อะบะชะฮ์เราะฮ์ฎัยลลฮุอันฮีย์ ที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “ท่านจงละหมาดศุบห์ และอย่าละหมาดใดๆ ขณะดวงอาทิตย์ขึ้น จนกว่ามันจะขึ้นสูง...แล้วจงละหมาด เพราะการละหมาดนี้จะถูกให้มาเป็นพยาน จนกระทั่งเงาของหอกสั้นกว่าตัวเอง และอย่าละหมาดใดๆ ในเวลานี้ เพราะนรกญะฮันนัม กำลังถูกสุ่มเผออยู่ขณะนั้น...” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 832)

◆ เวลาละหมาดกุฮาที่ประเสริฐที่สุด:

ช่วงท้ายของเวลา คือเวลาที่ลูกอูฐหลบแดดอยู่ที่ท้องแม่อูฐ

หลักฐานคือ: ฮะดีษของท่านซัยด์ บิน อรั๊กอม เราะฮ์ฎัยลลฮุอันฮีย์ กล่าวว่า: “แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “เวลาละหมาดเอวาบีน คือเวลาที่ลูกอูฐรู้สึกร้อนที่เท้าของมัน” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 748)

◆ จำนวนร็อกอะฮ์:

จำนวนน้อยที่สุดของละหมาดกุฮา คือ สองร็อกอะฮ์ ดังฮะดีษที่ท่านอบู สุรียเราะฮ์ฎัยลลฮุอันฮีย์ รายงานว่า: “ที่รักของฉันได้สั่งเสียฉันสามอย่างหนึ่งในนั้นคือ-ละหมาดกุฮาสองร็อกอะฮ์” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย ฮะดีษลำดับที่ 1981 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 721)

สุนนะห์ที่กำหนดเวลา

และจำนวนมากที่สุดคือ ไม่จำกัดจำนวน สามารถละหมาดได้มากกว่าแปดร้อยกะฮ์ ดังฮะดีษที่ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮาก กล่าวว่่า: “ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ละหมาดกุฮฺฮาสี่ร้อยกะฮ์ และท่านละหมาดเพิ่มอีกตามความประสงค์ของอัลลอฮ์” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 719)

◆ ความประเสริฐที่ใหญ่ของการละหมาดกุฮฺฮา คือ มันเป็นคำสั่งเสียของท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม แก่บรรดาเศาะหาบะฮ์

สุนนะห์ต่างๆ ในเวลาสาย/กุฮฺฮา

สี่: เวลาซุฮ์ร

ในเวลานี้มีหลายสุนนะห์:

สุนนะห์ที่หนึ่ง: ละหมาดสุนนะห์ก่อนและหลังละหมาดซุฮ์ร

ประเด็นนี้เราได้อธิบายมาแล้วก่อนหน้านี้ในเรื่องสุนนะห์เราะวาติบว่า มีบทบัญญัติให้ ละหมาดสุนนะห์สี่ร็อกอะฮ์ก่อนละหมาดซุฮ์ร และสองร็อกอะฮ์หลังละหมาดซุฮ์ร ดังฮะดีษของท่านหญิงอาอิชะฮ์ ท่านหญิงอุมมุ สะบียะฮ์ และท่านอิบ努 อุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม

สุนนะห์ที่สอง: ในละหมาดซุฮ์รให้ละหมาดรีกอะฮ์แรกยาวกว่า

ดังฮะดีษของท่านอบู ซะอีด อัลคุดรีย์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: “แท้จริงเมื่อละหมาดซุฮ์ร ถูกอิกอมะฮ์ขึ้น มีบางคนไปทำธุระส่วนตัวที่เบะกีฮ์ เสร็จแล้วก็อาบน้ำละหมาด แล้วเดินมา ละหมาด ปรากฏว่าท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ยังละหมาดอยู่ในร็อกอะฮ์ ที่หนึ่งเนื่องจากความยาวในการอ่านของท่าน” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 454)

ด้วยเหตุนี้ จึงมีสุนนะห์ ให้มีสุนนะห์ให้อิมามอ่านยาวในร็อกอะฮ์แรกของละหมาดซุฮ์ร ผู้ที่ละหมาดคนเดียวก็เช่นกัน ผู้หญิงก็เช่นกัน ขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์ได้โปรดทำให้พวกเราปฏิบัติตามสุนนะห์ได้อย่างสมบูรณ์ด้วยเถิด

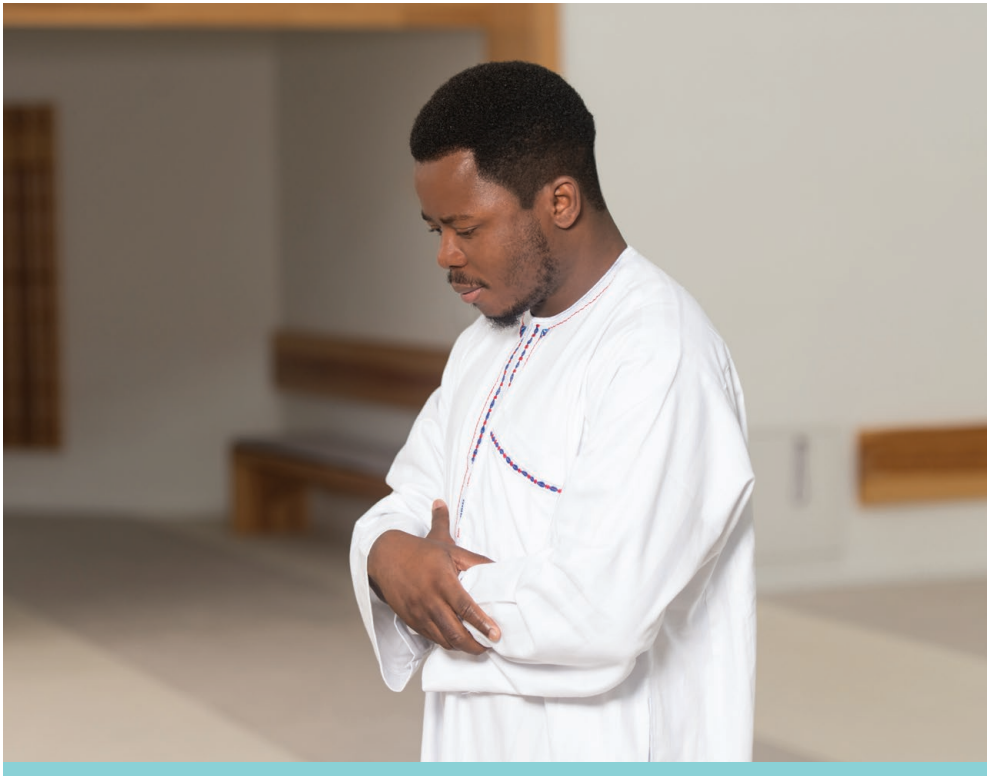
เรื่องที่สาม: ช่วงที่มีอากาศร้อนจัด มีชุดนระฮ์ให้รอคอยจนความร้อนลดลงก่อน แล้วจึงค่อยละหมาดซุฮ์ร

หลักฐานคือ:

ฮะดีษมารฟู้อจากท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ ที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “เมื่ออากาศร้อนจัด พวกท่านจงรอให้แดดร้อนก่อนแล้วจึงค่อยละหมาด เพราะความร้อนจัดมาจากการเดือดของนรกญะฮันนัม” คำว่า “ฟิฮญะฮันนัม” คือการเดือดของนรกญะฮันนัม และการกระจายตัวของเปลวเพลิงนรก (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 533-534 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 615)

ชัยคอบินนู อุษัยมีน เราะฆิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า: “ตัวอย่างเช่นเมื่อเรากำนวนว่าในฤดูร้อนดวงอาทิตย์จะคล้อยเวลาสิบสองนาฬิกา และละหมาดอัศร์เวลาประมาณ 16.30 น. การรอให้แดดร้อนลงคือละหมาดซุฮ์รในเวลาประมาณ 16.00 น. เป็นต้น” (ใน อัลมุมตีฮ์ 2/104)

วิธีการนี้ใช้ได้ทั้งกับผู้ละหมาดญะมาอะฮ์ หรือละหมาดคนเดียว และผู้หญิงก็เช่นกัน ตามความหมายโดยภาพรวมในฮะดีษของท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์

ชุดนระฮ์ต่างๆ ในเวลาบ่าย/ซุฮ์ร และเวลาเย็น/อัศร์

◆ ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือดลิลล่อฮูอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า: “การละหมาดเป็นแสงสว่าง” คือเป็นแสงสว่างหรือรัศมีให้แก่คุณทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

ห้า: เวลาอัสร์

เราได้อธิบายมาแล้วว่าไม่มีละหมาดซุนนะฮ์ก่อนละหมาดอัสร์แต่อย่างใด

ชัยคุลอิสลาม อิบนู ตัยมียะฮ์ เราะฮิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า “ก่อนละหมาดอัสร์ไม่มีรายงานใดกล่าวว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ละหมาดซุนนะฮ์ เว้นแต่เป็นการรายงานที่อ่อนหรือหน้าซำ้อาจจะผิดพลาด” (ดูใน อัลฟะตาวา 23/125)

และที่ถูกต้องก็คือ -วัลลอฮุอะอ์ลัม - ไม่มีละหมาดซุนนะฮ์ก่อนละหมาดอัสร์ แต่หากเขาต้องการละหมาดสองหรืออะฮ์หรือมากกว่านั้นแต่ไม่ใช่ซุนนะฮ์เราะวาติบเขาก็ยอมทำได้ แต่ต้องไม่อยู่ในเวลาต้องห้ามละหมาด

◆ บทชิกิริในตอนเช้าและตอนเย็น

เวลาการกล่าวบทชิกิริตอนเช้า และตอนเย็นเริ่มตั้งแต่ตอนไหน?

◆ เวลาของการกล่าวบทชิกิริตอนเช้า:

เริ่มตั้งแต่แสงของรุ่งอรุณขึ้น นั่นคือเวลาละหมาดฟัจญ์รหรือละหมาดศุบห์ เมื่อมีเสียงอะซานละหมาดศุบห์ดังขึ้น เวลาของการกล่าวบทชิกิริก็เริ่มขึ้นตอนนั้น นั่นคือคำพูดของนักวิชาการส่วนใหญ่ ถ้าจะเริ่มกล่าวหลังดวงอาทิตย์ขึ้นแล้วก็ไม่เป็นไรหากมีเหตุจำเป็น แต่ความประเสริฐน้อยกว่าการกล่าวตอนรุ่งอรุณ แต่ก็ยังดีกว่าการไม่กล่าวมันเลย

◆ เวลาของการกล่าวบทชิกิริตอนเย็น:

ที่ชัดเจนที่สุด -วัลลอฮูอะอ์ลัม- คือ เริ่มตั้งแต่หลังละหมาดอัศร์จนกระทั่งดวงอาทิตย์ตก ถ้าจะเริ่มกล่าวหลังจากนั้นก็ไม่มีไรหากมีเหตุจำเป็น แต่ความประเสริฐน้อยกว่าการกล่าวตอนหลังละหมาดอัศร์ แต่ก็ยังดีกว่าการไม่กล่าวมันเลย

หก: เวลามัฆริบ

ในเวลาเนี้มีหลายชุดนระฮั้:

หนึ่ง: ให้เต้กอยู่ในบ้านในช่วงแรกขงเวลามัฆริบ

สอง: ปิดประตูบ้านในช่วงแรกขงมัฆริบและกล่าว บิสมิลลาฮั้

ชุดนระฮั้สองประการเนี้เป็นการป้องกันตัวจากชัยฏอนและญิน การกักเต้กให้อยู่ในบ้านในช่วงเวลาแรกขงมัฆริบจะปกป้องดูแลพวกเขาจากชัยฏอนที่จะออกมากระจัดกระจายในเวลาเนั้น การปิดประตูบ้านในเวลาเนั้นพร้อมกล่าว บิสมิลลาฮั้ ก็เป็นการปกป้องรักษาจากชัยฏอนและญินเช่นกัน เนี้คือคำสอนที่ยิ่งใหญ่ที่อิสลามได้สอนให้ใช้ปกป้องเต้กๆ และบ้านเรือนขงพวกเขา

หลักฐานคือ:

ฮะดีษขงท่านญาบิร บิน अबดุลลอฮ์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่่าท่านเราะะฮูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลยฮัวะซัลลัม กล่าวว่่า: “เมื่อพวกเขาอยู่ในตอนเย็นกำลังเข้าสู่กลางคืน ก็จงกักตัวเต้กๆ ขงพวกเขาอยู่ในบ้าน เพราะชัยฏอนมันจะออกมากระจัดกระจายในเวลา

นั้น เมื่อผ่านไปชั่วโมงหนึ่งของกลางคืนก็จึงปล่อยพวกเขา และพวกเขาจึงปิดประตู และกล่าว บีสมิลลาฮ์ เพราะชัยฎอนจะไม่เปิดประตูที่ถูกปิด” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 3304 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2012” คำว่า ญุนฮุสลุลยัลลีในตัวของหะดีษ คือเวลาหลังจากดวงอาทิตย์ตก

การกักตัวเด็ก ๆ อยู่ในบ้าน กับการปิดประตูบ้านในช่วงแรกของเวลามัซริบถือเป็นสิ่งที่สนับสนุนให้กระทำ แต่ไม่ถึงขั้นบังคับ (ดูใน พะตาวา อัลลัจญ์นะฮ์ อัลดาคอิมะฮ์ 26/317)

สาม: ละหมาดสองร็อกอะฮ์ก่อนละหมาดมัซริบ

ดั่งฮะดีษของท่านอับดุลลอฮ์ บิน มุฮ์อิฟฟัล อัลมุชะนีย์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ ที่รายงานของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “พวกท่านจงละหมาดชุนนะฮ์ก่อนละหมาดมัซริบ” สองครั้ง และในครั้งที่สามท่านกล่าวว่า “สำหรับผู้ที่มีความประสงค์” เพราะเกรงว่าผู้คนจะคิดว่าเป็นละหมาดชุนนะฮ์รอติบะฮ์ (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 1183)

และมีชุนนะฮ์ให้ละหมาดสองร็อกอะฮ์ระหว่างทุก ๆ อะซานกับอิกอมะฮ์

ถ้าได้ละหมาดชุนนะฮ์รอติบะฮ์ของละหมาดศุบห์และซุฮ์ร ก็ถือว่าเป็นการเพียงพอแล้ว หรือถ้าไม่มีชุนนะฮ์รอติบะฮ์ในละหมาดอื่นๆ เช่น เมื่อผู้อะซานทำการอะซานละหมาดอัศร์หรืออิชาอ์ มีชุนนะฮ์ให้ลุกขึ้นยืนละหมาดสองร็อกอะฮ์

หลักฐานคือ:

ฮะดีษของท่านอับดุลลอฮ์ บิน มุฮ์อิฟฟัล อัลมุชะนีย์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ ที่กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “ระหว่างทุก ๆ สองอะซานมีการละหมาด” สองครั้ง และในครั้งที่สามท่านกล่าวว่า “สำหรับผู้ที่มีความประสงค์” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 624 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 838)

การละหมาดสองร็อกอะฮ์ก่อนมัซริบ และระหว่างอะซานกับอิกอมะฮ์ไม่ใช่ชุนนะฮ์ มุอักกะดะฮ์ (ไม่ใช่สิ่งที่ท่านนบีปฏิบัติเป็นประจำ) ท่านจะละทิ้งเป็นบางครั้ง ด้วยเหตุนี้ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลัม จึงกล่าวว่า: “สำหรับผู้ที่มีความประสงค์”

สี่: การนอนก่อนอิซฮาอ์เป็นที่สิ่งน่ารังเกียจ

ดังฮะดีษของท่านอบู บัรซะฮ์ อัลอัศละมีเยาะ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ ที่กล่าวว่า “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ชอบละหมาดอิซฮาอ์ล่าซ้า และท่านรังเกียจการนอนก่อนละหมาดอิซฮาอ์ และการพูด คุยหลังละหมาดอิซฮาอ์” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 599 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 647)

เหตุที่การนอนในเวลามัฆริบ(ก่อนละหมาดอิซฮาอ์)เป็นที่รังเกียจ เพราะการนอนในเวลานั้นอาจจะเป็นสาเหตุทำให้พลาดการละหมาดอิซฮาอ์

- ◆ การสำนึกผิดในกลางวันและกลางคืนเป็นกุญแจสำหรับป่าว ในการปรับปรุงการเดินทางของชีวิตสู่อัลลอฮ์ให้ดีขึ้น ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม กล่าวว่า: “แท้จริงอัลลอฮ์ -อัซซะวะญัล- จะทรงยื่นพระหัตถ์มาในตอนกลางคืนเพื่อรับการสำนึกผิดของผู้ทำผิดในตอนกลางวัน และทรงยื่นพระหัตถ์มาในตอนกลางวันเพื่อรับการสำนึกผิดของผู้ทำผิดในตอนกลางคืน”

เจ็ด: เวลาอิซาอ์

ในเวลาอิซาอ์มีสุนนะฮ์หลายอย่างดังนี้:

หนึ่ง: การพูดคุย และการจับกลุ่มสนทนาหลังละหมาดอิซาอ์เป็นเรื่องน่ารังเกียจ

ดังฮะดีษของท่านอบู บัรซะฮ์ อัลอัศละมีเยาะ ฎิยัลลอฮุอันฮ์ ที่กล่าวมาแล้ว ในฮะดีษกล่าวว่า: “ท่านนบีรังเกียจการนอนก่อนละหมาดอิซาอ์ และการพูดคุยหลังละหมาดอิซาอ์” แต่ถ้าหากจำเป็นต้องพูดคุยก็ไม่น่ารังเกียจ

สาเหตุของการรังเกียจนี้-วัลลอฮุอะอ์ลัม- คือ ทำให้เข้าอนตีก จนเกรงว่าจะพลาดละหมาดศุบฮีในเวลา หรือช่วงเวลานั้นๆ ของศุบฮี หรือพลาดละหมาดกียามุลลัยล์สำหรับคนที่ปฏิบัติเป็นนิสัย

สุนนะฮ์ที่กำหนดเวลา

สอง: เวลาที่ประเสริฐที่สุดของการละหมาดอิซาอ์คือให้ล่าช้า หากไม่สร้าง ความลำบากให้แก่บรรดามะอ์มูม

หลักฐานคือ:

ฮะดีษที่ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวไว้ว่า: คืนหนึ่งท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ปล่อยเวลาล่วงเลยจนส่วนใหญ่ของกลางคืนเกือบจะหมดไป จนกระทั่งผู้คนใน มัสยิดก็หลับกันแล้ว จากนั้นท่านก็ออกไปละหมาดและท่านกล่าวว่า: **“แท้จริงนี่คือเวลาของ มัน(ละหมาดอิซาอ์)หากไม่เป็นการลำบากแก่ประชาชาติของฉัน”** (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 638)

สำหรับผู้หญิงหากไม่เป็นการลำบากแก่พวกนาง ก็จงให้ล่าช้าในการละหมาดอิซาอ์เพราะ พวกนางไม่ต้องผูกมัดอยู่กับญะมาอะฮ์ สำหรับผู้ชายที่อยู่ในภาวะไม่วาญิบต้องละหมาด ญะมาอะฮ์ เช่น อยู่ในการเดินทาง เป็นต้น ก็ควรจะละหมาดอิซาอ์ให้ล่าช้าด้วย

มีสุนนะฮ์ให้อ่านซูเราะฮ์อัลอิคลาศทุกคืน

จากท่านอับู ดัรดาอ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: **“คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านไม่มีความสามารถที่จะอ่านหนึ่งส่วนสามของอัลกุรอาน ในแต่ละคืนหรือ? พวกเขาบอกว่า: เขาจะอ่านหนึ่งส่วนสามของอัลกุรอานได้อย่างไร? ท่านนบีกว่า: กุลสูวัลลอฮู อะฮัด เท่ากับหนึ่งส่วนสามของอัลกุรอาน”** (จากฮะดีษ ของท่านอับู ฮะอีด เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 5015 บันทึกโดย มุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 811)

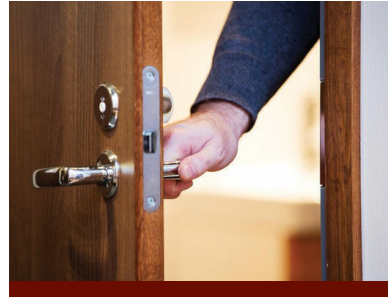
ชุนนะฮ์ของการนอน

ในการนอน มีชุนนะฮ์มากมายดังนี้:

1 ปิดประตูทั้งหมดขณะเข้านอน

ดังฮะดีษที่ท่านญาบิร เราะวะฎียัลลอฮุอันฮีย กัลว่าว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม กัลว่าว่า: “เมื่อพวกท่านนอนก็จงดับไฟ และจงปิดประตูทั้งหลาย และจงปิดฝาภาชนะใส่น้ำ และจงปิดอาหารและเครื่องดื่ม” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 5624 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2012)

สาเหตุที่มีคำสั่งเรื่องปิดประตูหน้าต่าง ก็เพื่อป้องกันชัยฎอนไม่ให้เข้าในบ้าน ดังที่กล่าวมาแล้วในฮะดีษของท่านญาบิร เราะวะฎียัลลอฮุอันฮีย ฮะดีษอื่นว่า:

“พวกท่านจงปิดประตูทั้งหลาย และกล่าว บิสมิลลาฮ์ เพราะชัยฎอนจะไม่เปิดประตูที่ถูกปิด” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 5623 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2012)

2 ดับไฟก่อนนอน

ดังฮะดีษของท่านญาบิร เราะวะฎียัลลอฮุอันฮีย ที่ว่า “เมื่อพวกท่านนอนก็จงดับไฟ”

และในฮะดีษที่ท่านอิบน์อุมร์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮียมา รายงานว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม กัลว่าว่า: “เมื่อพวกท่านนอน อย่าปล่อยให้ไฟติดอยู่ในบ้านของพวกท่าน” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2015)

จากฮะดีษข้างต้นเราสามารถเอามาเปรียบเทียบได้ว่าทุกอย่างที่อาจจะเป็นสาเหตุก่อให้เกิดเพลิงไหม้จำเป็นต้องให้สิ่งนั้นหยุดทำงาน เช่นอุปกรณ์สร้างควมอบอุ่น เป็นต้น เพราะต้นเหตุแห่งการห้ามคือเรื่องเดียวกัน คือ เกรงว่าจะก่อให้เกิดไฟไหม้ได้ และไฟก็ยังคงเป็นศัตรูกับพวกเราอีกด้วย ดังที่ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ได้บอกเอาไว้

บนพื้นฐานนี้ หากผู้ที่นอนอยู่มั่นใจว่าจะไม่เกิดเพลิงไหม้ ก็ไม่เป็นไรหากจากปล่อยให้อุปกรณ์ต่างๆ ไว้เช่นนั้น เพราะข้อตัดสินที่ว่าขึ้นอยู่กับต้นเหตุที่เกรงว่าจะก่อให้เกิดปัญหา

3 อาบน้ำละหมาดก่อนนอน

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْلَمْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ

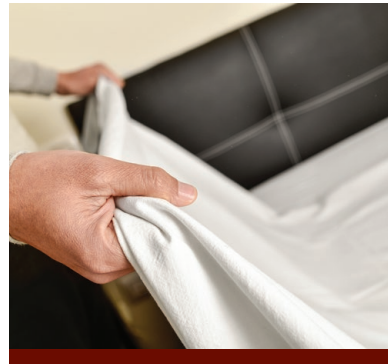
ดังฮะดีษที่ท่าน อัลบะรอฮ์ บิน อาชิบ เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮ์ กล่าวไว้ว่า แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวไว้ว่า: “เมื่อท่านจะนอน ก็จงอาบน้ำละหมาดก่อน แล้วจงนอนบนสีข้าง/ลำตัวด้านขวา แล้วกล่าวว่า: อัลลอฮุมมะ อินนี อัสลัมตุ วัจญะฮี อิลัยกะ...จนจบ” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 247 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2710)

4 ปิดที่นอนก่อนนอน

بِسْمِكَ رَبِّ وَضَعْتُ لِحْيَتِي

ดังฮะดีษที่ท่านอบู สุร็อยเาะฮ์ เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮ์ กล่าวไว้ว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวไว้ว่า: “เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านจะนอนบนที่นอนของเขา เขาจะปิดที่นอนด้วยส่วนด้านในของผ้าปูของเข เพราะแท้จริงเขาไม่รู้ว่าจะอะไรมาอยู่บนที่นอนของเขาบ้าง แล้วจึงกล่าวดูอาฮ์ว่า บิสมิกะ ร็อบบิ วะเฎาะตุ ญันบิ...จนจบ” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 6320 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2714)

จากสิ่งที่กล่าวมาแล้วเป็นที่ชัดเจนแล้วว่าการปิดที่นอนด้วยด้านในของผ้าปูเป็นสุนนะฮ์ และมีสุนนะฮ์ให้กล่าว บิสมิลลาฮ์ และให้ปิดสามครั้ง

สิ่งที่ใช้ปิดที่ประเสริฐที่สุด คือด้านในของผ้าปู นักวิชาการบางท่านกล่าวว่า: ปิดด้วยอะไรก็ได้ สำคัญที่สุดคือ ต้องปิดที่นอน หนึ่งในนักวิชาการที่มีทัศนะเช่นนี้คือ ฮัยค์ อิบนุ ญิบรีน เราะวะฮิมะฮ์ลลอฮ์โดยท่านกล่าวว่า “การใช้ด้านในของผ้าปูไม่ใช่เงื่อนไข แต่เงื่อนไขคือการปิดให้ทั่ว จะปิดด้วยผ้าโพกศีรษะหรือสิ่งอื่นๆ ก็ได้ ถือว่าได้ทำตามเป้าหมายแล้ว” (ดูในฟัตวาของท่าน เลขที่ 2693)

5 นอนบนสีข้างด้านขวา

6 วางมือขวาใต้แก้มข้างขวา

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْلَمْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ

และะดีษที่บ่งชี้ถึงสุนนะฮ์สองอย่างนี้คือ สะดีษที่ท่านอัลบะรออ์ บิน อาซิบ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า แท้จริงท่านเราะฮ์ฎุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “เมื่อท่านจะนอน ดั่งนั้นจงอาบน้ำละหมาด แล้วนอนบนสีข้างด้านขวา แล้วกล่าวว่า “อัลลอฮุมมะ อินนี อัศลัมตุ วัจญะฮี อิลัยกะ...จนจบ” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ สะดีษลำดับที่ 247 บันทึกโดยมุสลิม สะดีษลำดับที่ 2710)

และะดีษที่ท่านสุชัยฟะฮ์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า “เมื่อท่านนบิ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ต้องการจะนอนในตอนกลางคืน ท่านได้วางมือของท่านใต้แก้มของท่าน...” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ สะดีษลำดับที่ 6314)

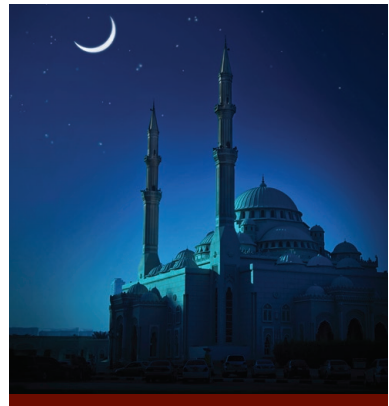
7 กล่าวบทชิริกร่อนนอน

สำหรับการนอนนั้นมีบทชิริกรที่มาจากอัลกุรอานและสุนนะฮ์ดังนี้:

1 จากอัลกุรอาน:

1> อ่านอายะฮ์กรุซีย์

เมื่อจะนอนมีสุนนะฮ์ให้อ่านอายะฮ์กรุซีย์ เพราะจะช่วยปกป้องเขาจากชัยฏอนจนถึงเช้า

หลักฐานคือ: เรื่องราวของท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กับผู้ขโมยทรัพย์สินชะกาต และในสะดีษท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า:ท่านเราะฮ์ฎุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวแก่ฉันว่า “เซลดของ ท่านได้ทำอะไรบ้างเมื่อคืน?” ฉันกล่าวว่า เขาอ้างว่าเขาสอนฉันถึงคำพูดที่อัลลอฮ์จะให้เกียรติประโยชน์แก่ตัวฉัน ฉันจึงปล่อยตัวเขาไป ท่านนบิกล่าวว่า “คำพูดนั้นคืออะไร?” ฉันกล่าวว่า “เขาบอกว่าเมื่อท่านจะนอนบนที่นอนของท่าน จงอ่านอายะฮ์กรุซีย์จากเริ่มจนจบคืออายะฮ์ (อัลลอฮุลาอิลาฮะ อิลลาฮุวัลฮัยยุด ก็อยยุม...) และเขากล่าวแก่ฉันว่า อัลลอฮ์จะยังคงรักษาท่าน และชัยฏอนจะไม่เข้าใกล้ท่าน จนเช้า ทั้งนี้ บรรดาเศาะหาบะฮ์เป็นผู้ที่มุ่งมั่นจริงจังในการทำความดีเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ท่านนบิ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ก็กล่าวว่า: “เขาได้พูดความจริงแก่ท่านทั้งที่เขาเป็นจอมโกหก ท่านรู้หรือเปล่าว่าผู้ที่ท่านสนทนาด้วยเมื่อสามคืนก่อนคือใคร ไร่

สุนนะฮ์ที่กำหนดเวลา

อบูสุร็อยเราะฮ์?” ท่านตอบว่า ไม่ครับ ท่านนบีกล่าวว่า: **“นั่นคือชัยฏอน”** (บันทึกโดย อัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 2311 และอันนะซาอีย์ ฮะดีษลำดับที่ 10795)

2> อ่านสองอายะฮ์สุดท้ายของซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์

ตั้งฮะดีษที่ท่านอบู มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮิ กล่าวไว้ว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: **“ผู้ใดอ่านสองอายะฮ์สุดท้ายของซูเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์ในตอนกลางคืน เพียงพอแล้วที่มันจะปกป้องเขา”** (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 4008 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 807)

สองอายะฮ์สุดท้ายของซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ไม่ได้เจาะจงว่าเป็นบทชริกก่อนนอน แต่เป็นสิ่งที่อ่านตอนกลางคืน หากเขานึกขึ้นได้ตอนจะนอนก็ให้อ่านตอนนั้น

คำว่า “กะพะตาฮฺ” มีการให้ความหมายที่แตกต่างกันดังนี้:

หนึ่ง: เพียงพอที่จะทดแทนจากการละหมาดกียามุลลัยล

สอง: เพียงพอที่จะใช้ปกป้องเขาจากชัยฏอนได้

สาม: เพียงพอที่จะปกป้องจากโรคภัยและอุบัติเหตุต่างๆ

แต่อาจเป็นไปได้ทั้งสามข้อดังที่อันนะวะวีย์ เราะฮิมะฮุลลอฮ์ได้บอกเอาไว้ (ดูใน ชัรห์ เศาะฮีหฺ มุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 808 เรื่องความประเสริฐของซูเราะฮ์อัลฟาติฮะฮ์ และทำซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์...)

3> อ่านซูเราะฮ์อัลอิลลาศ อัลฟะลัก และอันนาส และเป่าในฝ่ามือทั้งสอง แล้วลูบทั่วร่างกายสามครั้ง

หลักฐานคือ:

ฮะดีษที่ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวไว้ว่า: **“ทุกคืนเมื่อท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม เข้าสู่ที่นอนของท่าน ท่านจะรวมฝ่ามือทั้งสองเข้าด้วยกัน แล้วเป่าในมือทั้งสอง แล้วอ่าน “กุลฮุวัลลอฮุ อะฮัด และกุลอะอูซุ บิร็อบบิล ฟูลัก และกุลอะอูซุ บิร็อบบิณนาส” แล้วท่านเอาฝ่ามือทั้งสองลูบทั่วร่างกายเท่าที่มีความสามารถจะลูบถึง เริ่มจากศีรษะ ไบหน้า และตามด้วยส่วนอื่นๆ ของร่างกาย ท่านทำอย่างนี้สามครั้ง”** (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 5017)

ประโยชน์ที่ได้รับจากฮะดีษนี้: คือ แท้จริงท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม ปฏิบัติสุนนะฮ์นี้เป็นประจำทุกคืน ดังที่ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวไว้ว่า “ทุกคืน” ดังนั้นผู้ใด ต้องการจะปฏิบัติสุนนะฮ์นี้ เขาจะต้องรวมฝ่ามือทั้งสองเข้าด้วยกัน แล้วเป่าในฝ่ามือทั้งสองด้วยการอ่านซูเราะฮ์อัลอิลลาศ ซูเราะฮ์อัลฟะลัก และซูเราะฮ์อันนาส แล้วลูบให้ทั่วร่างกายเท่าที่มีความสามารถจะลูบถึง เริ่มจากศีรษะ ไบหน้า และส่วนอื่นๆ ของร่างกาย ทำอย่างนี้สามครั้ง.

สุนนะฮ์ต่างๆ ในเวลากลางคืน/อิซาอ์

4> อ่านซูเราะฮ์อัลกาฟิรูน

ตั้งสวดที่ท่านอุรวะฮ์ บิน เนาะฟัลด รายงานจากพ่อของเขาว่า “แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะซัลลิม กล่าวแก่เนาะฟัลดว่า: “จงอ่าน กุลยาอัยยุดดกาฟิรูน จนจบ เพราะมันจะปกป้องให้บริสุทธิ์จากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์” (บันทึกโดยอะหฺมัด สะดีษลำดับที่ 21934 บันทึกโดยอบูดาวูด สะดีษลำดับที่ 5055 บันทึกโดยอัตติรมิซีย์ สะดีษลำดับที่ 3403 และอัลอัลบานีย์ เราะฮิมะฮ์สุลลอลฮ์ กล่าวว่าสะดีษสะชน

2 ในสุนนะฮ์ มีดุอาอ์มากมาย เช่น:

1> بِسْمِكَ اللَّهُمُّ أَمُوتُ وَأَحْيَا

อ่านว่า “บิสมิกัลลอลฮุมมะ อะมุตุ วะอะฮฺยฺฮา”
 ความว่า “โอ้อัลลอฮ์ ด้วยพระนามของพระองค์ที่ฉันตายและมีชีวิต” (จากสะดีษของท่านสุหัยฟะฮ์ เราะฮิมะฮ์สุลลอลฮุอันฮ์ บันทึกโดยอัลบุคอรี สะดีษลำดับที่ 6324)

2> اللَّهُمَّ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّيْهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنَّ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَهَا فَاعْفُ عَنْهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ

อ่านว่า “อัลลอลฮุมมะ เคาะลักตะ นัฟซี วะอันตะ ตะวัฟฟาฮา ละกะ มะมาตุฮา วะมะหฺยฺฮาฮา อิน อะรฺฮะยฺตะฮา ฟะฮฺฟัซฮา วะอิน อะมัตตะฮา ฟัหมฟิร ละฮา อัลลอลฮุมมะ อินนี อัสอะลุกัล อาฟิยะฮ์”
 ความว่า “โอ้อัลลอฮ์พระองค์ได้สร้างฉัน และพระองค์ทำให้ฉันตาย การทำให้ฉันตายและมีชีวิตเป็นสิทธิของพระองค์ หากพระองค์ให้ชีวิตกับฉัน โปรดรักษามันด้วยเถิด และหากพระองค์ให้ฉันตาย โปรดอภัยโทษให้มันด้วยเถิด โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงฉันขอความปลอดภัยจากพระองค์” (บันทึกโดยมุสลิม สะดีษลำดับที่ 2712)

3> اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَرَبَّ الْأَرْضِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ ، فَالِقَ الْخَبِّ وَالنَّوَى ، وَمُنزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ ، افْضِنَا مِنَ الْفَقْرِ

อ่านว่า “อัลลอลฮุมมะ ร็อบบัส สะมาวาตี วะ ร็อบบัลอัรฎิ วะ ร็อบบัลอรรฺชีล อะฮฺมิม ร็อบบะนา วะ ร็อบบะ กุลลี ชัยอิน ฟาลิกัลอิล ฮับบิ วันนะวา วะ มุนซัลลิต ตารอติ วัลอิญญิล วัลฟุรกอน อะอูซุ บิกะ มิน ชัรริกุลลีชัยอิน อันตะ อาคิซุน บินาคิยะตีฮิ อัลลอลฮุมมะ อันตัลเอาวะลุ ฟะลัยชะ ก็อบบะละกะ ชัยอุน วะอันตัลอาคิรุ ฟะลัยชะ บะอัดตะกะ ชัยอุน วะอันตัชชอฮิรุ ฟะลัยชะ เฟากอกะ ชัยอุน วะอันตัลบาฏิ นุ ฟะลัยชะ ตุนะกะ ชัยอุน อิกฎิ อันนัตตัยนะ วะอัมมินา มินัล ฟักริ”

ความว่า “ไอ้อัลลอฮ์ ผู้ทรงอภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และผู้ทรงอภิบาลแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ ผู้ทรงอภิบาลแห่งพวกเราและทุกสิ่งทุกอย่าง ผู้ทรงให้เมล็ดพืชงอกเงยขึ้นมา ผู้ทรงประทานคัมภีร์อัลเตวารอต อัลอิลฎิล และอัลกุรอาน ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากความชั่วร้ายของทุกสรรพสิ่งที่พระองค์เป็นผู้กุมขม่อมของมัน ไอ้อัลลอฮ์พระองค์เป็นผู้แรก ซึ่งไม่มีสิ่งใดก่อนหน้าพระองค์ พระองค์เป็นผู้สุดท้าย ซึ่งไม่มีสิ่งใดหลังจากพระองค์ พระองค์เป็นผู้ที่ชัดเจนเหนือทุกสิ่งไม่มีสิ่งใดเหนือพระองค์ พระองค์เป็นผู้เร้นลับไม่มีสิ่งใดที่เร้นลับยิ่งกว่าพระองค์อีก โปรดอำนวยให้เราได้จ่ายหนี้ด้วยเถิด และโปรดทำให้เรามั่งมีจนรอดพ้นจากความยากจนด้วยเถิด” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2713)

4> بِسْمِكَ رَبِّ وَضَعْتَ جَنِّيَ وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَارْزُقْهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا حَفَظْتَ بِهٖ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ

อ่านว่า “บิสมิกะ ร็อบบิ วะฎะอะตุ จันนินิ วะบิกะ อัจเราะฮฺสู อินอัมซักตะ นัฟซี ฟัยร็อฮฺมา วะอิน อัจซัลตะฮา ฟะฮฺฟัซฮา บิมา ตะฮฺฟะฮฺ บิซี อิบาตะกัศ ศอลิฮีน” ความว่า “ไอ้อัลลอฮ์ผู้ทรงอภิบาลของฉัน ด้วยพระนามของพระองค์ฉันได้วางสี่ข้างของฉัน และด้วยพระองค์ฉันยกมันขึ้น หากพระองค์เอาชีวิตของฉันไป โปรดเมตตาฉันด้วยเถิด และหากพระองค์ไว้ชีวิตฉัน โปรดรักษามันอย่างที่ท่านรักรักษาบ่าวที่ดีทั้งหลายด้วยเถิด” (บันทึกโดยอัลบุคอรี ฮะดีษลำดับที่ 6302 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2714)

5> الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا، وَأَوَانَا، فَكَمْ مِنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَأْكُلْ وَلَا يُؤَيِّ

อ่านว่า “อัลฮัมดุลิลลาฮิลละฮิ อัจญอะมะนา วะชะกอนา วะกะฟานา วะอวานา ฟะกัม มิมนัน ลา กาฟิยะละฮฺ วะลา มุอัย”

ความว่า “การสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งให้อาหารแก่พวกเรา ให้เครื่องดื่มแก่พวกเรา ทรงปกป้องเรา และทรงให้ที่พักพิงแก่เรา ก็มากน้อยแล้วผู้ที่ไม่มีใครปกป้อง ผู้ไม่มีใครให้ที่พักพิง”

จากฮะดีษที่ท่านอะนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ กล่าวว่า: “แท้จริงเมื่อท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม เข้านอนท่านกล่าวว่า: “อัลฮัมดุลิลลาฮ์...จนจบ” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2715)

6> اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعُثُ عِبَادَكَ

อ่านว่า “อัลลอฮุมมะ กิณียฺ อะชาบะกะ เยอัมมะ ตับอะฮฺ อิบาตะกะ”

ความว่า “ไอ้อัลลอฮ์ โปรดปกป้องฉันจากการลงโทษของพระองค์ ในวันที่

พระองค์ให้บ่าวทั้งหลายฟื้นคืนชีพ” (บันทึกโดยอะหฺมัด ฮะดีษลำดับที่ 18660 และ อัลอัลบานีย์ เราะวะฮิมะฮฺลุลอฮฺ กล่าวว่าเศาะฮี้หฺ ในเศาะฮี้หฺอัลญะมาอีฮฺ 2/869)

7> กล่าว ซุบฮานัลลอฮ์ อัลฮัมดุลิลลาฮ์ อย่างละสามสิบสามครั้ง และอัลลอฮู อักบร สามสิบสี่ครั้ง

มีสุนนะฮ์ให้กล่าว ซุบฮานัลลอฮ์ สามสิบสามครั้ง อัลฮัมดุลิลลาฮ์ สามสิบสามครั้ง อัลลอฮู อักบร สามสิบสี่ครั้ง เมื่อต้องการจะนอน จะได้รับความประเสริฐที่ยิ่งใหญ่ นั่นคือ จะได้รับพลัง ความแข็งแกร่งให้แก่ร่างกายของเขาตลอดทั้งวัน

หลักฐานคือ: ฮะดีษที่ท่านอะลีญ์ เราะวะฮิมะฮฺลุลอฮฺอันฮียฺ กล่าวว่า มีเชลยศึกมายังท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม และท่านหญิงฟาฏิมะฮียฺ เราะวะฮิมะฮฺลุลอฮฺอันฮียฺ ก็ได้มาหาท่านเพื่อ ร้องเรียนว่านางปวดมือจากการไม่แบ่งเพื่อจะขอเชลยผู้นั้นมาเป็นคนรับใช้ แต่นางไม่ได้พบท่าน นบี พบแต่ท่านหญิงอาอิชะฮียฺจึงได้ฝากนางให้บอกกับท่านนบีไว้ เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม กลับมา ท่านหญิงอาอิชะฮียฺก็บอกเรื่องนั้นแก่ท่าน แล้วท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ก็มาหาพวกเรา ซึ่งตอนนั้นเรานอนกันแล้ว พวกเราจะลุกขึ้น แต่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม กล่าวว่า **“ไม่ต้องลุกขึ้น”** แล้วท่านก็นั่งสอดเท้าเข้ามาระหว่างพวกเราจนพบ ว่า เท้าที่เย็นของท่านอยู่ระดับหน้าอกของฉัน แล้วท่านกล่าวว่า **“เอาไหมฉันจะสอนเธอทั้งสองในสิ่งที่ดีกว่าสิ่งที่เธอขอ? เมื่อพวกเธอนอน จงกล่าวว่า อัลลอฮูอักบร สามสิบสี่ครั้ง ซุบฮานัลลอฮ์ สามสิบสามครั้ง อัลฮัมดุลิลลาฮ์ สามสิบสามครั้ง ดีกว่าการมีคนใช้หนึ่งคนเสียอีก”** (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮฺ ฮะดีษลำดับที่ 3705 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2727)

ในอีกสายรายงานหนึ่งมีว่า ท่านอะลีญ์ เราะวะฮิมะฮฺลุลอฮฺอันฮียฺ กล่าวว่า: “ฉันไม่เคยทิ้งการ กล่าวนี้นับตั้งแต่ได้ยินจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม มีคนถามว่า แม้ในวันสงคราม ศิพพินกระนั้นหรือ? ท่านตอบว่า:ใช่ แม้กระทั่งในคืนศิพพินด้วยก็ตาม” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮฺ ฮะดีษ ลำดับที่ 5362 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2727)

8> اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ إِلَيْكَ ، وَقَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ ، وَأَخْلَيْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ . لَا مَلْجَأَ وَلَا مُنْجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ

อ่านว่า “อัลลอฮุมมะ อินนี อัลฮัมตุ วัจญ์ฮียฺ อิลัยกะ วะเฟาวัฏตุ อัมรียฺ อิลัยกะ วะอัลญะฮ์ตุ เชาะฮ์รี อิลัยกะ รือฆบะตัน วะเราะฮ์บะตัน อิลัยกะ ลา มัลญะอะ วะลา มันญา มินกะ อิลลา อิลัยกะ อามันตุ บิกิตาบิกัล ละฮียฺ อันซัลละตะ วะบินะ บิยัยกัลป์ ละฮียฺ อ์รซัลละตะ”

ความว่า “โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงฉันได้ให้ใบหน้าของฉันจำนนต่อพระองค์ และมอบหมายการงานของฉันต่อพระองค์ และให้แผ่นหลังของฉันพึ่งพิงพระองค์ ด้วยความหวังและกลัวต่อพระองค์ ไม่มีที่พึ่งพิงและไม่มีที่ปลอดภัยใดนอกจาก ณ

สุนนะฮ์ที่กำหนดเวลา

ที่พระองค์ ฉันได้ศรัทธาต่อคัมภีร์ที่ของพระองค์ที่ประทานลงมา และนบีของพระองค์ที่ส่งมา” (บันทึกโดยอัลบุคอรีห์ ฮะดีษลำดับที่ 247 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2710) และในช่วงท้ายของฮะดีษ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าว “จงทำให้มันเป็นคำพูดสุดท้ายของท่าน เพราะหากท่านตายในคืนนั้น ท่านได้ตายบนศาสนาที่บริสุทธิ์” และในบันทึกของมุสลิมท่านกล่าวว่า: “หากท่านตื่นมา ท่านจะตื่นขึ้นมาบนความดี”

และในฮะดีษนี้ยังได้อธิบายถึงสุนนะฮ์อื่นอีก คือจะต้องให้บทชิริกันเป็นคำพูดสุดท้ายก่อนนอน และเขาจะได้รับผลตอบแทนที่ยิ่งใหญ่ หากเขาตายในคืนนั้นเท่ากับตายอยู่บนฟิฏเราะฮ์ หมายถึงบนสุนนะฮ์ หรืออยู่ในศาสนาของอิบรอฮีมที่บริสุทธิ์ หากเขาตื่นเขาจะตื่นขึ้นมาบนความดี ทั้งในปัจจุบันยังชีพ และการงาน รวมถึงความดีอื่นๆ ที่ครอบคลุมอยู่ในคำนี้ - วัลลอฮุอะอ์ลัม

และสิ่งที่สมควรจะเตือนในที่นี้ด้วยคือ: บทชิริที่ยิ่งใหญ่ที่เป็นสาเหตุของความประเสริฐที่ใหญ่ยิ่ง ที่อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงสูงส่งทรงโปรดปราน คือบทชิริที่อยู่ในฮะดีษเศาะฮี้ห์ที่ท่านซัดดาด บิน เอาซ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮิ รายงานว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าว

- ◆ การรำลึกถึงอัลลอฮ์เป็นป้อมปราการที่มั่นคง และเป็นสาเหตุที่ทำให้หัวใจมีชีวิต ดังนั้น จงเป็นคนที่รำลึกถึงอัลลอฮ์เถิด ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “อุปมา ผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮ์กับ ผู้ที่ไม่รำลึกถึงอัลลอฮ์อุปมัยดังผู้มีชีวิตกับผู้ที่ยตาย”

ว่า: “นายแห่งการขออภัยโทษ คือการที่ท่านกล่าวว่า:

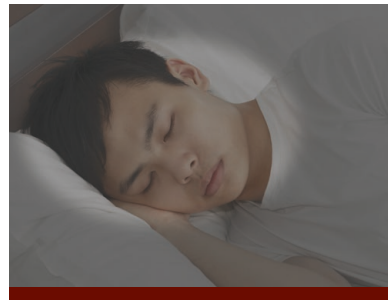
اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَىٰ عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ سَرِّ مَا صَنَعْتَ
أَبْوَاءَ لَكَ بِعَمَلِكَ عَلَيَّ وَأَبْوَاءَ لَكَ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

อ่านว่า “อัลลฮอฮุมมะ อันตะ ร็อบบี ลาอิลาฮะ อิลลา อันตะ เคาะลักตะนี วะอะนา อับตุกะ วะอะนา อะลา อะฮ์ดีกะ วะวะอ์ดีกะ มัซตะฎะอ์ตุ อะอฺฮูบิกะ มินซัรริ มาเศาะนะอะตุ อะบฺวอฺ ละกะ บินอิ้มะติกะ อะลัยยา วะอะบฺวอฺ บิซัมบี ฟัฆฟิรลี ฟะอินนะฮู ลา ยัฆฟิรฺฮ ชุญบะ อิลลา อันตะ”

ความว่า “โอ้อัลลฮอฮ์พระองค์คือผู้ทรงอภิบาลของฉัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์ได้สร้างฉันและฉันคือบ่าวของพระองค์ ตัวฉันกับสัญญาแห่งผลตอบแทนที่ดี และสัญญาแห่งการลงโทษของพระองค์นั้น ฉันทำได้เท่าที่ฉันมีความสามารถเท่านั้น ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากความชั่วร้ายที่ฉันได้กระทำไว้ ฉันกลับไปหาพระองค์ด้วยการยอมรับในความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อตัวฉัน และฉันขอกลับไปหาพระองค์ด้วยการยอมรับในความพิตบาปของฉัน ดังนั้น ขอได้โปรดประทานอภัยโทษแก่ฉันเถิด เพราะแท้จริงไม่มีผู้ใดสามารถอภัยในบาปต่างๆ ได้นอกจากพระองค์” ท่านนบี คือลลัลลฮอฮุอะลัยฮิอะซัลลิม กล่าวว่า: “ผู้ใดกล่าวดูอาอันนี้ตอนกลางวันด้วยความเชื่อมั่น หากเขาเสียชีวิตก่อนคำเขาจะได้เป็นชาวสวรรค์ และหากเขากล่าวตอนค่ำด้วยความเชื่อมั่น แล้วเขาเสียชีวิตก่อนถึงตอนเช้า เขาจะได้เป็นชาวสวรรค์” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 6306)

◆ **สุนนะฮ์เมื่อฝัน**

ความฝันจะอยู่ในสามสภาพ ดังปรากฏในฮะดีษของท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลฮอฮุอันฮิ ในบันทึกของมุสลิม

- 1 ฝันดี คือข่าวดีจากอัลลฮอฮ์ มารยาทเมื่อฝันดี จะอธิบายลำดับต่อไป
- 2 ฝันร้าย มาจากชัยฏอน มันไม่ให้โทษใดๆ หากปฏิบัติตามมารยาทที่จะอธิบายในลำดับต่อไป
- 3 ฝันเห็นสิ่งที่เคยพูดถึงไว้ก่อนนอน ซึ่งจะไม่เป็นผลใดๆ ทั้งสิ้น

◆ **สุนนะฮ์ที่จะต้องปฏิบัติเมื่อเกิดสิ่งเหล่านี้อยู่ในฮะดีษหลายบทด้วยกัน เช่น:**

ท่านอบู ฮะละมะฮ์ เราะฎิยัลลฮอฮุอันฮิ กล่าวว่า “ฉันเคยฝันเห็นอะไรบางอย่างจนฉันป่วย

สุนนะฮ์ที่กำหนดเวลา

แล้วฉันก็ได้พบกับอบู เราะฮะดาดีฮ์ เขาได้พูดกับฉันว่า ฉันก็เคยฝันและมันทำให้ฉันป่วย จนกระทั่งฉันได้ยินท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “ฝันดีมาจากอัลลอฮ์ เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านฝันเห็นสิ่งที่ชอบ จงอย่าเล่ามันแก่ผู้ใดนอกจากผู้ที่เขารัก และหากฝันเห็นสิ่งที่เกลียด จงถ่มน้ำลายไปทางซ้ายสามครั้งแล้วขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากความชั่วร้ายของชัยฏอนและความชั่วร้ายของความฝันนั้น และอย่าเล่าให้ใครฟัง แท้จริงมันจะไม่ให้โทษใดๆ แก่เขาเลย”

และท่านอบู ซะละมะฮ์กล่าวว่า “แท้จริง ฉันเคยฝันร้ายที่หนักยิ่งกว่าภูเขาทับ แต่ฉันก็ไม่สนใจมันอีกเลย หลังจากที่ฉันได้ยินสะดีษนี้” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ สะดีษลำดับที่ 5747 บันทึกโดยมุสลิม สะดีษลำดับที่ 2261)

และในสายรายงานอื่นท่านกล่าวว่า: “ฝันดีมาจากอัลลอฮ์ และฝันร้ายมาจากชัยฏอน เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านฝันร้าย จงถ่มน้ำลายไปทางซ้าย และขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากความชั่วร้ายของมัน แท้จริงมันจะไม่ให้โทษใดๆ แก่เขา” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ สะดีษลำดับที่ 3292 บันทึกโดยมุสลิม สะดีษลำดับที่ 2261)

และในสะดีษที่ท่านญาบิร เราะฮะฎียัลลอฮุอันฮิ รายงานว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “ท่านจงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากชัยฏอน สามครั้ง และจงพลิกตัวนอนอีกข้าง” (บันทึกโดยมุสลิม สะดีษลำดับที่ 2262)

และในสะดีษที่ท่านอบู ซะอีด อัลคุดรีย์ เราะฮะฎียัลลอฮุอันฮิ รายงานว่าท่านนบีกล่าวว่า: “เมื่อคนหนึ่งคนใดฝันเห็นสิ่งที่เขาชอบ แท้จริงมันมาจากอัลลอฮ์ ดังนั้นจงสรรเสริญต่ออัลลอฮ์” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ สะดีษลำดับที่ 7045)

◆ จากสะดีษเหล่านี้จึงสรุปได้ดังนี้: ผู้ใดที่หลับฝันเห็นสิ่งดี ๆ มีสุนนะฮ์ให้เขาปฏิบัติดังนี้:

① **หนึ่ง:** ต้องกล่าวคำสรรเสริญต่ออัลลอฮ์ เพราะสิ่งนั้นมาจากอัลลอฮ์
สอง: ให้เล่าความฝันนั้นแก่ผู้อื่นได้ แต่ต้องไม่เล่าความฝันนั้นนอกจากให้แก่คนที่เขารักเท่านั้น

② **และผู้ใดหลับฝันเห็นสิ่งที่น่ารังเกียจ มีสุนนะฮ์ให้เขาปฏิบัติดังนี้:**

หนึ่ง: ถ่มน้ำลายหรือพ่นไปทางซ้ายสามครั้ง

สอง: ต้องขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากชัยฏอน และให้พ้นจากความชั่วของสิ่งที่เขาฝัน ด้วยกรากล่าวว่า “อะอูซุบิลลาฮิ มินัช ชัยฏอนิรเราะฎีม ะมิิน ชัรริฮา” สามครั้ง

สาม: ไม่ต้องเล่าความฝันให้ใครฟัง เพราะความฝันไม่ได้มีผลร้ายอะไรต่อเขาเลย ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้บอกไว้ แต่ถ้ายังฝันร้ายอีกให้ปฏิบัติเพิ่มเติมในข้อต่อไป

สี่: ให้พลิกตัวไปนอนตะแคงอีกข้าง หากเขานอนหงายอยู่ ก็จงนอนตะแคง เป็นต้น

ห่า: ให้ลุกขึ้นละหมาดสองร็อกอะฮ์

ประโยชน์ที่ได้รับจากฮะดีษเหล่านี้คือ: แท้จริง ความฝันของมุสลิมนั้นเป็นส่วนหนึ่งจากการบอกเล่าของอัลลอฮ์ คนที่มีความฝันเป็นจริงที่สุดคือคนที่มีความสัตย์จริงมากที่สุดตอนที่เขาตื่น การที่ผู้ใดเป็นคนมีศัจจะ เขาก็จะฝันเห็นสิ่งที่เป็นจริง นี่คือผลพวงจากความสัตย์จริงและบะเราะกะฮ์ของคุณลักษณะดังกล่าวที่สามารถเห็นได้แม้กระทั่งตอนที่เขาหลับก็ตามที่

◆ **ผู้ใดตื่นขึ้นมาในยามค่ำคืน มีสุนนะฮ์ให้กล่าวบทชิริทต่อไปนี้:**

นั่นคือ ฮะดีษที่ท่านอุบาต๊ะฮ์ บิน อัสศอมิต เราะอะฎียัลลอฮุอันฮีย์ รายงานว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมกล่าวว่า: “ผู้ใดที่ตกใจตื่นขึ้นมาในยามค่ำคืน เขาจงกล่าวว่า

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَا الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

อ่านว่า “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ วะฮ์ดะฮฺ ลาคะรีกะละฮฺ ละฮฺลุมุลกุ วะละฮฺลุมุฮฺมุด วะฮฺลุมุฮฺ อะลากุลลิซัยฮิน เกาะดีร อัลฮัมดุลิลลาฮ์ ชุบฮานัลลอฮ์ วะลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ วัลลอฮุอักบัร วะลาเฮาะละวะ ลากูวะตะอิลลาบิลลาฮ์” แล้วกล่าวว่า: “อัลลอฮุมมัฆฟิรลี”

ความว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆ ต่อพระองค์ อำนาจการปกครองและการสรรเสริญทั้งหมดเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์คือผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง การสรรเสริญทั้งหมดเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่อัลลอฮ์ และไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ และไม่มีพลังอำนาจใด นอกจากพลังอำนาจของ อัลลอฮ์ ไอ้อัลลอฮ์ โปรดอภัยโทษให้แก่ฉันด้วยเถิด หรือหากเขาขอสิ่งใดก็จะถูกตอบรับ หากเขาอาบน้ำละหมาดแล้วละหมาด การละหมาดของเขาจะถูกตอบรับ” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 1154)

ในฮะดีษนี้มีการแจ้งข่าวดีใหญ่ ๆ สองประการ เมื่อผู้ที่ตื่นขึ้นมาในยามค่ำคืนแล้วกล่าวว่า “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ วะฮ์ดะฮฺ ลาคะรีกะละฮฺ ละฮฺลุมุลกุ วะละฮฺลุมุฮฺมุด วะฮฺลุมุฮฺ อะลากุลลิซัยฮิน เกาะดีร อัลฮัมดุลิลลาฮ์ ชุบฮานัลลอฮ์ วะลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ วัลลอฮุอักบัร วะลาเฮาะละวะ ลากูวะตะอิลลาบิลลาฮ์”

ผู้ที่กล่าวบทชิริทนี้เขาได้รับข่าวดีสองประการคือ:

หนึ่ง: หากเขากล่าวว่า “อัลลอฮุมมัฆฟิรลี” หรือขออ้ออื่น ๆ อ้ออาฮ์ของเขาจะถูกตอบรับ

สอง: หากเขาลุกขึ้นอาบน้ำละหมาด แล้วละหมาด การละหมาดของเขาก็จะถูกตอบรับ อัลฮัมดุลิลลาฮ์ที่อัลลอฮ์ได้ให้คุณงามความดีอย่างมากมายแก่พวกเขา ขอให้อัลลอฮ์ประทานความสำเร็จแก่การงานของเราด้วยเถิด

สุนนะฮ์ต่างๆ ที่กำหนดเวลาปฏิบัติ ก็จบลงเพียงเท่านี้ เราได้นำเสนอมานี้แล้วเริ่มตั้งแต่ตื่นนอน การแปรงฟัน และอ่านอ้ออาฮ์ “อัลฮัมดุลิลลาฮิล ละซี อะห์ยานา บะฮ์ดะมา อะมาตะนา วะอิลัยฮิน นุซุร”

แปล/เรียบเรียงโดย: อ.ดร.สุหรางค์ภรณ์ วัฒนคุณ

ซุนนะฮ์ที่ไม่กำหนดเวลา

นี่คือส่วนที่สองของซุนนะฮ์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งส่วนนี้เป็นประเด็นที่กว้าง และมีมาก ขึ้นอยู่กับสภาพ ตัวบุคคล สถานที่ และเวลา

ข้าพเจ้าจะพยายามนำเสนอซุนนะฮ์ที่เราปฏิบัติกันเป็นประจำทั้งกลางวันและกลางคืน ขอคูอาร์ตต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา โปรดประทานความสำเร็จและการความถูกต้องแก่เราด้วยเถิด

ซุนนะฮ์แรกในส่วนนี้คือ:

◆ หนึ่งใน ชุมนะฮ์ในการรับประทานอาหาร

◆ 1 กล่าว บิสมิลลาฮ์ ตอนเริ่มรับประทานอาหาร

ท่านอุมัร บิน อับดุลอะซีส เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า “ตอนฉันเป็นเด็กอยู่ในการดูแลของท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม มือของฉันจะหยิบโน่นหยิบนี่จากภาชนะอาหาร ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวกับฉันว่า: “**ไอ้เด็กน้อย จงกล่าว บิสมิลลาฮ์ และจงรับประทานอาหารด้วยมือขวา และจงรับประทานอาหารสิ่งที่อยู่ถัดจากเจ้า**” และฉันยังคงรักษาชุมนะฮ์ในการรับประทานอาหารแบบนี้มาตลอด หลังจากนั้น (บันทึกโดยอัลบุคอรียะฮ์ ๕๓๖๖ บันทึกโดยมุสลิม ๕๓๖๖ บันทึกโดยอับดุลอะซีส เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ ๕๓๖๖ บันทึกโดยอิมามอะลี ๕๓๖๖)

بِسْمِ اللَّهِ أَوَّلُهُ وَآخِرُهُ

หากลิ้มกล่าว บิสมิลลาฮ์ เมื่อนึกขึ้นได้ก็จงกล่าวว่า “บิสมิลลาฮิ เออวะละฮุ วะอะคิเราะฮุ” ความว่า ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเริ่มแรก และผู้ทรงสุดท้าย

ดังฮะดีษที่ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า “แท้จริงท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านรับประทานอาหาร ก็จงกล่าวว่า บิสมิลลาฮ์ และหากลิ้มกล่าวในตอนแรกก็จงกล่าวว่า : บิสมิลลาฮิ เออวะละฮุ วะอะคิเราะฮุ” (บันทึกโดยอบูดาวูด ๕๓๖๖ บันทึกโดยอัสติซิมียะฮ์ ๕๓๖๖ บันทึกโดยอิมามอะลี ๕๓๖๖)

ฮะดีษนี้ยังได้บ่งชี้ว่าจะต้องรับประทานอาหารด้วยมือขวา เพื่อไม่ให้เหมือนกับชัฎฎอน ดังนั้นหากผู้ได้รับประทานอาหารโดยไม่ได้อีกแล้ว บิสมิลลาฮ์ ชัฎฎอนจะรวมรับประทานอาหารกับเขาด้วย และหากเขารับประทานอาหารด้วยมือซ้ายก็จะเหมือนกับชัฎฎอน เพราะชัฎฎอนกินและดื่มด้วยมือซ้าย

หลักฐานคือ:

ดั่งที่ท่านอับดุลลอฮ์ บิน อุมัร เราะวะฎียัลลอฮุอันศุมมา รายงานว่า แท้จริงท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม กล่าวว่: “คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่าน อย่าได้กินหรือดื่มด้วยมือซ้ายเด็ดขาด เพราะชัฎฎอนกินและดื่มด้วยมือซ้าย” ในรายงานของนาฟิอ์ท่านกล่าวเพิ่มว่ “และอย่ารับและยื่นให้ด้วยมือซ้าย” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2020)

และชัฎฎอนมีความกระหายอย่างมากที่จะเข้าไปนอนในบ้าน เพื่อร่วมรับประทานอาหารและเครื่องดื่มของเจ้าของบ้าน แท้จริงท่านญาบิร บิน อับดุลลอฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันศุมมา ได้ยินท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม กล่าวว่: “เมื่อชายคนหนึ่งได้เข้าบ้านของเขา แล้วเขากล่าวชื่อของอัลลอฮ์ตอนเข้าบ้านและตอนรับประทานอาหาร ชัฎฎอนจะพูดว่ ไม่มีที่นอนและอาหารสำหรับพวกเจ้าแล้ว และหากเขาไม่ได้กล่าวชื่อของอัลลอฮ์ตอนเข้าบ้าน ชัฎฎอนจะพูดว่ พวกเจ้ามีที่นอนแล้ว และหากเขาไม่กล่าวชื่อของอัลลอฮ์ขณะรับประทานอาหาร ชัฎฎอนจะพูดว่ พวกเจ้ามีที่นอนและอาหารแล้ว” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2018)

2 รับประทานสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวก่อน

ในฮะดีษของท่านอุมัร บิน อบี ฮะละมะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันศุมมา ที่ท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม กล่าวว่ “จงรับประทานสิ่งที่อยู่ถัดจากตัวเจ้า”

3 หยิบขึ้นอาหารที่ตกพื้น เช็ดฝุ่นออก และรับประทานมัน

ดั่งฮะดีษที่ท่านญาบิร เราะวะฎียัลลอฮุอันศุมมา รายงานว่ฉันได้ยินท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม กล่าวว่: “แท้จริงชัฎฎอนจะมาร่วมในทุก ๆ กิจการของคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่าน แม้กระทั่งในการรับประทานอาหารของเขา เมื่อมีอาหารคำใดตกลงบนพื้น เขาจะหยิบขึ้นมาทำความสะอาดสิ่งสกปรกที่ติดอยู่ออก แล้วจึงรับประทานมันอย่าทิ้งมันให้กับชัฎฎอน และเมื่อรับประทานเสร็จก็จงเลียนิ้วของเขา เพราะเขาไม่รู้ว่ความ

จำเริญของอาหารอยู่ที่ส่วนไหนของมัน” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2033)

หากใครครวญฮะดีษนี้ให้ดีจะพบว่า ชัยฎอนมีความกระหายอย่างมากที่จะมีส่วนร่วมในทุก การงานของมนุษย์ เพื่อปลดความจำเริญออกจากชีวิตเขา และสร้างความเสียหายให้กับกิจการ ของเขา และสิ่งที่บ่งชี้ถึงความพยายามของชัยฎอนที่ติดตามมนุษย์ในทุกกิจการของเขา คือ คำพูดของ

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ที่ท่านกล่าวว่า: **“แท้จริงชัยฎอนจะมาร่วมในทุก ๆ กิจการของคนหนึ่งคนได้ในหมู่พวกท่าน”**

4 การเลียนิ้ว

การเลียนิ้วเมื่อรับประทานอาหารหมดแล้ว เป็น สุนนะฮ์ และมีสุนนะฮ์ให้ดูนิ้วตัวเอง หรือดูนิ้วคนอื่น ด้วย เช่นภรรยาของเขา เป็นต้น และมีสุนนะฮ์ไม่ให้เช็ด มือด้วยผ้าหรือกระดาษ หรือสิ่งอื่นๆ จนกว่าจะได้เลีย ให้เกลี้ยงเสียก่อน

หลักฐานคือ: ฮะดีษของท่านญาบิร เราะะฎิยัลลอฮุอันฮิ ที่กล่าวมาแล้ว

และในฮะดีษที่ท่านอับนุ อับบาส เราะะฎิยัลลอฮุอันฮิ รายงานว่าท่านนบี- صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ กล่าวว่: “เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านรับประทานอาหารเสร็จแล้ว อย่าได้เช็ดมือของเขา จนกว่าเขาจะได้เลียมันเสียก่อน” (บันทึกโดยอัลบุคอรี ฮะดีษลำดับที่ 5456 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2033)

5 รับประทานอาหารจนหมดเกลี้ยงภาชนะ

ความหมายคือ ทำความสะอาดภาชนะใส่อาหาร ด้วยการปาดอาหารที่เหลืออยู่มากินจนสะอาด เพราะ ความจำเริญอาจจะอยู่ในอาหารที่เหลืออยู่ที่ขอบจาน ก็เป็นได้ ตัวอย่างเช่น เวลาทานข้าว ก็ให้ปาดข้าวที่อยู่ ขอบจานหรือภาชนะมากินให้หมด เพราะบะเราะกะฮ์ ของอาหารอาจจะอยู่ที่อาหารจากขอบจานนั่นเอง

หลักฐานคือ: ฮะดีษที่ท่านอะนัส เราะะฎิยัลลอฮุอันฮิ กล่าวว่ “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ใช้ให้พวกเราวาดอาหารจนภาชนะใส่อาหารสะอาด” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับ

ที่ 2034)

และในฮะดีษที่ท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎ็ยัลลอฮุอันฮ์ รายงานว่าท่านนบีกล่าวว่า: **“คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านจงกวาดอาหารจนภาชนะสะอาด”** (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2035)

ชัยค์ อิบนู อุษัยมีน เราะวะฮิมะฮ์ซุลลอฮ์ กล่าวว่า “หมายความว่า เมื่อรับประทานอาหารหมดก็ให้ใช้นิ้วเช็ดภาชนะใส่อาหารนั้นแล้วใช้นิ้วนี้เป็นชุมชนะฮ์ที่ผู้คนจำนวนมากเพิกเฉยที่จะปฏิบัติมัน และที่น่าเสียใจคือนักศึกษาศาสนาก็เพิกเฉยเช่นกัน” (ดูใน ชัรหฺ รียาฎ อัลศอลิฮีน 1/892)

6 รับประทานโดยใช้นิ้วสามนิ้ว

มีชุมชนะฮ์ให้รับประทานอาหารด้วยนิ้วสามนิ้ว สำหรับอาหารที่รับประทานด้วยสามนิ้วได้ เช่น ผลอินทผลัม เป็นต้น

หลักฐานคือ: ฮะดีษที่ท่านกะอับ บิน มาลิก เราะวะฎ็ยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม รับประทานอาหารด้วยนิ้วสามนิ้ว และใช้นิ้วของท่านก่อนจะเช็ดมัน” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2032)

7 หายใจนอกภาชนะสามครั้ง

มีชุมชนะฮ์ให้ดื่มน้ำจากภาชนะแบ่งเป็นสามครั้ง และให้หายใจข้างนอกหลังจากดื่มเสร็จในแต่ละครั้ง

หลักฐานคือ: ฮะดีษที่ท่านอะนัส เราะวะฎ็ยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า “ในการดื่มน้ำท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม จะหายใจสามครั้ง และท่านกล่าวว่า: **“แท้จริงมันทำให้อึด ทำให้เราสุขภาพดี และได้รสชาติ”** ท่านอะนัส เราะวะฎ็ยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: **“ฉันก็หายใจสามครั้งในการดื่มน้ำ”** (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 5631 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2028)

ความหมายของการหายใจในการดื่มน้ำนี้คือ หายใจนอกภาชนะ ดังฮะดีษของท่านอบู เกาะตาเดฮ์ เราะวะฎ็ยัลลอฮุอันฮ์ ที่กล่าวว่า ท่านเราะฮ์ซุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: **“เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านดื่ม จงอย่าหายใจรดลงไปภาชนะ”** (บันทึก

โดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 5630 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 267)

8 กล่าว อัลฮัมดุลิลลาฮ์ หลังจากรับประทานอาหารเสร็จ

หลักฐานที่บ่งชี้ถึงสุนนะฮ์นี้คือ:

ฮะดีษที่ท่านอะนัส บิน มาดิก เราะวะฎียัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัดลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “แท้จริงอัลลอฮ์ทรงพอใจบ่าวที่เมื่อเขารับประทานอาหารและดื่มเสร็จแล้วเขาก็กล่าวคำสรรเสริญต่ออัลลอฮ์” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2743)

การกล่าวคำสรรเสริญต่ออัลลอฮ์มีหลายสำนวน เช่น:

1> الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ غَيْرَ مَكْفُومٍ ، وَلَا مُؤَدَّعٍ ، وَلَا مُسْتَعْتَقٍ عَنْهُ رَبِّ

อ่านว่า “อัลฮัมดุลิลลาฮิ กะซีรอน ฎ็อยยิบัน มุบะเราะกัน ฟิฮี ฮ็อยเราะะ มั๊กฟิยีน วะลา มุวัตตะอิน วะลา มุสตัหมัน อันสุร็อบบะนา”

ความว่า “การสรรเสริญทั้งหมดเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ เป็นการสรรเสริญที่มากมาย ดิงาม และจำเจริญอยู่ในนั้น โดยที่เราไม่อาจจะขาดการฟังฟังพระองค์ได้ในขณะที่พระองค์ไม่ต้องฟังผู้ใดเลย เราไม่อาจจะทอดทิ้งพระองค์ และไม่อาจฟังตัวเองโดยปราศจากพระองค์ได้ โอ้พระผู้อภิบาลของเรา” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 5458)

2> الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَفَّأَنَا وَأَرْوَأَنَا غَيْرَ مَكْفُومٍ ، وَلَا مَكْفُورٍ

อ่านว่า “อัลฮัมดุลิลลาฮิล ละซี กะฟานา วะอัรวานา ฮ็อยรอ มั๊กฟิยีน วะลา มั๊กฟูร”

ความว่า “การสรรเสริญทั้งหมดเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งให้ความเพียงพอแก่เราและให้ความอิ่มแก่เรา โดยที่เรายังคงต้องการฟังฟังพระองค์อยู่เสมอในขณะที่พระองค์ไม่ต้องฟังผู้ใด และความดีของพระองค์จะไม่ถูกปฏิเสธ” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 5459)

9 รับประทานอาหารพร้อมหน้ากัน

มีสุนนะฮ์ให้รับประทานอาหารพร้อมกัน โดยไม่แยกกันรับประทานอาหาร

หลักฐานคือ: ฮะดีษที่ท่านญาบิร บิน अबดุลลอฮ์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่่า ฉัันได้ยัันท่าน เราะะฎุลลอฮ์ ค็ือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่่า: “อาหารของหนึ่งคนเพียงพอสำหรับคนสองคน อาหารของสองคนเพียงพอสำหรับคนสี่คน และ อาหารของสี่คนเพียงพอสำหรับคนแปดคน” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2059)

10 ชมอาหารเมื่อชอบอาหารนั้น

การชมอาหารเมื่อถูกใจอาหารถือเป็นสุนนะฮ์ แน่แน่นอนว่า ไม่มีใครชมอาหารใดนอกจากเพราะในอาหารนั้นมีสิ่งที่ดีให้ชม

หลักฐานคือ: ฮะดีษที่ท่านญาบิร บิน अबดุลลอฮ์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่่า ท่านนบี ค็ือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ขออาหารจากภรรยาของท่าน พวกเขาบอกว่า เรามีแต่ ค็ือลเท่านั้น ท่านจึงเรียกให้เอามา แล้วท่านก็กินแล้วพูดว่่า “อาหารรสเลิศที่สุดคือ ค็ือล อาหารรสเลิศที่สุดคือ ค็ือล” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2052)

ค็ือล คืออาหารชนิดหนึ่งในสมัยนั้นมีรสชาติหวาน ไม่ใช่มีรสเปรี้ยวเหมือนค็ือล (น้ำส้ม) ของเราในปัจจุบัน

ชัยค็ือบิनु อุซัยมีน เราะะฮิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่่า “และนี่ก็คือแบบอย่างของท่านนบี ค็ือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เช่นกัน เมื่อท่านพอใจในอาหารท่านก็จะชม เช่นหากคุณต้องการชมขนมปัง คุณก็พูดว่่า ขนมปังที่รสชาติดีที่สุดคือขนมปังของคนนั้นคนนี้ เป็นต้น และนี่ก็คือสุนนะฮ์ของท่านเราะะฎุลลอฮ์ ค็ือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เช่นกัน (ดูใน ธีร์หิรียาฎ อัศศอลิฮีน 2/1057)

หากเราสังเกตดูสังคมของเราในปัจจุบันจะพบว่าคนจำนวนมากทำตัวขัดแย้งกับสุนนะฮ์ของท่านนบี ค็ือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ไม่เพียงแต่ทั้งสุนนะฮ์เท่านั้น แต่ทำตรงกันข้ามด้วยซ้ำไป ทั้งดำหนิ ทั้งดูถูกอาหารซึ่งตรงข้ามกับแบบอย่างของท่านนบี ค็ือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม โดยสิ้นเชิง ในฮะดีษท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า ได้กล่าวว่่า “ท่านนบี ค็ือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ไม่เคยตำหนิอาหารเลย หากท่านชอบท่านก็ทาน หากไม่ชอบท่านก็ไม่ทาน” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 3563 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2064)

11 ขอคุณอ้อให้แก่เจ้าของอาหาร

اللَّهُمَّ بَارِكْ لِمَا رَزَقْتَهُمْ ، وَاغْفِرْ لَهُمْ ، وَارْحَمَهُمْ

หลักฐานคือ: ฮะดีษที่ท่าน अबดุลลอฮ์ บิน บุสรุ้ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่่า “ท่านเราะะฎุลลอฮ์ ค็ือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้มาเป็นแขกของพ่อฉััน พวกเราก็ี่ได้นำอาหารและวัฏบะฮ์ (ขนมชนิดหนึ่ง) มาต้อนรับท่าน ท่านก็ทาน จากนั้นลูกอินทผลั้มก็ถูกนำมา ท่านทานอินทผลั้มด้วยการเอาเมล็ดของมันไว้ระหว่างสองนิ้ว ด้วยการรวบนิ้วชี้กับนิ้วกลางเข้าด้วยกัน แล้วเครื่อง

ดื่มก็ถูกนำมา ท่านก็ดื่ม แล้วท่านก็ยื่นให้กับคนที่อยู่ข้างขวาของท่าน เขากล่าวว่า พ่อของฉัน กล่าวตอนที่ท่านบีตือบังเหียนสัตว์พาหนะของท่านว่า ขอคุณอาให้แก่พวกเราด้วยเถิด ท่านจึงกล่าวว่า:

อ่านว่า “อัลลอฮุมมะ บาริก ละฮุม ฟี มา รอซกัตะฮุม วัฆฟิระละฮุม วัรฮัมฮุม”

ความว่า “โอ้อัลลอฮ์ โปรดประทานความจำเริญแก่พวกเขาในสิ่งที่พระองค์ประทาน ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และโปรดอภัยโทษให้แก่พวกเขา และโปรดเมตตา พวกเขา” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2042) “วัฎบะฮ์” คือขนมที่มีส่วนผสมของผลอินทผลัม แป้ง และน้ำมันเนย

◆ 12 รินน้ำให้คนที่อยู่ทางขวามือก่อนคนที่อยู่ทางซ้ายมือ

เมื่อดื่มน้ำมีชุมนนะฮ์ให้คนที่อยู่ทางขวามือดื่มก่อนคนที่อยู่ทางซ้ายมือ

หลักฐานคือ: ฮะดีษที่ท่านอะนะส บิน มาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า “ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้มาหาพวกเราที่บ้านและขอเครื่องดื่ม พวกเราจึงรินนมแพะให้ แก่ท่าน และฉันก็ผสมน้ำจากบ่อน้ำของฉันให้แก่ท่าน ท่านก็ดื่ม ขณะนั้นท่านอบูบักรอยู่ข้างซ้าย ของท่าน ท่านอุมร์อยู่ตรงหน้าท่าน และชาวอาหรับชนบทคนหนึ่งอยู่ทางขวาของท่าน เมื่อท่าน เราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ดื่มเสร็จ ท่านอุมร์พูดว่า ท่านอบูบักรอยู่นี่ โอ้ท่าน เราะซูลุลลอฮ์ แต่ท่านเราะซูลุลลอฮ์ยื่นให้ชายชาวชนบทคนนั้นดื่มก่อนอบูบักรและอุมร์ ท่าน เราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า “ผู้ที่อยู่ข้างขวาก่อน ผู้ที่อยู่ข้างขวาก่อน ผู้ ที่อยู่ข้างขวาก่อน” ท่านอะนะส เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: “นี่คือชุมนนะฮ์ นี่คือชุมนนะฮ์ นี่คือ ชุมนนะฮ์” (บันทึกโดย อัลบุคอรี ฮะดีษลำดับที่ 2571 บันทึกโดยมุสลิม ฮะ ดีษลำดับที่ 2029)

◆ 13 ผู้รินน้ำต้องเป็นคนสุดท้ายที่ดื่ม

มีชุมนนะฮ์ให้คนที่รินน้ำต้องเป็นคนสุดท้ายที่ดื่มคนสุดท้าย

หลักฐานคือ: ฮะดีษยาวที่ท่านอบู เราะซูลุลลอฮ์ กล่าวว่า “...ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้รินน้ำให้ พวกเขาดื่ม ทุกคนจนเหลือฉันและตัวท่านเราะซูลเอง จากนั้นท่าน เราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะ ลัยฮิวะซัลลัม ก็ได้รินน้ำให้แก่ ฉันและกล่าวว่า “จงดื่ม” ฉันกล่าวว่า “ฉันไม่ดื่มจนกว่าท่านจะดื่ม ก่อนโอ้ท่านเราะซูลุลลอฮ์” ท่านจึงกล่าวว่า “ผู้ที่รินน้ำต้องเป็นคนสุดท้ายที่ดื่ม” ฉันจึงรับมา ดื่ม แล้วท่านเราะซูลุลลอฮ์ก็ดื่มเป็นคนสุดท้าย...” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 681)

เกร็ด: สำหรับผู้ที่ตึ่มนม หลังจากตึ่มนมเสร็จแล้วมีซุนนะฮ์ให้กั้วปากด้วยน้ำเปล่าเพื่อล้างปากให้ร็องรอยที่เหลือของไขมันนมหายไ้

หลักฐานคือ: ฮะดีษที่ท่านอับนุ อับบาต เราะฎิยัลลอฮุอันฮูมา กล่าวว้า “แท้จริงท่านบิคือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ตึ่มนม และขอน้ำมาบ้วนปาก และท่านกล่าวว่า “แท้จริงมันมีไขมัน” (บันทึกโดยอัลบุคอรัย ฮะดีษลำดับที่ 211 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 358)

14 ปิดฝาภาชนะในตอนกลางคืน และกล่าว บิสมิลลาฮ์

เมื่อตกค่ำมีซุนนะฮ์ให้ปิดภาชนะใส่อาหารและน้ำที่เปิดอยู่ และกล่าว บิสมิลลาฮ์ ขณะปิด

หลักฐานคือ: ฮะดีษที่ท่านญาบิร บิน อับดุลลอฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮูมา กล่าวว้า ฉันได้ยินท่าน เราะฎิยัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว้า: “พวก ท่านจงปิดฝาภาชนะใส่อาหาร และผูกปากถุงน้ำ เพราะในปีหนึ่งจะมีคืนหนึ่งที่เชื้อโรคลงมา มันจะไม่ผ่านภาชนะใดที่ไม่มีฝาปิดหรือไม่มีเชือกผูกนอกจากมันจะลงไปโน้น” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2014) และฮะดีษจากท่านญาบิร บิน อับดุลลอฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮูมา เช่นกันรายงานว้าท่านบิกล่าวว้า: “และจงผูกถุงหนังใส่น้ำ และกล่าว บิสมิลลาฮ์ และจงปิดฝาภาชนะใส่อาหาร และกล่าว บิสมิลลาฮ์ แม้ด้วยการวางสิ่งหนึ่งทับไว้ข้างบนก็ตาม” (บันทึกโดยอัลบุคอรัย ฮะดีษลำดับที่ 5623)

สอง:สุนนะฮ์ในการสละม การพบกัน และนั่งซุมนุ่ม

1 สุนนะฮ์ในการให้สละม

หลักฐานในเรื่องนี้มีมากมาย เช่น ฮะดีษที่ท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎียัดลอฮ์อันวานีย์ กล่าวว่า แท้จริงท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม กล่าวว่า: “สิทธิระหว่างมุสลิมด้วยกันมีหกอย่าง” มีผู้กล่าวว่า มีอะไรบ้างโอ้ท่านเราะซูลุลลอฮ์? ท่านตอบว่า: “เมื่อท่านพบเจอเขาก็จงให้สละมแก่เขา เมื่อเขาเชิญท่านก็จงรับคำเชิญเขา เมื่อเขาขอคำปรึกษาจากท่านก็จงให้คำปรึกษาแก่เขา เมื่อเขาจามแล้วกล่าวว่า อัลฮัมดุลิลลาฮ์ ท่านก็จงกล่าวว่า ยัรฮะมุกัลลอฮ์ เมื่อเขาป่วยท่านก็จงไปเยี่ยมเขา เมื่อเขาเสียชีวิตก็จงตามไปส่งศพของเขา” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2162)

ส่วนการกล่าวตอบสละมนั้นเป็นวาญิบ หลักฐานคือ:

อายะฮ์ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{وَإِذَا حُيِّتُمْ بِحَيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا} [النساء : 86]

ความว่า “และเมื่อพวกเขาได้รับคำอวยพรใด ๆ ก็จงกล่าวตอบด้วยคำอวยพรที่ดีกว่านั้น หรือไม่ก็กล่าวคำอวยพรนั้นตอบกลับไป แท้จริงอัลลอฮ์ทรงคำนวณนับทุกสิ่งทุกอย่าง”]ซูเราะฮ์อันนิซาฮ์: 86]

กฎทางศาสนบัญญัติกำหนดว่า โดยรากฐานแล้วคำสั่งย่อมต้องมีนัยว่าเป็นวาญิบ นักวิชาการมากกว่าหนึ่งคนเห็นพ้องกันว่า การกล่าวตอบรับ สลามนั้นเป็นวาญิบ เช่น อิบน์ ฮัซม์, อิบน์ อับดิลบัร, ซัยค์ ตะกีเยุดดีน เป็นต้น (ดูใน อัลอฮาตาบ อัลฮัซรัอียะฮ์ 1/356 ฉบับพิมพ์ มุอัซซะซะฮ์ อัลริชาละฮ์)

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

สำนวนการให้سلام และตอบسلامที่ประเสริฐที่สุดคือ (อัสสะลามุลลัยกุม ะเราะหิมะตุลลอฮิ ะบะเราะกาตุฮ์)

อิบนุล ก็อยยิม เราะฮิมะฮ์ฮะฮ์ กล่าวว่: “แบบอย่างของท่านนบี คืออัสสลอฮุอะลัยฮิ วะซัลลัม ในการให้سلام ท่านจะกล่าวสุดที่คำว่า “วะบะเราะกาตุฮ์” (ดูใน ซาตุลมะฮาด 2/417)

การให้سلام เป็นสุนนะฮ์หนึ่งที่ส่งเสริมให้ปฏิบัติ เนื่องด้วยความประเสริฐที่ยิ่งใหญ่ ดังฮะดีษที่ท่านอนู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่ ท่านนบี คืออัสสลอฮุอะลัยฮิ วะซัลลัม กล่าวว่: “ขอสาบานต่อผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในมือของพระองค์ พวกท่านจะไม่ได้เข้าสวรรค์จนกว่าพวกท่านจะศรัทธา และพวกท่านยังไม่ศรัทธาอย่างสมบูรณ์จนกว่าพวกท่านจะรักใคร่กัน เอาใหม่ฉันจะบอกพวกท่านถึงสิ่งหนึ่งที่เมื่อพวกท่านทำสิ่งนั้นพวกท่านจะรักกัน? นั่นคือ จงให้سلامแก่กัน” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 54)

2 สุนนะฮ์ให้กล่าวสลามซ้ำสามครั้ง หากมีความจำเป็น

เช่นสงสัยว่าการให้สลามครั้งแรกไม่ได้ยิน ก็ส่งเสริมให้กล่าวสลามเป็นครั้งที่สอง และสาม เช่นกันหากเขาเข้าไปยังที่ประชุมใหญ่ๆ มีคนมากมาย และเกรงว่าการกล่าวสลามครั้งเดียวจะไม่ได้ยินไม่ทั่วถึงก็ให้กล่าวจนถึงสามครั้งเพื่อให้ได้ยินทั่วถึงทั้งหมด

ชุมชนะฮ์ที่ไม่กำหนดเวลา

หลักฐานคือ: ฮะดีษของท่านอะนัส เราะวะฎียัลลอฮุอันฮีย์ รายงานว่า “เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม พูดคำหนึ่งท่านจะพูดซ้ำสามครั้ง จนเกิดความเข้าใจ และเมื่อท่านมาเดินเข้ามายังวงชุมชนใดท่านก็ให้สลามพวกเขาสามครั้ง” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 95)

จากฮะดีษของท่านอะนัส เราะวะฎียัลลอฮุอันฮีย์ เราได้รู้ว่ามีชุมชนะฮ์ให้พูดซ้ำสามครั้งหากมีความจำเป็น เช่น เมื่อพูดแล้วผู้ฟังไม่เข้าใจมีชุมชนะฮ์ให้พูดซ้ำจนถึงสามครั้ง

3 ให้สลามทั้งคนที่รู้จักและไม่รู้จัก

ตั้งฮะดีษของท่านอับดุลลอฮ์ บิน อัมร์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮุมมา กล่าวว่า: “แท้จริงมีชายคนหนึ่งมาถามท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ว่ามีการปฏิบัติในอิสลามอันใดบ้างที่ดีที่สุด? ท่านกล่าวว่า “การที่ท่านเลี้ยงอาหาร และให้สลามแก่คนที่ท่านรู้จักและไม่รู้จัก” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 12 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 39)

4 ให้เริ่มกล่าวสลามแก่ผู้ที่มีระบุในชุมชนะฮ์ว่าให้กล่าวแก่เขาก่อน

ท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮีย์ กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “ผู้ที่ชี้พาทะจะต้องให้สลามแก่ผู้ที่ดิน ผู้ที่ดินต้องให้สลามแก่ผู้ที่นั่ง คนจำนวนน้อยต้องให้สลามแก่คนจำนวนมาก” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 6233 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2160)

และในอีกสายรายงานหนึ่งท่านกล่าวว่า: “เด็กต้องให้สลามแก่ผู้ใหญ่ คนเดินผ่านต้องให้สลามแก่คนที่นั่ง คนจำนวนน้อยต้องให้สลามแก่คนจำนวนมาก” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 6234)

และไม่ได้หมายความว่าเริ่มให้สลามก่อนสลบกันจากที่ระบุในฮะดีษจะเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจแต่อย่างใด เช่น ผู้ใหญ่ให้สลามแก่เด็กก่อน หรือคนเดินให้สลามแก่ผู้ที่ชี้พาทะ เป็นต้น

5 การให้สลามแก่เด็ก ๆ

ตั้งฮะดีษที่ท่านอะนัส บิน มาลิกเราะวะฎียัลลอฮุอันฮีย์ กล่าวว่า “แท้จริงเขาได้เดินกับท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และได้เดินผ่านเด็กกลุ่มหนึ่ง ท่านจึงให้สลามแก่พวกเขา” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 6247 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2168)

การให้สลามแก่เด็กนั้น ช่วยฝึกให้มีความถ่อมตน และเป็นการฝึกให้เด็ก ๆ เคยชินกับการให้สลาม และปลูกฝังนิสัยนี้ในตัวของพวกเขา

ชุมชนะฮ์ในการสลาม การพบกัน และในชุมชน

6 ให้สลามขณะเข้าบ้าน

คือการให้สลามทั่วไป นั่นคือหลังจากถูพื้นด้วยไม้สีกา เพราะการถูพื้นด้วยไม้สีกาขณะเข้าบ้านเป็นสุนนะฮ์ และนี่คือช่วงที่สี่ของการถูพื้นที่ท่านนบีทำเป็นประจำ คือตอนเข้าบ้าน ดังฮะดีษที่ท่านหญิงอาอิชะฮ์เราะฎิยัลลอฮุอันฮากกล่าวว่า “แท้จริงเมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เข้าบ้านท่านจะถูพื้นก่อนเป็นอันดับแรก” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 253)

เมื่อท่านถูพื้นเสร็จ ท่านได้เข้าบ้านและให้สลามกับคนที่อยู่ในบ้าน จนนักวิชาการบางท่านกล่าวว่า: เมื่อเข้าบ้านคุณต้องให้สลามทุกบ้านแม้แต่บ้านที่ไม่มีคนก็ตาม เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿إِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً كَمَا كَانَ اللَّهُ لِكُلِّ أَصْحَابٍ لَّدَيْهِ عِلْمًا﴾
: [النور: 61]

ความว่า “เมื่อพวกเจ้าเข้าไปในบ้านก็จงกล่าวสลามให้แก่ตัวของพวกเจ้าเอง เป็นการอวยพรอันจำเริญยิ่งจากอัลลอฮ์ เช่นนั้นแหละ อัลลอฮ์ทรงชี้แจงโองการทั้งหลายให้เป็นที่ชัดแจ้งแก่พวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้สติปัญญาพิจารณา” [ซูเราะฮ์ อันนุร: 61]

อิบนุ ฮะญัร เราะฮิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า: “การกล่าวให้สลามแก่ตัวเองเมื่อเข้าไปยังสถานที่ที่ไม่มีใครอยู่ ถือว่าเข้าชายอยู่ในบทนี้ด้วย เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา กล่าวว่า: “เมื่อพวกเจ้าเข้าไปในบ้านก็จงกล่าวสลามให้แก่ตัวของพวกเจ้าเอง...” (ดูใน ฟัตีหฺ อัลบาริ ฮะดีษลำดับที่ 6235 เรื่องการให้สลาม)

เกร็ด: ประโยชน์ที่ได้รับจากเรื่องนี้คือ สำหรับการเข้าไปในบ้านมีสุนนะฮ์สามอย่าง คือ:

1> **หนึ่ง:** การกล่าว บิสมิลลาฮ์ โดยเฉพาะตอนกลางคืน.

ดังฮะดีษที่ท่านญาบิร บิน อับดุลลอฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา กล่าวว่า เขาได้ยินท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “เมื่อชายคนหนึ่งเข้าไปในบ้านของเขา และเขากล่าวว่า บิสมิลลาฮ์ ขณะเข้าบ้าน และขณะรับประทานอาหาร ชัยฎอนจะพูดว่า ไม่มีที่นอนและอาหารสำหรับพวกเจ้า และหากเขาเข้าไปในบ้านโดยไม่กล่าว บิสมิลลาฮ์ ชัยฎอนจะพูดว่า พวกเจ้ามีที่นอนแล้ว และหากเขารับประทานอาหารโดยไม่กล่าว บิสมิลลาฮ์ ชัยฎอนจะพูดว่า พวกเจ้ามีอาหารแล้ว” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2018)

ชุนนะฮ์ที่ไม่กำหนดเวลา

- 2> **สอง:** การรื้อฟื้นด้วยไม้สิวกา ดังชะดีษของท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา ที่กล่าวมาแล้ว
- 3> **สาม:** การกล่าวสลามแก่คนในบ้าน

7 ให้กล่าวสลามเสียงค่อยๆ หากมีคนหลับอยู่ด้วย

ท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ก็ปฏิบัติอย่างนี้ ดังที่ท่านอัลมิกดาต บิน อัลอัซวัต เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: "...พวกเราเรียดนมมา และทุกคนก็ได้ดื่มส่วนของตัวเอง และพวกเราเก็บส่วนของท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ไว้ให้แก่ท่าน แล้วท่านนบีก็กลับมาตอนกลางคืน ท่านให้สลามด้วยเสียงที่ไม่ทำให้คนที่นอนหลับอยู่ต้องตื่น แต่คนที่ยังไม่นอนก็สามารถได้ยิน" (บันทึกโดยมุสลิม ชะดีษลำดับที่ 2055)

8 การฝากสลาม

การฝากสลามเป็นชุนนะฮ์ เช่น การที่คุณพูดกับคนๆ หนึ่งว่า "จงกล่าวสลามแก่คนนั้นให้ฉันหน่อย" ดังนั้น จึงมีชุนนะฮ์ให้นำคำสลามนั้นไปถึงคน ๆ นั้น

หลักฐานคือ: ชะดีษที่ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา รายงานว่า: แท้จริงท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวแก่นางว่า: "**แท้จริง ญิบรีลกล่าวสลามแก่เธอ**" นางกล่าวว่า "ฉันจึงกล่าวว่า ขอความสันติและความเมตตาของอัลลอฮ์จงประสบแต่เขาด้วย" (บันทึกโดยอัลบุคอรี ชะดีษลำดับที่ 3217 บันทึกโดยมุสลิม ชะดีษลำดับที่ 2447)

ในชะดีษนี้ชี้ให้เห็นว่า ให้นำคำกล่าวสลามไปถึงเจ้าของมัน เช่นที่ท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้นำคำกล่าวสลามของญิบรีลมาบอกแก่ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา และจากชะดีษนี้ได้บเรียนว่ามีชุนนะฮ์ให้ฝากสลามไปพร้อมกับใครบางคนได้ด้วย

9 กล่าวสลามเมื่อเข้าไปยังสถานที่ประชุมและขณะเสร็จสิ้นการประชุม

ดังชะดีษที่ท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: "**เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านไปถึงที่ประชุม เขาก็จงกล่าวสลาม และเมื่อเขาต้องการจะลุกขึ้นออกจากที่ประชุม เขาก็จงกล่าวสลาม การกล่าวสลามครั้งแรกก็ไม่ได้จำเป็นมากกว่าครั้งหลัง**" (บันทึกโดยอะหฺมัด ชะดีษลำดับที่ 9664 บันทึกโดยอบูดาวูด ชะดีษลำดับที่ 5208 บันทึกโดยอัตติรมิซีย์ ชะดีษลำดับที่ 2706 และอัลอัลบานีย์ เราะฎิยิมะฮุดดิลลอฮ์ กล่าวว่าเศาะฮี้หฺ ในเศาะฮี้หฺอัลญามิฮฺ 1/123)

10 สุนนะฮ์ให้จับมือขณะสলামตอนพบกัน

หลักฐานคือ: ฮะดีษที่ท่านอับดุลอะซิษ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ ได้กล่าวว่า “ฉันพบกับท่านอะนัษว่า การจับมือกันเป็นการกระทำของบรรดาสหายของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ใช่หรือไม่? ท่านอะนัษตอบว่า: ใช่” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 6263)

11 สุนนะฮ์ให้ยิ้ม และหน้าตาเบิกบานขณะพบกัน

ดังฮะดีษที่ท่านอับดุลอะซิษ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวแก่ฉันว่า: “ท่านอย่าได้ดูถูกความดีเด็ดขาด แม้ว่าความดีนั้นคือการพบพี่น้องของท่านด้วยใบหน้าที่เบิกบานก็ตาม” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2626)

และฮะดีษที่ท่านอับดุลอะซิษ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ รายงานว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “การยิ้มของท่านให้แก่พี่น้องของท่านเป็นการบริจาคทาน” (บันทึกโดยอัติมรียฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 1956 และอัลอัลบานีย์กล่าวว่าเศาะฮีหฺใน อัจเศาะฮ์เศาะฮีฮ์ 572)

12 สุนนะฮ์ให้พูดจาด้วยคำพูดที่ดี

สุนนะฮ์ให้พูดจาด้วยคำพูดที่ดี สุภาพ ไม่ว่าจะตอนพบกัน หรือตอนประชุม หรือในการพูดคุยต่างๆ เพราะการพูดดีนั้นเป็นเศาะตะเศาะฮ์(การบริจาค)

หลักฐานคือ: ฮะดีษที่ท่านอับดุลอะซิษ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “คำพูดที่ดีนั้นเป็นการบริจาค” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 2989 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 1009)

ผู้คนจำนวนมากที่ชอบพูดด้วยคำพูดที่ดี หากพวกเขาตั้งใจเนี่ยตให้ถูกต้องก็จะพบว่า พวกเขาได้รับความดีอย่างมากมาย และได้รับผลจากการบริจาคนี้ไปอย่างล้นเหลือ

ซัยดอิบน์ อุษัยมีน เราะฮิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า: “ คำพูดที่ดี คือการที่ท่านพูดว่า: คุณเป็นอย่างไรบ้าง สบายดีไหม แล้วพี่น้องของคุณล่ะ สบายดีนะ? เป็นต้น

สุนนะฮ์ที่ไม่กำหนดเวลา

ครอบครัวของคุณล่ะ? เป็นต้น เพราะคำพูดดีๆ เหล่านี้ได้สร้างความสุขให้แก่เพื่อนของคุณ ทุกๆ คำพูดที่ดี จึงเป็นการบริจาคของคุณ และเป็นผลบุญ เป็นผลตอบแทน ณ พระองค์อัลลอฮ์” (ดูใน ซัรหฺ รียาฎ อัศศอลิฮีน 2/996) เรื่องสุนนะฮ์ของคำพูดดี ๆ และการมีใบหน้าเบิกบานขณะ เจอกัน

13 มีสุนนะฮ์ให้รำลึกถึงอัลลอฮ์ขณะนั่งชุมนุมสนทนา

ฮะดีษที่กล่าวถึงความประเสริฐของการนั่งรำลึกถึง อัลลอฮ์ร่วมกันมีมากมาย เช่น ฮะดีษที่ท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮิ กล่าวไว้ว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “แท้จริงสำหรับ อัลลอฮ์นั้นมีบรรดามะลาอิกะฮ์ที่คอยตระเวนไปตาม ถนนหนทางต่างๆ คอยหาผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮ์ เมื่อเจอ กลุ่มชนใดที่รำลึกถึงอัลลอฮ์ พวกเขาที่จะเรียกกันว่า มาเถิด รับประทานสิ่งที่พวกท่านต้องการกันเถิด แล้วพวกเขาก็หอมล้อมด้วยปีกของพวกเขาจนสูงถึง ฟาตุนยา...” (บันทึกโดยอัลบุคอรียฺ ฮะดีษลำดับที่ 6408 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2689)

14 สุนนะฮ์ให้ปิดการนั่งพูดคุยด้วยการกล่าวดูอาอัลบลังความผิด

ดังฮะดีษที่ท่านอบูสุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮิ กล่าวไว้ว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “ผู้ใดที่นั่งร่วมกัน และได้พูดคุยมากมาย แล้วก่อน ลุกขึ้นเขากล่าวว่า:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

อ่านว่า “ซุบฮานะกัลลอฮุมมะ วะบิฮฺมัดิกะ อัชชะดุ อันลา อิลาฮะ อิลลาอันตะ อัศตัมฟิรุกะ วะอะตุบฺอิลัยกะ”

ความว่า: “มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่อัลลอฮ์ และด้วยการสรรเสริญของอัลลอฮ์ ฉันปฎิญาณ ตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ฉันขออภัยโทษต่อพระองค์ และฉัน สำนึก ผิดกลับเนื้อกลับตัวสู่พระองค์”

ไม่มีใครที่กล่าวเช่นนั้นนอกจากความผิดของเขาจะถูกให้อภัย” (บันทึกโดยอัตติรมิซียฺ ฮะดีษลำดับที่ 3433 และอัลอัลบานียฺกล่าวว่าเศาะฮีหฺ ในเศาะฮีหฺอัลญามิอฺ 2/1065)

สาม: คุณนะฮี่ในการสวมใส่เสื้อผ้าและเครื่องประดับ

1 คุณนะฮี่ให้สวมใส่รองเท้าข้างขวาก่อน

เมื่อมุสลิมคนใดต้องการสวมใส่รองเท้า ให้เขาสวมข้างขวาก่อน และเมื่อจะถอดมีคุณนะฮี่ให้ถอดข้างซ้ายก่อน

หลักฐานคือ: ฮะดีษที่ท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ ะฮ์เราะฎียัลลอฮุอันฮ์ รายงานว่า แท้จริงท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า “เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านสวมรองเท้า จงเริ่มสวมข้างขวาก่อน และเมื่อถอดให้ถอดข้างซ้ายก่อน เพื่อให้ข้างขวาเป็นข้างแรกในการสวมและข้างสุดท้ายในการถอด” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 5856)

และในอีกตำนานหนึ่งท่านนบีมูฮัมมัดกล่าวว่า: “คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านอย่าเดินด้วยการสวมรองเท้าข้างเดียว แต่จงสวมทั้งสองข้างหรือไม่ก็ถอดทั้งสองข้าง” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2097)

ชุนนะฮ์ที่ไม่กำหนดเวลา

ในสองฮะดีษนี้มีสามชุนนะฮ์ด้วยกันคือ:

1

ให้เริ่มสวมรองเท้าจากข้างขวาก่อน

2

ให้เริ่มถอดรองเท้าข้างซ้ายก่อน

3

ให้สวมรองเท้าทั้งสองข้าง หรือถอดทั้งสองข้าง และไม่เดินด้วยการสวมรองเท้าข้างเดียว

2 ชุนนะฮ์ให้สวมเสื้อผ้าสีขาว

ความหมายคือให้สวมเสื้อผ้าสีขาว เพราะมันเป็นชุนนะฮ์ ดังฮะดีษที่ท่านอิบนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “พวกท่านจงสวมใส่เสื้อผ้าของท่านที่สีขาว เพราะมันเป็นเสื้อผ้าที่ดีที่สุดของพวกท่าน และจงห่อศพของพวกท่านด้วยผ้าสีขาวด้วย” (บันทึกโดยอะหฺมัด ฮะดีษลำดับที่ 2219 บันทึกโดยอบูดาวูด ฮะดีษลำดับที่ 3878 บันทึกโดยอัลติรมิซีย์ ฮะดีษลำดับที่ 994 และอัลอัลบานียกกล่าวว่าเศาะฮีหฺ ในเศาะฮีหฺ อัลญามิอฺ 1/267)

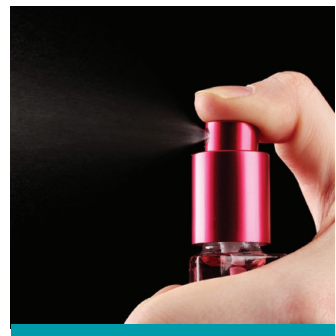

ชัยคฺอิบนุ อุษัยมีน เราะฮิมะฮฺลุลลอฮ์ กล่าวว่า “การสวมใส่สีขาวครอบคลุมทั้ง เสื้อ ฝ้านุ่ง กางเกง หากเป็นไปได้ก็จะดียิ่ง แต่ถ้าเขาจะสวมเสื้อผ้าสีอื่นก็ไม่เป็นไร โดยมีเงื่อนไขว่า ต้องไม่เป็นเสื้อผ้าสำหรับเพศตรงข้าม” (ดูในซัรหฺ รัยฎู อัจศอลิฮีน 2/1087)

3 มีชุนนะฮ์ให้ใช้น้ำหอม

ดังฮะดีษที่ท่านอะนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่าท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “สิ่งที่อยู่ในโลกนี้ที่ฉันรักคือ ผู้หญิงและน้ำหอม และในการละหมาदनั้นคือที่แห่งความสุขใจของฉัน” (บันทึกโดยอะหฺมัด ฮะดีษลำดับที่ 12293 บันทึกโดยอันนะซาอีย์ ฮะดีษลำดับที่ 3940 และอัลอัลบานียกกล่าวในเศาะฮีหฺ อันนะซาอีย์ว่า ฮะซันเศาะฮีหฺ)

ส่วนจำนวนอื่นที่ว่า: (หุบบิบา อิลัยยะ มิน ดุนยาคุม ษะลาษุน) “ถูกทำให้เป็นที่รักแก่ฉันจากคุณยาของพวกเขาท่านมีสามอย่าง” เป็นจำนวนที่ฎาเราะฮ์ฟ

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม รังเกียจที่จะมีกลิ่นเหม็นจากตัวท่าน: ดังฮะดีษที่ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮากล่าวว่า “ท่านเราะซูลุลลอฮ์ จะเน้นหนักมากที่จะไม่ให้มีกลิ่นไม่ดีออกมาจากตัวของท่าน” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 6972)

4 การปฏิเสธรับน้ำหอมเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ

ดังฮะดีษที่ท่านอนิส เราะฎิยัลลอฮุอันฮากล่าวว่า: “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ไม่ปฏิเสธที่จะรับน้ำหอม” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 2582)

5 ชุนนะฮ์ให้หวีผมจากข้างขวาก่อน

มีชุนนะฮ์ให้หวีผมจากซีกขวาก่อนแล้วจึงค่อยหวีซีกซ้าย

หลักฐานคือ:

ฮะดีษที่ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮากล่าวว่า “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ชอบที่จะเริ่มข้างขวาก่อนในการสวมรองเท้า หวีผม ทำความสะอาด และการงานอื่นๆ ทั้งหมดของท่าน” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 168 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 268)

สี่: สุนนะฮ์ในการจามและการหา

ในการจามมีสุนนะฮ์ดังนี้:

1 มีสุนนะฮ์ให้ผู้จามกล่าวคำว่า “อัลฮัมดุลิลลาฮ์”

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ / يَرْحَمُكَ اللّٰهُ / يَهْدِيْكُمْ اللّٰهُ ، وَ يُصَلِّحُ بِالْكَمِّ

ดังฮะดีษที่ท่านอุมมฺ สุรียเราะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮ์ ที่รายงานว่ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลิม กล่าวว่: “เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านจาม เขาจงกล่าวว่ อัลฮัมดุลิลลาฮ์ (ความว่: การสรรเสริญทั้งมวลเป็นสิทธิของอัลลอฮ์) และเพื่อนของเขาหรือผู้ที่ไ้ยินจงกล่าวว่: ยัรฮะมุ้ลลอฮ์ (ความว่: ขออัลลอฮ์โปรดเมตตาท่าน) แล้วผู้ที่จามก็จงกล่าวอีกว่: ยะฮ์ดีกูมุลลอฮุ วะยุศลิฮุ บาละกุม (ความว่: ขออัลลอฮ์ทรงโปรดให้ทางนำแก่พวกท่าน และปรับปรุงสภาพของพวกท่านด้วยเถิด)” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย ฮะดีษลำดับที่ 6224)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ

บางครั้งท่านก็กล่าวว่ “อัลฮัมดุลิลลาฮิ อะลา กุลลิฮาล”

ในสายรายงานฮะดีษที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: **“เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านจามเขาจงกล่าวว่า: อัลฮัมดุลิลลาฮ์ อะลา กุลลีฮาล (ความว่า: การสรรเสริญทั้งหมดเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ในทุกๆ สภาพ)”** (บันทึกโดยอบูดาวูด ฮะดีษลำดับที่ 5031)

อิบนุก็อยยิม เราะฮิมะฮุลลอฮ์ กล่าวเกี่ยวกับฮะดีษนี้ในซาอูลมะอะด 2/436 ว่าสายรายงานถูกต้อง)

بِرَحْمَةِ اللَّهِ / يَهْدِيكُمْ اللَّهُ ، وَيُصَلِّحْ بَالِكُمْ

ผู้ที่ได้ยินก็จะกล่าวแก่เขาว่า: “ยัรฮะมุกัลลอฮ์” และผู้ที่จามก็ตอบอีกครั้งว่า: “ยะฮดีกumulลอฮ์ วะยุศลิฮู บาละกุม” ทั้งหมดนี้อยู่ในฮะดีษของท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฮิมะฮุลลอฮ์ ที่กล่าวมาแล้ว

2 หากผู้ที่จามไม่กล่าว อัลฮัมดุลิลลาฮ์ ผู้ที่ได้ยินก็ไม่ต้องกล่าว ยัรฮะมุกัลลอฮ์

หากผู้จามไม่กล่าวว่า อัลฮัมดุลิลลาฮ์ ไม่มีชุนนะฮ์ให้กล่าว ยัรฮะมุกัลลอฮ์ แต่มีชุนนะฮ์ให้ไม่ต้องกล่าว; ดังฮะดีษที่ท่านอะนัส เราะฮิมะฮุลลอฮ์กล่าวว่า: “มีชายสองคนจาม ณ ที่นั่งของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม แล้วท่านนบีก็กล่าวว่า: ยัรฮะมุกัลลอฮ์ ให้แก่คนหนึ่ง แต่ไม่กล่าวให้อีกคนหนึ่ง ชายคนนั้นกล่าวว่า: โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ท่านกล่าวว่า ยัรฮะมุกัลลอฮ์ ให้แก่เขา แต่ท่านไม่กล่าวให้แก่ฉัน ท่านนบีจึงกล่าวว่า: **“แท้จริงเขากล่าวว่า อัลฮัมดุลิลลาฮ์ แต่ท่านไม่ได้กล่าว”** (บันทึกโดยอัลบุคอรี ฮะดีษลำดับที่ 6225)

นี่คือการปฏิบัติของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และฮะดีษที่เป็นคำพูดของท่าน ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม คือฮะดีษที่ท่านอบู มุซา เราะฮิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมกล่าวว่า: **“เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านจามแล้วเขากล่าวว่า อัลฮัมดุลิลลาฮ์ ท่านก็จงกล่าวว่า ยัรฮะมุกัลลอฮ์ และหากเขาไม่กล่าวอัลฮัมดุลิลลาฮ์ ท่านก็ไม่ต้องกล่าว ยัรฮะมุกัลลอฮ์”** (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2992)

แต่หากเป็นการอบรมฝึกฝน เช่น ฟอสอนลูก หรือครูสอนลูกศิษย์ ให้เขากล่าวว่า “พูดสิว่า อัลฮัมดุลิลลาฮ์” เมื่อจาม ให้เขารู้ว่านี่คือชุนนะฮ์ ก็ถือเป็นสิ่งที่ควรกระทำ

และผู้ที่เป็นหวัดที่ต้องจามอยู่ตลอดเวลา เมื่อเขาจามครั้งที่หนึ่ง สอง สาม ก็จงกล่าว ยัรฮะมุกัลลอฮ์ ให้แก่เขา และหลังจากครั้งที่สามแล้วก็ไม่ต้องกล่าวให้อีก

หลักฐานคือ: ฮะดีษที่ท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฮิมะฮุลลอฮ์ รายงานว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: **“จงกล่าว ยัรฮะมุกัลลอฮ์ ให้แก่พี่น้องของท่าน**

สามครั้ง หากเขาจามอีกแสดงว่าเขาเป็นหวัด (บันทึกโดยอบูดาอูด ฮะดีษลำดับที่ 5034 อัลอัลบานีย์ เราะฮิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า เป็นฮะดีษะชั้นทั้งที่เมาญูฟและมรฟูอ์ ในเศาะฮีหฺ อับี ดาอูด 4/308)

และฮะดีษในบันทึกของมุสลิมก็มาสนับสนุน เป็นฮะดีษที่ท่านชะละมะฮ์ บิน อัลอักวะอูเราะฮ์ฎิยัลลอฮุอันฮ์ได้ยินท่านนบี - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - กล่าวว่า **“ยัรฮะมุกัลลอฮ์”** เมื่อได้ยินชายคนหนึ่งจาม และเมื่อเขาจามอีกท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมก็กล่าวว่า: **“ชายคนนี้เป็นหวัด”** บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่2993.

ดังที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่าผู้จามที่เราไม่ต้องกล่าวว่า ยัรฮะมุกัลลอฮ์ ให้นั้นมีสองสภาพคือ

- ❖ 1 เมื่อเขาจาม เขาไม่ได้กล่าวว่า อัลฮัมดุลิลลาฮ์
- ❖ 2 เมื่อเขาจามเกินสามครั้ง เพราะเขาเป็นหวัด

สุนนะฮ์ในการหา:

❖ **มีสุนนะฮ์ให้ระงับการหา หรือใช้มือปิดปากไว้**

หลักฐานคือ:

ฮะดีษที่ท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฮิมะฮุลลอฮุอันฮ์ รายงานว่าท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: **“แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ที่จาม และทรงรังเกียจการหา ดังนั้นเมื่อเขาจามแล้วกล่าวว่า อัลฮัมดุลิลลาฮ์ เป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคนที่ได้ยินต้องกล่าวว่า ยัรฮะมุกัลลอฮ์ ส่วนการหา นั้นมาจากชัยฏอน ดังนั้นจงต้านมันให้สุดความสามารถ เมื่อเขาหาออกมาชัยฏอนจะหัวเราะชอบใจ”** (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 2663)

และฮะดีษที่ท่านอบู ชะอีด เราะฮิมะฮุลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: **“เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านหา เขาจงเอามือปิดปาก เพราะแท้จริงชัยฏอนจะพยายามเข้าไป”** (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2995)

การระงับการหา อาจทำได้ด้วยการควบคุมปากไม่ให้เปิด หรือการใช้พนักถริมฝีปากไว้ หรือใช้มือปิดปาก เป็นต้น

และเช่นกัน สิ่งที่ประเสริฐอีกอย่างหนึ่งสำหรับผู้ที่หาคือ เขาจะต้องไม่ให้มีเสียง เช่น อ้าปากหา มีเสียงว่า “ฮ้า หรือ อ้า” เพราะจะทำให้ชัยฏอนหัวเราะชอบใจ

หลักฐานคือ:

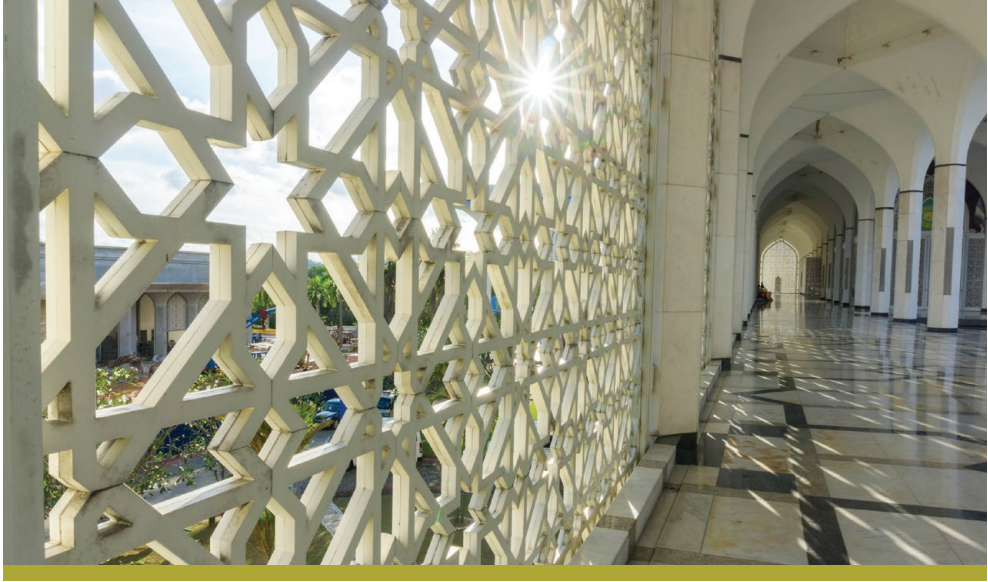
ฮะดีษที่ท่านอนู สุรียเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ รายงานว่า: ท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่: “การหาวมาจากฮัยฎอน ดังนั้นเมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านหาว เขาจงต้งามันให้สุดความสามารถ เพราะเมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านหาวแล้วมีเสียง ฮ่าฮ์ ฮัยฎอนจะหัวเราะชอบใจ” (บันทึกโดยอัลบุคอรัย ฮะดีษลำดับที่ 3298 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2994)

สะกิดเตือน: บางคนเคยชินกับการกล่าว อะอูซุ บิลลาฮิ มินฮ์ ฮัยฎอน นีร เราะฎิีม หลังจากหาวเสร็จแล้ว นอกจากไม่มีหลักฐานแล้ว การทำอย่างนั้นยังขัดกับแบบอย่างของท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม อีก เพราะเป็นการกล่าวในสิ่งทีท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ไม่ได้สอนไว้เช่นนี้

ห้า: สุนนะฮ์อื่น ๆ

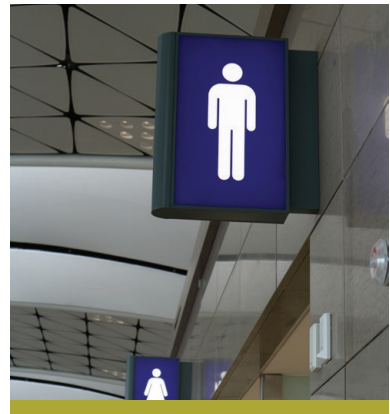
กล่าวคุอาอ์ขณะเข้าและออกจากห้องน้ำ

มีสุนนะฮ์สำหรับผู้ที่เข้าห้องน้ำให้กล่าวคุอาอ์ในอะดิษเศาะฮ์ที่ดังนี้:

ท่านอะนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮิ กล่าวว่ “เมื่อท่านนบิ ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เข้าห้องน้ำ ท่านกล่าวว่า:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخُبَائِثِ

อ่านว่า “อัลลฮุมมะ อินนี อะอูซุบิกะ มินัลคุบฺุษิ วัลเคาะบาอิษ”

ความว่า “โอ้อัลลฮ์ แท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากความชั่วร้ายของชัยฏอนเพศผู้ และชัยฏอนเพศเมีย” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ อะดิษล่ำดับที่ 6322 บันทึกโดยมุสลิม อะดิษล่ำดับที่ 375)

ผู้ที่ออกจากห้องน้ำมีสุนนะฮ์ให้กล่าวว่า:

غُفْرَانِكَ

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮากกล่าวว่า “เมื่อท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ออกจากห้องน้ำท่านกล่าวว่า: “**ซูฟรอนะกะ**” ความว่า “**โอ้อัลลอฮ์โปรดอภัยโทษให้แก่ฉันด้วย**” (บันทึกโดยอะหฺมัด ฮะดีษลำดับที่ 25220 บันทึกโดยอบูดาวูด ฮะดีษลำดับที่ 30 บันทึกโดยอັตติรมิซีย์ ฮะดีษลำดับที่ 7 และอัลอัลบานีย์ก็กล่าวว่าเศาะฮีหฺ ใน ตะหฺกีก มิฆาด อัลมะศอบีหฺ 1/116)

◆ สุนนะฮ์ให้เขียนพินัยกรรม

มีสุนนะฮ์ให้มุสลิมทุกคนเขียนพินัยกรรมไม่ว่าเขาจะป่วย หรือสุขภาพดี ดังคำสั่งเสียของท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมที่ท่านกล่าวว่า:

“ไม่มีสิทธิใดๆ ที่มุสลิมต้องการจะสั่งเสีย เว้นแต่เขาจะต้องเขียนพินัยกรรมนั้นเตรียมไว้ภายใน

สองคืน” (บันทึกโดยอัลบุคอรี ฮะดีษลำดับที่ 2783 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 1626) จากฮะดีษของท่านอิบน์ อุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮูมา และคำว่าสองคืนในฮะดีษไม่ใช่การจำกัดเวลา แต่เป้าหมายคือเพื่อบอกว่าไม่ควรปล่อยให้ผ่านไป แม้จะเป็นระยะเวลาสั้นๆ ก็ตาม นอกจากเขาจะต้องเขียนพินัยกรรมเอาไว้ เพราะเขาไม่อาจรู้ได้ว่าเขาจะตายเมื่อใด และนี่เป็นสุนนะฮ์สำหรับคนทั่วไปทุกคน

ส่วนคำสั่งเสียที่เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ที่เขาต้องปฏิบัติ เช่นการจ่ายชะกาต การทำฮัจญ์ การชดใช้ความผิด หรือสิ่งที่เป็นสิทธิของผู้อื่น เช่น หนี้สิน หน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย สิ่งนี้ไม่ใช่สุนนะฮ์ แต่เป็นวาญิบ จำเป็นต้องปฏิบัติเพราะเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นวาญิบ โดยเฉพาะสิทธิต่างๆ ที่ไม่มีใครรู้นอกจากเขา ตามกฎที่ว่า “**หากสิ่งวาญิบใดไม่อาจสมบูรณ์ได้ยกเว้นต้องมีบางสิ่งประกอบ สิ่งประกอบที่ว่านั้นก็ย่อมต้องวาญิบด้วย**”

◆ ใช้ความเอื้อเฟื้อและอ่อนโยนต่อกันในการซื้อขาย

ระหว่างการซื้อขาย ทั้งสองฝ่ายจะต้องมีความเอื้อเฟื้อและความสุภาพอ่อนโยน อย่าได้ใช้ความแข็งกระด้างต่อคู่กรณีที่ทำธุรกรรมด้วยกันในการได้เถียงเพื่อต่อรองราคา แต่ให้พยายามใช้ความอะลุ่มอล่วยและเอื้อเฟื้อต่อกัน

สุนนะฮ์ที่ไม่กำหนดเวลา

หลักฐานคือ:

ฮะดีษที่ท่านญาบิร บิน अबดุลลอฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันศุม่า กล่าวว่: “แท้จริงท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่: “อัลลอฮ์ได้เมตตาต่อชายผู้ที่จะลุ่มอล่วยเมื่อซื้อเมื่อขาย และเมื่อขอให้ใช้หนี้” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 2076)

เช่นเดียวกันเมื่อเขาเรียกรองสิทธิของเขา มีสุนนะฮ์ให้เขามีความอะลุ่มอล่วย ดังคำกล่าวของท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมที่ว่ “เมื่อเขาขอให้ใช้หนี้”

ละหมาดสองร็อกอะฮ์หลังจากการอาบน้ำละหมาดทุกครั้ง

สุนนะฮ์ในชีวิตประจำวันเหล่านี้เมื่อปฏิบัติจะได้รับ ความประเสริฐที่ยิ่งใหญ่คือ จะได้เข้าสวรรค์ ดังฮะดีษที่ ท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันศุม่า กล่าวว่: “แท้จริง ท่านนบีคือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมกล่าวว่: “ไ้บิลาล จงบอกฉันมาถึงการงานในอิสลามที่ท่านทำแล้วหวังผลตอบแทนมากที่สุด เพราะฉันได้ยินเสียง ร้องเท้าของท่านอยู่ข้างหน้าฉันในสวรรค์” บิลาลกล่าวว่ “ไม่มีการงานใดที่ฉันมีความหวัง มากไปกว่าการที่ฉันอาบน้ำละหมาดในตอนกลางคืนหรือกลางวันแล้วฉันทำการละหมาดด้วย น้ำละหมาดนั้นเท่าที่จะถูกอานวยแก่ฉัน” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 1149 บันทึก โดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2458)

การรอละหมาด

การรอละหมาดก็เป็นสุนนะฮ์ที่มีความประเสริฐที่ยิ่ง ใหญ่อีกอย่างหนึ่ง.

หลักฐานคือ:

ฮะดีษที่ท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันศุม่า รายงานว่: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่: “คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านยังคง

อยู่ในการละหมาดของเขา トラบใดที่การละหมาดรั้งเขาไว้ ไม่มีอะไรห้ามเขาไม่ให้ กลับไปหาครอบครัวของเขานอกจากการละหมาด” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 659 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 649) การรอละหมาดก็ได้รับผลบุญของการละหมาดด้วย

และฮะดีษที่ท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ รายงานว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “บรรดามะลาอิกะฮ์ยังคงอวยพรให้แก่คนหนึ่ง คนใดในหมู่พวกท่าน ตราบใดที่เขายังอยู่ในสถานที่ที่ละหมาดของเขา และไม่เสียน้ำละหมาด พวกเขาจะกล่าวว่า โอ้อัลลอฮ์ โปรดอภัยโทษให้แก่เขาด้วยเถิด โอ้อัลลอฮ์ โปรดเมตตาเขาด้วยเถิด คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านยังคงอยู่ในการละหมาดของเขา ตราบใดที่การละหมาดรั้งเขาไว้ ไม่มีอะไรห้ามเขาไม่ให้กลับไปหาครอบครัวของเขา นอกจากรอที่จะละหมาดเวลาต่อไป” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 659 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 649) คำว่า “มาลัม ยุฮดีษ” ในฮะดีษ คือ ตราบใดที่ไม่เกิดสิ่งที่ทำให้เสียน้ำละหมาด และในวันทีฆของมุสลิมระบุว่า

“ตราบใดที่ยังไม่ทำสิ่งอันตรายิด ตราบใดที่ยังไม่เสียน้ำละหมาด” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 649) กล่าวคือ ผลบุญนี้ได้อยูภายใต้เงื่อนไขว่า จะต้องไม่สร้างความเดือดร้อนแก่คนอื่นขณะที่เขานั่งรอละหมาดอยู่ และต้องไม่เกิดสิ่งที่ทำให้เสียน้ำละหมาด

การแปรงฟัน

การแปรงฟันเป็นสุนนะฮ์ที่กระทำได้ทุกเวลาโดยไม่มีข้อยกเว้น และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ก็ส่งเสริมให้กระทำเป็นอย่างมากจนท่านกล่าวว่า: “ฉันได้สั่งให้พวกท่านแปรงฟันบ่อยครั้งมากแล้ว” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 888 เป็นรายงานจากท่านอะนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์)

และฮะดีษที่ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า: “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “การแปรงฟันทำให้ปากสะอาด และทำให้อัลลอฮ์พอใจ” (บันทึกโดยอะหฺมัด ฮะดีษลำดับที่ 7 บันทึกโดยอันนะซาอีย์ ฮะดีษลำดับที่ 5 และอัลอัลบานีย์กล่าวว่า เศาะฮี้หฺ ในอัลอิรวัอ์ 1/105)

สุนนะฮ์ของการแปรงฟันจะเน้นหนักมากขึ้นในช่วงเวลาต่างๆ ที่เรากล่าวมาแล้วตลอดทั้งกลางวันและกลางคืน เช่น เมื่อตื่นนอนกลางคืนก่อนกียามุลลัยล์ เมื่ออาบน้ำละหมาด เมื่อจะละหมาด เมื่อเข้าบ้าน วัลลอฮุอะอ์ลัม

อาบน้ำละหมาดใหม่ทุกครั้งทีละหมาด

มีสุนนะฮ์ให้มุสลิมทุกคนอาบน้ำละหมาดใหม่ทุกครั้งที่จะละหมาด เช่น หากเขาอาบน้ำละหมาดเพื่อละหมาดมัฆริบ เมื่อเวลาอิชาฮ์มาถึงมีสุนนะฮ์ให้เขาอาบน้ำละหมาดอีกครั้ง แม้ว่าเขายังไม่เสียน้ำละหมาดก็ตาม

หลักฐานคือ:

ฮะดีษที่อยู่ในบันทึกของอัลบุคอรีย์ที่ว่า “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม จะอาบน้ำละหมาดใหม่สำหรับละหมาดแต่ละครั้ง” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 214)

และมีสุนนะฮ์ให้รักษาน้ำละหมาดอยู่ตลอดเวลา ดังฮะดีษที่ท่านเชาบาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: **“ไม่มีใครรักษาน้ำละหมาดตลอดเวลา นอกจากว่าเขาขอมเป็นผู้ศรัทธา”** (บันทึกโดยอะหฺมัด ฮะดีษลำดับที่ 22434 บันทึกโดยอิบนุมาญะฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 277 บันทึกโดยอัดดารีมีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 655 และอัลอัลบานีย์ก็กล่าวว่าเศาะฮี้หฺ ในเศาะฮี้หฺอัลอุมมฺ 1/225)

การขอคูอาฮ์

เมื่อมุสลิมต้องการจะขอคูอาฮ์มีสุนนะฮ์ให้ปฏิบัติดังนี้:

1> ต้องมีน้ำละหมาด

ดังฮะดีษที่ท่านอบู มุซา เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ เล่าเรื่องตัวท่านกับลุงของท่าน อบู อามิร เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ เมื่อตอนที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ส่งไปทำสงครามกับทหารเอญูส ในฮะดีษกล่าวว่า: อบูอามิร เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ ถูกสังหาร และได้สังเวยแก่ท่านอบู มุซา เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ ว่าฝากسلامถึงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และให้ท่านขอคูอาฮ์ให้ด้วย ท่านอบู มุซากกล่าวว่า: “ฉันได้เล่าเรื่องของฉันกับเรื่องของอบู อามิรให้แก่ท่านนบีฟัง และฉันบอกท่านว่าอบู อามิรขอให้ท่านขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ให้กับเขาด้วย ท่านนบีจึงขอน้ำ และอาบน้ำละหมาดด้วยน้ำนั้น แล้วยกมือทั้งสองขึ้นสูงจนเห็นสีขาวได้รั้วของท่าน แล้วท่านกล่าวว่า: **“ไอ้ลลอฮ์ โปรดอภัยโทษให้แก่อูบัยด์ อบู อามิรด้วยเถิด”** แล้วท่านกล่าวว่า **“ไอ้ลลอฮ์ โปรดทำให้เขาอยู่เหนือมนุษย์จำนวนมากในวันกิยามะฮ์”** (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 4323 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2498)

2> หันหน้าไปทางทิศกิบลละฮ์

ท่านอับดุลลอฮ์ บิน อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่า ท่านอุมัร บิน อัลค็อฎฏอบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า เมื่อวันสงครามบัตร์ ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้มองไปยังพวกมุชริกีนที่มีจำนวนเป็นพันคน และเศาะฮาบะฮ์ของท่านที่มีจำนวนสามร้อยยสิบเก้าคน ท่านนบี ก็ได้หันหน้าไปทางทิศกิบลละฮ์แล้วยกมือทั้งสองขึ้น และเริ่มวิงวอนขอกับพระองค์ อัลลอฮ์ว่า: **“โอ้อัลลอฮ์ โปรดให้ความสำเร็จแก่ฉันในสิ่งที่พระองค์สัญญาแก่ฉันด้วยเถิด โอ้อัลลอฮ์ โปรดนำสิ่งที่พระองค์ได้สัญญามาให้กับฉันด้วยเถิด โอ้อัลลอฮ์ หากมุสลิมกลุ่มนี้พินาศไปแล้วพระองค์จะไม่ถูกเคารพกตฺในแผ่นดินนี้อีกเป็นแน่”** และท่านยังคงยกมือ หันหน้าไปทางทิศกิบลละฮ์ขอดุอาอ์ต่อไปจนฝ่าพาดบ่าของท่านหล่นลงจากบ่า แล้วท่านอนุบັกร์ก็หยิบฝ่าพาดบ่าวางไว้บนบ่าของท่านนบีเช่นเดิม และเฝ้าอยู่ข้างหลังท่านนบี และกล่าวว่า พอเถิด โอ้นบีของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์จะทำให้สิ่งที่พระองค์สัญญากับท่านไว้สำเร็จอย่างแน่นอนอน...” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 1763)

3> ยกมือทั้งสอง

ฮะดีษของท่านอิบนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ ก่อนหน้านี้ได้บ่งชี้ถึงเรื่องนี้ว่า “แล้วนบีของอัลลอฮ์ก็ได้หันหน้าไปทางทิศกิบลละฮ์และยกมือทั้งสองขึ้น” และฮะดีษเกี่ยวกับสุนนะฮ์นี้มีอีกมากมาย

4> เริ่มด้วยการสรรเสริญต่ออัลลอฮ์ และการเศาะละวาตแก่ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

ท่านพะฎอละฮ์ บิน อุบัยด์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า “ระหว่างที่ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม นั่งอยู่ ก็มีชายคนหนึ่งเข้ามา และละหมาด แล้วกล่าวขอดุอาอ์ว่า โอ้อัลลอฮ์ โปรดอภัยโทษให้แก่ฉันด้วย โปรดเมตตาฉันด้วย ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า **“โอ้อัลลอฮ์โปรดเมตตาท่านริบเกินไป เมื่อท่านละหมาดแล้ว ให้ท่านนั่งลง และจงสรรเสริญต่ออัลลอฮ์ตามที่พระองค์คู่ควรได้รับ และจงเศาะละวาตแก่ฉัน แล้วจึงขอดุอาอ์ต่ออัลลอฮ์”** (บันทึกโดยอัตติรมิซีย์ ฮะดีษลำดับที่ 3476 อัลอัลบานีย์กล่าวว่าเศาะฮีหฺ ในเศาะฮีหฺอัลญามิฮฺ 1/172)

5> ขอคูอาอ์ต่ออัลลอฮ์ด้วยพระนามทั้งหลายอันสวยงามของพระองค์

ให้เลือกพระนามอันงดงามของอัลลอฮ์ที่สอดคล้องเหมาะสมกับสิ่งที่เขาจะขอ เช่น เมื่อเขาขอชีวิตก็จากอัลลอฮ์ เขาต้องกล่าวว่า “ยา ร็อซซาก ใ้ผู้ทรงประทานชีวิต” เมื่อเขาขอความเมตตาจากอัลลอฮ์ เขาต้องกล่าวว่า “ยา เราะหีมาน ยา เราะหีม ใ้ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่ง” เมื่อเขาขอชัยชนะและเกียรติยศจากอัลลอฮ์ เขาต้องกล่าวว่า “ยา อะซี้ซ ใ้ผู้ทรงเกรียงไกร” เมื่อเขาขอการให้อภัย เขาต้องกล่าวว่า “ยา เฆาะฟูร ใ้ผู้ทรงให้อภัย” เมื่อเขาขอการรักษาจากอัลลอฮ์ เขาต้องกล่าวว่า “ยา ซาฟี่ ใ้ผู้ทรงรักษา” เป็นต้น

เขาต้องขอคูอาอ์ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ที่เหมาะสมกับสิ่งที่เขาต้องการขอ อัลลอฮ์ ตะอาลาตรัสว่า:

:{وَاللَّهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا} [الأعراف: 180]

ความว่า “อัลลอฮ์ทรงมีพระนามอันงดงามมากมาย ดังนั้นจงขอคูอาอ์ด้วยพระนามเหล่านั้น” [ซูเราะฮ์ อัลอะอ์รอฟ: 180]

6> กล่าวคูอาอ์ซ้ำๆ และอ่อนวอนอย่างจริงจัง

หลักฐานคือฮะดีษของท่านอับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า ที่ได้กล่าวมาแล้ว โดยที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ขอคูอาอ์ว่า: “ไ้อัลลอฮ์ โปรดทำให้สิ่งที่พระองค์ได้สัญญากับฉันประสบความสำเร็จด้วยเถิด ไ้อัลลอฮ์โปรดนำสิ่งที่พระองค์ได้สัญญามาให้กับฉันด้วยเถิด” และท่านยังคงขอยุ่อย่างนั้นจนผ้าคลุมบาของท่านหล่นลงมา แล้วท่านอนุบ์กรีกได้หยิบมาวางไว้บนบ่าเช่นเดิม แล้วกล่าวว่า: “ไ้ในปีของอัลลอฮ์ พอเถิด...” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 1763)

และฮะดีษที่ท่านอนุ สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์ รายงานว่า ขณะที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ขอคูอาอ์ให้แก่เผ่าเคาต์ ท่านกล่าวว่า: “ไ้อัลลอฮ์ โปรดให้ทางนำแก่เผ่าเคาต์ และโปรดนำพวกเขาด้วยเถิด ไ้อัลลอฮ์ โปรดให้ทางนำแก่เผ่าเคาต์ และโปรดนำพวกเขาด้วยเถิด” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 2937 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2524)

และในเศาะฮี้หฺมุสลิมท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “ชายคนหนึ่งเดินทางไกล ผมรุกรังและเป็อนฝุ่น ยกมือทั้งสองของเขาขึ้นสู่ท้องฟ้า และกล่าวว่า ไ้พระผู้อภิบาลของฉัน ไ้พระผู้อภิบาลของฉัน” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 1015) นี่คือนหลักฐานบ่งบอกถึงการกล่าวคูอาอ์ซ้ำๆ ด้วยการอ่อนวอนอย่างจริงจัง

มีสุนนะฮ์ให้ขอคูอาฮ์ซ้ำสามครั้ง; ดังฮะดีษที่ท่านอิบนุมัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์กล่าวว่า: “เมื่อท่านนบีขอคูอาฮ์ ท่านจะขอสามครั้ง ท่านขอคูอาฮ์ว่า: “**โอ้อัลลอฮ์ ท่านจงจัดการพวกกูรีอัยซุด้วยเถิด สามครั้ง**” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 240)

7> ขอคูอาฮ์ลับๆ

อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า:

{ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً} [الأعراف: 55]

ความว่า “พวกเจ้าจงขอคูอาฮ์ต่อผู้ทรงอภิบาลของพวกเจ้าในสภาพถ่อมตนและปกปิด” [ซูเราะฮ์อัลอะอ์รอฟ: 55]

การปกปิดในการขอคูอาฮ์ย่อมแสดงถึงความบริสุทธิ์ใจมากกว่า ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์อัสซะวะญัดลจึงได้ชื่นชมท่านนบีซะกะรียา อะลัยฮิสสลาม ว่า:

{إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا} [مريم: 3]

ความว่า “เมื่อเขาวิงวอนต่อผู้ทรงอภิบาลของเขา ด้วยการวิงวอนอย่างลับๆ” [ซูเราะฮ์มัรยัม: 3]

ทั้งนี้เพื่อแสวงหาความบริสุทธิ์ใจในการขอคูอาฮ์ ตามคำอธิบายของหนึ่งในบรรดานักอธิบายอัลกุรอาน

◆ เกร็ด : บางคนอาจจะถามว่า ฉันจะขออะไรในคูอาฮ์ของฉัน?

คำตอบคือ: จงขอในสิ่งที่ท่านต้องการทั้งเรื่องในโลกนี้และโลกอาคิเราะฮ์ จงกระตือรือร้นในการขอคูอาฮ์ด้วย ญะวามิฮ์ อัลกะลิม คือ คำสั้นๆ ที่มีความหมายครอบคลุมกว้างๆ และลึกซึ้ง นั่นคือคูอาฮ์ที่ปรากฏในอัลกุรอานและสุนนะฮ์ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม มีทั้งการขอให้ได้ความดีทั้งในโลกนี้และโลกอาคิเราะฮ์ จงใคร่ครวญคำถามเดียวกันนี้ตอนที่ท่านนบีถูกถามเกี่ยวกับเรื่องนี้ ท่านได้ตอบด้วยถ้อยคำที่ยิ่งใหญ่ครอบคลุมทั้งโลกนี้และโลกอาคิเราะฮ์ ช่างเป็นข่าวดีที่ยิ่งใหญ่ และช่างเป็นการให้ที่มากล้นจริงๆ ดังนั้นท่านจงยึดมั่นไว้และจงใคร่ครวญ

ท่านอุมู มาลิก อัลอัษษะอียี รายงานจากพ่อของเขา เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา ว่า “เขาได้ยื่นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ตอบชายคนหนึ่งที่มาถามท่านว่า: โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ฉันจะกล่าวอย่างไรเมื่อฉันขอต่อพระเจ้าของฉัน? ท่านตอบว่า: “**จงกล่าวว่า**

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي

อ่านว่า “อัลลอลฮุมมัฆฟิรลีย์ วารฮัมมีย์ วะอาฟีนีย์ วาร์ซุกนีย์”

ความว่า “โอ้อัลลอลฮ์ โปรดอภัยโทษให้แก่ฉันด้วยเถิด โปรดเมตตาฉันด้วยเถิด โปรดประทานความปลอดภัย/สุขภาพดี และปัจจัยยังชีพให้แก่ฉันด้วยเถิด” แล้วท่านก็กำมือ นอกจากนี้วโป่ง และกล่าวว่า “ทั้งหมดนี้ได้รวมทุกอย่างให้แก่ท่านแล้ว ทั้งโลกนี้และโลกอาคิเราะฮ์ของท่าน” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2697)

และในอีกสายรายงานหนึ่งกล่าวว่า เมื่อชายคนหนึ่งเข้ารับอิสลามท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้สอนการละหมาดให้แก่เขา และใช้เขาให้ขอดุอาอ์ด้วยคำขอเหล่านี้

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي

อ่านว่า “อัลลอลฮุมมัฆฟิรลีย์ วารฮัมมีย์ วะฮ์ดีนีย์ วะอาฟีนีย์ วาร์ซุกนีย์”

ความว่า “โอ้อัลลอลฮ์ โปรดอภัยโทษให้แก่ฉันด้วยเถิด โปรดเมตตาฉันด้วยเถิด โปรดให้ทางนำแก่ฉัน โปรดประทานความปลอดภัย/สุขภาพดี และปัจจัยยังชีพให้แก่ฉันด้วยเถิด” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2697)

◆ มีสุนนะฮ์ให้ขอดุอาอ์ให้แก่พี่น้องของเขาลับหลัง และนั่นก็เป็นดุอาอ์ที่ถูกต้องรับด้วยการอนุมัติของอัลลอลฮ์ และผู้ที่ขอก็จะได้รับความประเสริฐที่ยิ่งใหญ่ด้วย ดังฮะดีษที่ท่านอบู ฮัดดัดรดาฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “การขอดุอาอ์ของมุสลิมคนหนึ่งให้แก่พี่น้องของเขาลับหลัง เป็นดุอาอ์ที่ถูกต้องรับ มะลาอิกะฮ์ผู้ได้รับมอบหมายจะอยู่ที่ศีรษะของเขา ทุกครั้งที่เขาขอดุอาอ์ดี ๆ ให้แก่พี่น้องของเขา มะลาอิกะฮ์ผู้นั้นก็จะกล่าวว่า ขอให้อัลลอลฮ์ทรงรับดุอาอ์นี้ด้วยเถิด และขอให้ท่านได้รับสิ่งนั้นเช่นกัน” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2733)

สุนนะฮ์ในชีวิตประจำวันอีกอย่างหนึ่งคือ การซิกิร์ลลอลฮ์ หรือการรำลึกถึงอัลลอลฮ์

การรำลึกถึงอัลลอลฮ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือ: การอ่านคัมภีร์ของอัลลอลฮ์ ซึ่งการอธิบาคะฮ์ด้วยการอ่านอัลกุรอานเช่นนี้ทำให้ชาวสะลัฟถึงกับอดนอนกลางคืน

ความว่า “พวกเขาหลับนอนแต่เพียงส่วนน้อยของเวลากลางคืน และในยามรุ่งสางพวกเขาขออภัยโทษต่ออัลลอลฮ์” [ซูเราะฮ์อัลซุฮาริยาต: 17-18]

พวกเขาได้รวมระหว่างภารกิจการอ่านอัลกุรอานและการรำลึกด้วยบทซิกิริรที่มาจากท่านเราะซูลุลลอฮ์ คีอิลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ช่างยอดเยี่ยมอะไรเช่นนั้นสำหรับผู้ให้กลางคืนของเขามีชีวิตชีวาด้วยสิ่งนี้ และช่างขาดทุนยิ่งผู้ที่บกพร่อง ปล่อยให้เวลากลางคืน และเวลารุ่งสว่างผ่านไปโดยไม่ได้อ่านอัลกุรอานและขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ และหวังว่าเราท่านจะรอดพ้นปราศจากการฝ่าฝืนพระเจ้าของเราด้วยเถิด ผู้ที่ใช้เวลาเหล่านี้อย่างคุ้มค่ามีน้อยเหลือเกินวัน แต่ผู้ที่พระเจ้าของเราทรงเมตตาเขา

ท่านฮัมมาด บิน ซัยด์ รายงานจากท่าน อะฏอ์ บิน อัลซาอิบ ว่า แท้จริงท่านอนู อับดุลเราะห്മาน กล่าวว่ “เราได้เรียนอัลกุรอานจากกลุ่มชนหนึ่งที่พวกเขาบอกเราว่า พวกเขาศึกษาอัลกุรอานที่ละสิบอายะฮ์ และจะไม่ศึกษาสิบอายะฮ์ถัดไปจนกว่าจะรู้สิ่งที่อยู่ในสิบอายะฮ์นั้น และปฏิบัติให้ได้ก่อน ในขณะที่กลุ่มชนหลังจากพวกเขาจะร่ำเรียนศึกษาอัลกุรอานเหมือนดื่มน้ำ โดยที่น้ำนั้นจะลงไปไม่ถึงกระดูกไหปลาร้าเท่านั้น” (ใน สียร์ อะฮ์ลาม อันนุบะลาอ์ 4/269)

◆ จำเป็นมากที่ท่านจะต้องอยู่โดยลำพังเพื่อทบทวนตัวเอง และรำลึกถึงอัลลอฮ์ โดยเฉพาะช่วงเวลาที่มีความวุ่นวายและเผอเรอ

การรำลึกถึงอัลลอฮ์เป็นการให้ชีวิตแก่หัวใจ

พวกเราส่วนใหญ่ในยุคนี้ยุ่งอยู่กับภาระที่มากมาย จนรู้สึกว่าหัวใจจุดตันหรือขึ้นสนิม อยู่อย่างเหลวไหล เผลอเรอ ดังนั้น การให้ชีวิตแก่หัวใจนั้นต้องให้ด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ท่านอบู มุซา เราะฎิยัลลอฮุอันฮิ กล่าวว่ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า: “อุปมาผู้ที่รำลึกถึงพระผู้อภิบาลของเขา กับผู้ที่ไม่ได้รำลึกถึงพระผู้อภิบาลของเขา อุปมาดังผู้มีชีวิตกับผู้ที่ตาย” และในสำนวนของมุสลิมท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า “อุปมาบ้านที่มีการรำลึกถึงอัลลอฮ์ กับบ้านที่ไม่มีการรำลึกถึงอัลลอฮ์ อุปมาดังผู้มีชีวิตกับผู้ที่ตาย” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ ฮะดีษลำดับที่ 6407 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 779)

อัลลอฮ์ส่งเสริมให้มีการรำลึกถึงพระองค์ในอัลกุรอานไว้หลายแห่ง เช่น:

1

อัลลอฮ์ได้ส่งเสริมให้ปวงบ่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์มากๆ พระองค์ตรัสว่า:

{ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا وَ سَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا } [الأحزاب: 41-42]

ความว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงรำลึกถึงอัลลอฮ์ โดยการรำลึกอย่างมากมาย และจงแซ่ซ้องสดุดีต่ออัลลอฮ์ทั้งยามเช้าและยามเย็น” [ซูเราะฮ์ อัลอะฮ์ซาบ: 41-42]

2

อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้รำลึกถึงพระองค์ทั้งชายและหญิง ว่า จะได้รับการอภัยโทษและรางวัลตอบแทนที่ยิ่งใหญ่ อัลลอฮ์ตรัสว่า:

{ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا } [الأحزاب : 35]

ความว่า “และบรรดาผู้รำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากมาย ทั้งที่เป็นชายและหญิง อัลลอฮ์ได้เตรียมไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ซึ่งการอภัยโทษและรางวัลอันใหญ่หลวง” [ซูเราะฮ์ อัลอะฮ์ซาบ: 35]

3

และอัลลอฮ์ได้เตือนให้ระวังลักษณะของบรรดามุนาฟิกทั้งหลาย พวกเขารำลึกถึงอัลลอฮ์ แต่ล่องพิจารณาเห็นว่าพวกเขารำลึกแค่นั้น อัลลอฮ์ตรัสว่า:

{ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَآؤُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا } [النساء: 142]

ความว่า “แท้จริงบรรดามุนาฟิคนั้นกำลังหลอกอัลลอฮ์อยู่ ขณะเดียวกันอัลลอฮ์ก็ทรงหลอกพวกเขา และเมื่อพวกเขาลุกขึ้นไปละหมาดพวกเขาก็ลุกขึ้นในสภาพเกียจคร้าน โดยให้ผู้คนเห็นเท่านั้น และพวกเขาจะไม่กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ นอกจากเล็กน้อยเท่านั้น” [ซูเราะฮ์ อันนิซาอ์: 142]

4

อัลลอฮ์ได้เตือนให้ระวังการยุ่งอยู่กับทรัพย์สินและลูกๆ จนไม่ได้รำลึกถึงอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ตรัสว่า:

{ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ }

[المنافقون: 9]

ความว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย อย่าให้ทรัพย์สินของพวกเจ้าและลูกหลานของพวกเจ้าหันเหพวกเจ้าจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และผู้ใดกระทำเช่นนั้นชนเหล่านั้นคือพวกที่ขาดทุน” [ซูเราะฮ์ อัลมุนาฟิฎน: 9]

5

เรามาใคร่ครวญถึงความประเสริฐและเกียรติที่สูงส่งนี้ที่อัลลอฮ์ตรัสว่า “จงรำลึกถึงข้า แล้วข้าจะนึกถึงเจ้า” และในฮะดีษกุดซีย์ อัลลอฮ์ตรัสว่า: “แท้จริงข้าอยู่กับความนึกคิดของบ่าว และข้าจะอยู่กับเขาเมื่อเขารำลึกถึงข้า หากเขารำลึกถึงข้าในใจของเขา ข้าจะนึกถึงเขาในใจของข้า หากเขาพูดถึงข้าต่อหน้าผู้คน ข้าจะพูดถึงเขาต่อหน้าผู้ที่ดีกว่าพวกเขา” (จากฮะดีษของท่านอับดุลฮะดีษเราะฮ์ ะฎียัลลอฮ์อันนีย์ บันทึกโดยอัลบะคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 7405 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2675)

ในจำนวนรูปแบบการรำลึกถึงอัลลอฮ์ที่มีในสุนนะฮ์ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม มีดังนี้:

1

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ท่านอับดุลฮะดีษเราะฮ์ ะฎียัลลอฮ์อันนีย์ กล่าวว่า แท้จริงท่านเราะซูลุลลอฮ์คืออัลลิลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “ผู้ใดกล่าวว่า (ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ วะฮ์ดะฮ์ ละฮะรีกะละฮ์ ละฮะลุมุลกุ วะละฮะลุมุดุ วะฮะอะละลา กุลลิซัยอิน เกาะติร) ความว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆ ต่ออัลลอฮ์ อำนาจการปกครองและการสรรเสริญทั้งหมดเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง” ในหนึ่งวันกล่าวหนึ่งร้อยครั้ง เขาจะได้รับผลบุญเท่ากับการปล่อยทาสสองคน และถูกบันทึก

ความดีให้แก่เขาหนึ่งร้อยความดี และถูกลบล้างให้แก่เขาหนึ่งร้อยความผิด และจะถูกปกป้องจากชัยฏอนตลอดทั้งวันนั้นจนค่ำ และจะไม่มีผู้ใดประเสริฐกว่าเขานอกจากผู้ที่ปฏิบัติมากกว่าเขา”

และผู้ใดกล่าวว่า (ซุบฮานัลลอฮิ ะบิฮัมดีฮ์) ความว่า มหาบริสุทธิ์ที่ยิ่งแต่อัลลอฮ์ และการสรรเสริญทั้งหมดเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ในหนึ่งวันกล่าวหนึ่งร้อยครั้ง ความผิดทั้งหมดของเขาจะถูกลบล้าง แม้ว่ามันจะมีมากเท่ากับฟองน้ำในทะเลก็ตาม” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 3293 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2691)

2

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ท่านอบู อัยยูบ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮิ กล่าวว่่า: ท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม กล่าวว่่า: “ผู้ใดกล่าวว่า (ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮุ ะฮ์ตะฮุ ลาชะรีกะละฮ์ ละฮุลมุลกุ ละฮุลฮัมดู ะฮุวะ อะลา กุลชีฮ์อิน เกาะดีร) ความว่่า: “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆ ต่ออัลลอฮ์ อำนาจการปกครองและการสรรเสริญทั้งหมดเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง” กล่าวสิบครั้งเท่ากับการปล่อยทาสสี่คนจากลูกหลานของนบีอิสมายิล” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 6404 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2693)

3

ท่านสะอัด บิน อับู วัคกอศ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮิ กล่าวว่่า: ขณะที่พวกเราอยู่กับท่าน เราะะฎิยัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ท่านกล่าวว่่า: “พวกท่านอ่อนแอหรือที่ จะ แสวงหาความดีในทุกๆ วัน หนึ่งพันความดี?” และคนหนึ่งที่นั่งอยู่ตรงนั้นก็ถามว่่า: คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเราจะแสวงหาความดีหนึ่งพันความดีได้อย่างไร? ท่านจึงกล่าวว่่า: “กล่าว ซุบฮานัลลอฮ์ หนึ่งร้อยครั้ง จะถูกบันทึกให้แก่เขาหนึ่งพันความดี หรือลบล้างความผิดให้แก่เขาหนึ่งพันความผิด” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2698)

4

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ

ท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮิ กล่าวว่่า: แท้จริงท่านเราะะฎิยัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม กล่าวว่่า: “ผู้ใดกล่าวว่า: “ซุบฮานัลลอฮิ ะบิฮัมดีฮ์” ความว่่า: “มหาบริสุทธิ์ที่ยิ่งแต่อัลลอฮ์ และการสรรเสริญทั้งหมดเป็นสิทธิของอัลลอฮ์” ในหนึ่งวันกล่าวหนึ่งร้อยครั้ง ความผิดทั้งหมดของเขาจะถูกลบล้าง

แม้ว่าจะมีมากเท่ากับฟองน้ำในทะเลก็ตาม” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 6405 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2692)

และในสายรายงานในบันทึกของมุสลิมท่านกล่าวว่า: “ผู้ใดกล่าวในตอนเช้าและตอนเย็นว่า “ซุบฮันัลลอฮิ วัะบิฮิมดิฮิ” ความว่า “มหาบริสุทธิ์ที่ยิ่งแต่อัลลอฮ์ และการสรรเสริญทั้งหมดเป็นสิ่งดีของอัลลอฮ์” หนึ่งร้อยครั้งจะไม่มีผู้ใดนำพาสิ่งใดที่ประเสริฐกว่าสิ่งที่เขานำมา นอกจากผู้ที่กล่าวเหมือนกับเขาหรือมากกว่าเขา” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2692)

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

และฮะดีษที่กล่าวถึงความประเสริฐของการรำลึกถึงอัลลอฮ์มีอีกมากมาย และที่ได้นำเสนอไปคือ สิ่งปฏิบัติกันแพร่หลายที่สุด และเป็นฮะดีษที่มีความถูกต้องมากที่สุดในหมวดนี้ และมีฮะดีษอื่นๆ เช่น ฮะดีษที่ท่านอบู มูซา อัลอะซหะรียะ เราะฎิยัลลอฮุอันฮิ กล่าวไว้ว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวแก่ฉันว่า: “เอาไหมฉันจะบอกท่านถึงขุมทรัพย์หนึ่งจากบรรดาขุมทรัพย์ของสวรรค์?” ฉันจึงตอบว่า: เอาซิครับ ท่านจึงกล่าวว่า: “เจ้าจงกล่าวว่า ลาเฮาละ ะเวลา ฎะตะ อิลลาบิลลาฮ์ ความว่า ไม่มีพลังอำนาจใดนอกจากพลังอำนาจของอัลลอฮ์” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ ฮะดีษลำดับที่ 4202 บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2704)

และท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮิ กล่าวไว้ว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวไว้ว่า: “การที่ฉันกล่าวว่า

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

“ซุบฮันัลลอฮ์ วัลฮัมดุลิลลาฮ์ ะลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮ์ วัลลอฮุอักบัร”

ความว่า “มหาบริสุทธิ์ที่ยิ่งแต่อัลลอฮ์ การสรรเสริญทั้งหมดเป็นสิ่งดีของอัลลอฮ์ และไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่”

การกล่าวเช่นนี้เป็นที่รักแก่ฉันมากกว่าสิ่งที่ดวงอาทิตย์ขึ้นมาส่องแสงให้มันเสียอีก” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2695)

การขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ก็เป็นการรำลึกถึงอัลลอฮ์เช่นกัน ท่านอัลอะหม์อร อัลมุชะนีฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮิ กล่าวไว้ว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวไว้ว่า: “แท้จริงฉันขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ในวันหนึ่งเป็นจำนวนหนึ่งร้อยครั้ง” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2702)

นี่คือสิ่งที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ปฏิบัติ และท่านก็ส่งเสริมให้ขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์มาก ๆ ดังฮะดีษที่ท่าน อัลอะหม์อร เราะฎิยัลลอฮุอันฮิ ได้กล่าวไว้ว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์

คือลัลลอฮุอะละยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า “**ไอ้มนุษย์ทั้งหลาย จงสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวสู่อัลลอฮ์เถิด แท้จริงฉันขออภัยโทษกลับเนื้อกลับตัวในแต่ละวันเป็นจำนวนหนึ่งร้อยครั้ง**” (บันทึกโดยมุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2702)

และท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านเราะซูลุลลอฮ์คือลัลลอฮุอะละยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า “**ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ แท้จริงฉันขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ และกลับเนื้อกลับตัวสู่อัลลอฮ์ในแต่ละวันมากกว่าเจ็ดสิบครั้ง**” (บันทึกโดย อัลบุคอรี ฮะดีษลำดับที่ 6307) ดังนั้นจำเป็นสำหรับปวงบ่าวทั้งหลายอย่าได้เพิกเฉยต่อการขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์เลย

และฉันขอปิดท้ายด้วยบทซิกิริที่ยิ่งใหญ่ที่อยู่ในบันทึกของเศาะฮิห์ทั้งสอง คือฮะดีษที่ท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎิยัลลอฮุอันฮ์ กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์คือลัลลอฮุอะละยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า: “**คำรำลึกสองคำ ที่เบาลิ้น แต่หนักบนตาชั่ง และเป็นที่ยกย่องสำหรับอัลลอฮ์ นั่นคือ**

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ

อ่านว่า “**ซุบฮานัลลอฮิ วะบิฮัมดิฮิ ซุบฮานัลลอฮิล อะซีมี**”

ความว่า “**มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่อัลลอฮ์ และการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่**” (บันทึกโดยอัลบุคอรี ฮะดีษลำดับที่ 6406 บันทึกโดย มุสลิม ฮะดีษลำดับที่ 2694)

**การสรรเสริญทั้งหมดเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ที่สิ่งดี ๆ ทั้งหมดสมบูรณ์ได้
ด้วยความโปรดปรานของพระองค์**

THAI

บทนำ

สุนนะห์ต่างๆ ในเวลา
ก่อนรุ่งอรุณ/ฟัจญ์ร

สุนนะห์ต่างๆ ในเวลา
รุ่งอรุณ/ฟัจญ์ร

สุนนะห์ต่างๆ ในเวลา
สาย/ฆุฮา

สุนนะห์ต่างๆ ในเวลาบ่าย
/ซุฮร์ และเวลาเย็น/อัศร์

สุนนะห์ต่างๆ ในเวลา
ค่ำ/มัฆริบ

สุนนะห์ต่างๆ ในเวลา
กลางคืน/อิซาอ์

สุนนะห์ในการรับ
ประทานอาหาร

สุนนะห์ในการสละ
การพบกัน และนั่ง
ชุมนุม

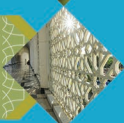
สุนนะห์ในการสวมใส่
เสื้อผ้าและเครื่อง
ประดับ

สุนนะห์ในการจาม
และการหว

สุนนะห์อื่นๆ

สุนนะห์และบทซิกิรต่างๆ ในชีวิตประจำวันของท่านนบี

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

اللغة التايلندية
THAI
LANGUAGE

جميع لغات المشروع
ALL LANGUAGES